זכרונות אאואסאא

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΤΟΜΟΣ ΙΘ' • ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 142 • ΜΑΡΤΙΟΣ • ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1996 • ΝΙΣΑΝ • ΙΓΙΑΡ 5756

H του Κεντοιχού Ισραηλιτιχού Συμβουλίου Ελλάδος (1945 - 1995)

"Το χάσμα π' άνοιξ' ο σεισμός κι ευθύς εγιόμισ' άνθη". Δ. ΣΟΛΩΜΟΣ

Ο 1995 ΣΥΜΠΛΗΡΩΘΗΚΑΝ πενήντα χρόνια από την ίδρυση, με τον Α.Ν. 367 του 1945, του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος. (Η σημερινή μορφή του συντονιστικού οργάνου εκπροσωπήσεως του Ελληνικού Εβραϊσμού οριστικοποιήθηκε το 1951 με το νόμο 1657).

ΤΗΝ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑΕΤΙΑ αυτή εοφτάζει φέτος ο Ελληνικός Εβφαϊσμός τιμώντας την Ελληνική Πολιτεία για τη σημαντική βοήθεια την οποία του προσέφεφε καθώς και τους ομόθφησκους πρωτεφγάτες για το θεμελιακό έφγο που επετέλεσαν.

ΤΟ ΑΝΑ ΧΕΙΡΑΣ τεύχος του περιοδικού μας, με τα δημοσιεύματά του, αναφέρεται στην πρώτη πενταετία (1945-1951) της δράσεως του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος και της εργώδους προσπάθειας που κατεβλήθη για την ανασύνταξη κυριολεκτικά από τη στάχτη (των κρεματορίων) των δυνάμεων του Ελληνικού Εβραϊσμού.

ΕΙΚΟΝΑ ΕΞΩΦΥΛΛΟΥ: Σύμβολα της πολιτιστιχής ταυτότητας των Εβραίων της Ελλάδος. Ιδέα της ζωγράφου χας Άρτ. Αλχαλάη, σχέδιο της γραφίστριας χας Αφροδίτης Αντωνάχη.

ΣΤΑ ΠΡΑΚΤΙΚΑ των συνεδοιάσεων του Κεντοιχού Ισραηλιτιχού Συμβουλίου Ελλάδος, με ημερομηνία 2 Αυγούστου 1949, ο τότε ποόεδοός του, ο αείμνηστος Ασέο Μωυσής, χάνοντας σύντομη αναφορά στο έργο της τετραετούς δράσεως ανέφερε. μεταξύ άλλων, τα εξής: «... Όταν ανέλαβε το πρώτο Συμβούλιο του Κεντριχού Ισραηλιτιχού Συμβουλίου Ελλάδος οι Κοινότητες ήταν διαλυμένες, οι ομόθοησχοι χατά το πλείστον ευρίσχοντο εις χατάστασιν απελπισίας. Αμέσως το Κεντοιχό Ισραηλιτικό Συμβούλιο εφρόντισε διά την αναδιοργάνωσιν των Κοινοτήτων χαι εισηγήθη εις την χυβέρνησιν διά την ψήφισιν των σχετιχών νόμων... Ίδουσε Ιδούματα χαι Οργανισμούς και ανακούφισε τους εχ του διωγμού επιζήσαντας ομοθρήσχους χαι τέλος εθέσπισεν συνείδησιν ότι αι εγχαταλελειμμέναι Ισραηλιτιχαί περιουσίαι δέον να ανήχουν εις το σύνολον των επιζησάντων Ισοαηλιτών...».

Το Φ.Ε.Κ. (αρ. φύλλου 143, 7 Ιουνίου 1945) στο οποίο δημοσιεύθηzε ο Α.Ν. 367 περί ανασυγχροτήσεως των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων. Το άρθρο 5 του νόμου αυτού ορίζει την προσωρινή ίδρυση του Κ.Ι.Σ. ως οργάνου εκπροσωπήσεως των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων Ελλάδος.

Τιμάμε εχείνους που βοήθησαν να ανασυνταχθεί ο Ελληνιχός Εβραϊσμός

ΤΑΝ ΑΝΑΦΕΡΟΝΤΑΝ τα παφαπάνω είχαν πεφάσει τέσσεφα μόλις χφόνια από το τέλος του Β' Παγχοσμίου Πολέμου, το οποίο βφήχε τους Εβφαίους της Ευφώπης λιγότεφους χατά 6 ολόχληφα εχατόμβη του μαφτυφίου, ο Ελληνικός Εβφαϊσμός χατέχει το θλιβεφό

προνόμιο να είναι μεταξύ των πρώτων στον αριθμό των θυμάτων αφού χάθηχε το 86% του. «Τρόμος βαρύς μου εγίνηχε η λειτουργία της μνήμης / Λιποψυχώ σε χάθε ανάμνησή μου», γράφει η ποιήτρια Διαλεχτή Ζευγώλη-Γλέζου,

ΘΑ ΑΝΑΚΑΛΕΣΟΥΜΕ ΤΗΝ ΜΝΗΜΗ των παλαιοτέφων στο 1945. Η πεφίοδος της πανεθνικής πεφιόδου του θανάτου, της μαύφης Κατοχής έχει πεφάσει. Η Ελλάδα είναι ελευθεφωμένη, αλλά εντελώς κατεστφαμμένη. Ολόκληφες πόλεις και χωφιά έχουν εφημώσει, το μεγαλύτεφο μέφος του λαού έχει συγκεντφωθεί στα μεγάλα αστικά κέντφα σε αναζήτηση του επιουσίου, μεγάλες πεφιοχές της χώφας δεν ελέγχονται από την κυβέφνηση, οι δημόσιες υπηφεσίες υπολειτουφγούν, οι συγκοινωνίες είναι διαλυμένες, το επισιτιστικό πφόβλημα κυφιαφχεί ως πφωταφχική ενέφγεια των αφχών αλλά και ως καθημεφινή έγνοια των απλών πολιτών, πεφιουσίες έχουν καταστφαφεί ή έχουν αλλάξει χέφια, μια κοινωνία διαιφημένη αναζητά διεξόδους όχι για να αναπτυχθεί αλλά απλά για να επιβιώσει.

ΜΕΣΑ Σ' ΑΥΤΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΚΟ ΧΑΟΣ υπάρχουμε και εμείς οι Εβραίοι. Άλλοι επιστρέφουμε από τα στρατόπεδα του θανάτου, άλλοι βγαίνουμε από τους κρυψώνες όπου μας φύλαγαν οι Χριστιανοί συνέλληνες. άλλοι καταβαίνουμε από τα βουνά της Εθνικής Αντιστάσεως. Βρίσκουμε τις οικογένειές μας διαλυμένες: αναζητούμε τους συγγενείς μας και δεν υπάρχουν, ούτε κανένας μπορεί να μας πληροφορήσει για την τύχη τους. Αναζητάμε το βιος μας: κι αυτό είναι διαρπαγμένο, χαμένο. Αποζητάμε τη βοήθεια των κοινοτήτων μας: είναι διαλυμένες, ανύπαρκτες. Προσφεύγουμε στην ικεσία του Θεού: οι Συναγωγές μας όμως είναι κατεστρεμμένες, ομμαγμένες, οι θρησκευτικοί λειτουργοί έχουν κι αυτοί χαθεί στα στρατόπεδα της ντροπής. Πουθενά φως, από πουθενά βοήθεια!

ΤΟΤΕ ΜΙΑ ΟΜΑΔΑ ΟΜΟΘΡΗΣΚΩΝ, πραγματικά και κυριολεκτικά αειμνήστων, αναλαμβάνουν την προσπάθεια της ανασυντάξεως του Ελληνικού Εβραϊσμού. Από την αρχή, από το πλην μηδέν, από το α μικρό.

ΣΤΗΝ ΑΓΩΝΙΩΔΗ ΑΥΤΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ της ελπίδας δύο παφάγοντες μας συνέτφεξαν:

Ο ΠΡΩΤΟΣ είναι οι εβραϊχοί οργανισμοί του εξωτεριχού, και χυρίως των ΗΠΑ, μια και εκείνοι της Ευρώπης βοισχόντουσαν στην ίδια χατάσταση με μας. Είχαμε όμως ένα επιπλέον σοβαρό πρόβλημα: ο Ελληνικός Εβραϊσμός, εκτός από τη μεγάλη κι ανθούσα Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίχης, προπολεμικά δεν είχε σχέση με τους αντίστοιχους Οργανισμούς του εξωτερικού. Οι Εβοαίοι της Ελλάδος ζούσαμε τόσο αφομοιωμένοι με τους Χριστιανούς αδελφούς μας ώστε δεν είχαμε σχέσεις με τις εβραϊκές οργανώσεις των άλλων χωρών. Έπρεπε, λοιπόν, τότε, στο τέλος του Β' Παγχοσμίου Πολέμου να εξηγήσουμε στους παράγοντες του εξωτεριχού ότι προπολεμικά υπήρχαν στην Ελλάδα 31 Ισραηλιτικές Κοινότητες σε αντίστοιχες πόλεις, οι οποίες είχαν άλλες αφανισθεί από προσώπου γης κι άλλες είχαν απογυμνωθεί από ανθρώπους και μέσα. Κι εκείνη την ώρα, στα ερείπια της πανευοωπαϊκής ολοκληρωτικής καταστροφής, ήταν δύσχολο να μας προσέξουν. Είμαστε ευγνώμονες σ' αυτούς τους εβοαϊχούς οργανισμούς του εξωτεριχού ότι μας συνέτρεξαν.

Ο ΔΕΥΤΕΡΟΣ ΟΜΩΣ ΠΑΡΑΓΟΝΤΑΣ που μας συμπαραστάθηκε, εκείνος γωρίς τον οποίο τίποτα δεν θα μπορούσε να γίνει, ήταν η ελληνική κυβέρνηση. Οι ενέργειές της υπέο των Εβραίων την υψώνουν ψηλά δεδομένου ότι στα τόσα μεγάλα και σημαντικά προβλήματα που αντιμετώπίζε η τότε χυβέρνηση είχε την τίμια θέληση να ασχοληθεί χαι με τα προβλήματα υπάρξεως των Εβραίων το θρήσχευμα πολιτών της. Στα πραχτιχά των συνεδριάσεων του μόλις τότε οργανωθέντος Κ.Ι.Σ.Ε. καταγράφονται συχνές συναντήσεις της ηγεσίας του με τους Κωνσταντίνο Τσαλδάρη, Θεμιστοκλή Σοφούλη, Σοφοκλή Βενιζέλο. Αλέξανδρο Διομήδη, με υπουργούς, με γενιχούς διευθυντές υπουργείων. Και πάνω απ' όλα καταγράφεται η ζωοποιός προστασία του Αρχιεπισχόπου Δαμασχηνού. μια προστασία που είχε αρχίσει από τα μαύρα χρόνια της εξοντώσεως του Ολοχαυτώματος και συνεχίστηκε μέχοι την ύστατη ώρα του θανάτου του, τιμώντας έτσι την ανθρώπινη φύση και τη θρησκευτική του ιδιότητα.

Η ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΗ μέσα στα πλαίσια του ενδιαφέροντός της, ψήφισε νόμους μοναδιχούς στην Ευρώπη για την απόδοση των περιουσιών των Εβραίων, για την αποκατάστασή μας. Δεν ήταν νόμοι χαριστικοί. Ήταν νόμοι ανθρωπιάς και έμπρακτης αναγνωρίσεως των θυσιών που είχε υποστεί ένα παραγωγικό κομμάτι του ελληνικού λαού, οι Εβραίοι, Ήταν νόμοι στηριγμένοι σε θρόμβους αίματος, οι οποίοι απετέλεσαν το θεμέλιο για να ξαναποχτήσουμε ανθρώπινη οντότητα, να ξαναζήσουμε, να ξαναβοούμε το σπίτι μας. Όπως γράφει ο Κώστας Τσιρόπουλος. «Το σπίτι είναι η ρίζα της φυλής χαι του ανθρώπου η ρίζα. Με το σπίτι, διά του σπιτιού γνωρίζει τον πρώτο χόσμο, τον στερεώνει μέσα του χαι συνειδητοποιεί τον πρώτο αναβαθμό της ιστορίας που είναι της οιχογένειας η συνείδηση και η δική της διαδρομή ως γενιάς μέσα στον χρόνο». Αυτό το σπίτι βρήκαμε χάρις στην ελληνική κυβέρνηση.

ΣΤΑ ΠΕΝΗΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ που πέφασαν από τότε δόθηκε πολλές φορές η ευκαιρία στον Ελληνικό Εβραϊσμό να τιμήσει μέσα από τα μύχια της ψυχής του όλους εκείνους, οργανώσεις και άτομα, επώνυμους παράγοντες κι απλούς φίλους, οι οποίοι μας συμπαραστάθηκαν την ώρα του Διωγμού και της Οδύνης. Η οφειλόμενη αναγνώριση είναι αιώνια!

ΣΗΜΕΡΑ ΤΙΜΟΥΜΕ το ελληνικό κράτος. Την πολιτειακή και πολιτική ηγεσία, τη δημόσια διοίκηση, τις αρχές, τους λειτουργούς της Πολιτείας, την Τοπική Αυτοδιοίκηση, οι οποίοι μας συμπαραστάθηκαν. Χωρίς αυτούς θα είχε χαθεί στο πέλαγος της απελπισίας και το μικρότατο υπόλοιπο του Ελληνικού Εβραϊσμού. Αν οι λίγοι εναπομείναντες Εβραίοι μπορέσαμε να αναγεννηθούμε, το οφείλουμε σε όλους αυτούς.

ΣΕ ΠΑΡΟΜΟΙΕΣ ΠΕΡΙΠΤΩΣΕΙΣ χάθε λόγος πέφα από τις ευχαφιστίες είναι λίγος. Μιχφαίνει το μέγεθος της ευεργεσίας.

1945-1951

Τα έξι πρώτα χρίσιμα χρόνια

Επισκόπηση από τα πρακτικά συνεδριάσεων του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος

ΠΟ ΚΑΝΕΝΑ ΑΛΛΟ ΚΕΙΜΕΝΟ δεν μποφεί να παφουσιασθεί πεφισσότεφο ανάγλυφα η εφγώδης πφοσπάθεια που χατεβλήθη αμέσως μετά την απελευθέφωση της Ελλάδος, τον Οχτώβφιο του 1944, για την ανασύνταξη των οφγάνων εχπφοσωπήσεως του Ελληνικού Εβφαϊσμού χαθώς και τα πφοβλήματα που χλήθήχαν να αντιμετωπίσουν τα όφγανα αυτά, παφά από τα πφαχτιχά των συνεδφιάσεων του πφώτου πανελλαδιχού συλλογιχού οφγάνου, του Κεντφιχού Συμβουλίου Ισφαηλιτιχών Κοινοτήτων Ελλάδος, που ιδφύθηχε το 1944, χαι στη συνέχεια του Κεντφιχού Ισφαηλιτιχού Συμβουλίου Συντονισμού χαι Γνωματεύσεως, που ιδφύθηχε το 1945.

Τα πραχτικά με την επιγραμματική διατύπωσή τους έχουν το πλεονέκτημα να είναι απρόσωπα, άρα αντικειμενικά και σε κάθε περίπτωση επίσημα αφού η καταγραφή που γίνεται σ' αυτά είναι κοινά αποδεκτή από τους μετέχοντες στη συλλογική δραστηριότητα.

Από τα πραχτικά, λοιπόν, των συνεδριάσεων των διοικητικών οργάνων του Ελληνικού Εβραϊσμού, στην κρίσιμη πρώτη εξαετία 1945-1951, προκύπτουν μερικά βασικά στοιχεία για τα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίστηκαν την περίοδο αυτή:

α) Η στενή συνεργασία των τότε παραγόντων του Ελληνιχού Εβραϊσμού με την ελληνική κυβέονηση για να υπάρξει ουσιαστική και στο μέτρο του εφιχτού αποτελεσματιχή μέριμνα υπέρ των διασωθέντων (ευρισχομένων στην Ελλάδα ή επιστρεφόντων από τα γερμανικά στρατόπεδα) Εβραίων. Η επίδειξη πραγματιχού ενδιαφέροντος από την Κυβέρνηση της Χώρας η οποία δεν παρέλειψε - όπως και στην προ του πολέμου περίοδο - να ενισχύσει ηθικά και υλικά τη λειτουργία των Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων της Χώρας. Παρόμοια αποτελεσματική συνεργασία υπήρξε χαι με την Εχχλησία της Ελλάδος, ως συνέχεια της άφιστης υπέφ των Εβφαίων στάσεώς της κατά την Κατοχή.

β) Η σωρεία των άμεσων αλλά και μακοοποόθεσμων ποοβλημάτων που αντιμετώπισε συσσωρευμένα η τότε εχπροσώπηση του Ελληνιχού Εβραϊσμού. Προβλήματα εγχαταστάσεως χαι μεταστεγάσεως οιχογενειών, περιθάλψεως αιχμαλώτων-γερόντων χι άλλων κατηγοριών ατόμων που βρίσκονταν σε κατάσταση ανάγκης κι αδυναμίας ασχήσεως των βιοποριστιχών τους ασχολιών, εξασφαλίσεως αχινήτων περιουσιών εξαφανισθέντων - αφανισθέντων - επίζησάντων ομοθρήσχων, αποδόσεως συλλογικών/κοινοτικών και προσωπιχών πεοιουσιαχών στοιχείων που υφαρπάσθηχαν ή χαταπατήθηχαν, ψηφίσεως νόμων σχετιχών με τα γενικά εβοαϊκά θέματα αποκαταστάσεως χ.ά. Παράλληλα όμως υπήρχαν και προβλήματα της καθημερινής ζωής τα οποία είχαν ανάγχη αμέσου αντιμετωπίσεως όπως,

π.χ. εξευφέσεως θφησχευτιχών λειτουργών για την εχτέλεση τελετουργιών, εβραιοδιδασχάλων για την συνέχιση της εβοαϊχής παιδείας, στεγάσεως οιχογενειών οι οποίες επέστρεφαν από τα στρατόπεδα θανάτου ή από την Εθνιχή Αντίσταση, ανευρέσεως για όλη αυτή τη γιγαντιαία δραστηριότητα χρηματιχών πόρων που δεν μπορούσε να παράσχει η κατεστραμμένη εθνική οιχονομία χαι γι' αυτό έπρεπε να αναζητηθούν από το εξωτερικό, χ.ά. συναφή. Ποοβλήματα δηλαδή που είχαν σχέση με την επανένταξη στην χοινωνιχή διαβίωση ατόμων, οιχογενειών, ομάδων, συλλογιχών οργάνων.

γ) Η άμεση μέριμνα για την ανεύρεση στοιχείων για τους Εβραίους των διαφόρων επαρχιαχών πόλεων. Η Ελλάδα εξεργόταν μιας τριπλής εγθρικής κατογής -Ιταλικής, Γερμανικής και Βουλγαοιχής - χαι οι Ισραηλιτιχές Kolvoτητες βρίσχονταν στους γεωγραφιχούς χώρους όπου ασχήθηκε η εξουσία χαι των τριών αυτών εχθοιχών δυνάμεων. Επιπλέον, σε πολλές περιοχές της χώρας η εξουσία, αμέσως μετά την Κατοχή. ασχείτο από τις ανταφτιχές ομάδες κι όχι από την Ελληνική Κυβέρνηση. Αυτή η κατάσταση καθιστούσε δύσχολη αχόμη χαι την επίσχεψη σε διάφορες πόλεις ώστε να υπάρχει δυνατότητα απογραφής χι επανασυντάξεως των Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων. Το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος βοήθησε με πολύ κόπο και με μικρά μέσα τις Κοινότητες να ανασυστήσουν τη

1945-1951

Τα έξι πρώτα χρίσιμα χρόνια θοησκευτική τους ζωή και να εκτελέσουν έργα αναστηλώσεως σε Συναγωγές και νεκροταφεία που είχαν καταστραφεί κατά τον Διωγμό. Μερικά από τα νεκροταφεία που ανήκαν σε Ισραηλιτικές Κοινότητες στις οποίες δεν υπήρχαν πια μέλη, δωρήθηκαν στο Κράτος ή στους οικείους Δήμους.

δ) Με τα πολεμικά - κατοχικά - μετακατοχικά γεγονότα, το σύνολο των διασωθέντων Εβραίων, όπως συνέβη χαι με μεγάλες μερίδες του υπόλοιπου ελληνιχού λαού. συγκεντρώθηκε στην Αθήνα, η Ισραηλιτική Κοινότητα της οποίας αντιμετώπισε τα μεγαλύτερα προβλήματα για την ανάπτυξη της κοινοτικής ζωής και την εξυπησέτηση των άμεσων αναγχών των διασωθέντων. Εκτός όμως από τα βιολογικά κι επαγγελματικά ζητήματα υπήρχαν προβλήματα με τους Εβραίους οι οποίοι χατά τη διάρχεια της Κατοχής βαφτίστηχαν ως χριστιανοί εξ ανάγκης παρά την εσωτερική θέλησή τους ή έλαβαν μέρος στην Εθνική Αντίσταση και τώρα έπρεπε να «αποχαραχτηρισθούν» βάσει της διαδιχασίας των «χοινωνιχών φοονημάτων» ή των ελαχίστων εκείνων οι οποίοι συνεργάστηχαν ή χατηγορούνταν ότι συνεργάστηκαν με τον εχθρό. Τα προβλήματα αυτών των χατηγοριών ατόμων ήταν επίσης πιεστικά και ζητούσαν νομοθετικές ουθμίσεις.

ε) Υπήφξαν προβλήματα διαχρατιχών σχέσεων, όπως εχείνο του χτήματος/οιχοπέδου στο Τελ Αβίβ, που ανήχε στην οιχογένεια του διπλωμάτη-υπουφγού Ιωάννη Πολίτη. Από ένα μόλις συσταθέν Κφάτος εχείνο του Ισφαήλ - χαι από ένα μόλις απελευθεφωθέν χαι χατεστφαμμένο - εχείνο της Ελλάδος - ζητήθηχε από τφίτους να επιλύσουν ατομιχές ιδιοχτησιαχές διαφοφές, με μεγάλο οιχονομιχό αντιχείμενο για το οποίο έπφεπε να χινητοποιηθούν από την εχπφοσώπηση του Ελληνιχού Εβφαΐσμού οι διεθνείς εβφαΐχοί οφγανισμοί ώστε να εξευφεθούν τα αναγχαία χρηματιχά ποσά.

στ) Σε μεριχά εβραϊχά θέματα οι λύσεις που δόθηχαν στην Ελλάδα ήταν μοναδιχές, όπως η καθιέφωση της αρχής ότι: οι περιουσίες των εξαφανισθέντων από τους Γερμανούς Ισραηλιτών ανήκουν στους επιζήσαντες Εβραίους. Προς τιμή της Ελληνικής Κυβερνήσεως και των επί τετραετία αγώνων της ηγεσίας του Ελληνικού Εβραϊσμού η αρχή αυτή επεκράτησε και σ' άλλες χώρες και συμπεριελήφθη ως όρος στις Συνθήκες Ειρήνης με τις δορυφόρους χώρες - συμμάχους της Γερμανίας. Βέβαια όπως παρατηρεί η Φραγκίσκη Αμπατζοπούλου στο βιβλίο της «Το Ολοκαύτωμα στις μαρτυρίες των Ελλήνων Εβραίων» (σελ. 230) και ο Ισ. Νεχαμά στο βιβλίο του «In Memoriam» (σελ. 374) και ψυχρά νούμερα αποδεικνύουν ότι οι ευεργετικοί υπέρ των Εβραίων νόμοι του Ελληνικού Κράτους δεν τηρήθηκαν απόλυτα. «Στη Θεσσαλονίκη, π.χ., σε 11.000 διαμερίσματα που είχαν «επιταχθεί» διεκδίκησαν από τους δικαιούχους τους τα 600 (οι υπόλοιποι είχαν χαθεί στους φούρνους των κρεματορίων), επεστράφησαν τα τριάντα ενώ σε άλλους 270 νόμιμους ιδιοκτήτες επεστράφησαν μόνο ένα ή δύο δωμάτια. Στα 2.300 καταστήματα επεστράφησαν μόνο 299».

ζ) Προσωπικές υποθέσεις που αφορούσαν την ίδια τη ζωή ομοθρήσχων ετίθεντο υπόψη του Κεντοιχού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος, του μόνου κοινοτικού οργάνου που μπορούσε από τότε να βοηθήσει (π.χ., ο τάδε από τα Τρίχαλα ζητούσε ενίσχυση για να σπουδάσει σε Μέση Τεχνική Σχολή, μαθητές Ραδιοτεχνικής Σχολής ζητούσαν την αγορά εργαλείων για την άσχηση του επαγγέλματός τους, νέες ζητούσαν βοήθεια για προιχοδότηση). Οι άνθρωποι αυτοί ζητούσαν να ενισχυθούν για να ασχήσουν το βασιχότερο διχαίωμά τους: εχείνο της ζωής.

 η) Για την αντιμετώπιση των προβλημάτων που ζητούσαν άμεση λύση δημιουργήθηχαν οι εξής Επιτροπές:

1) Βοηθημάτων εξ Αιγύπτου, 2) Πεοιθάλψεως και επισιτισμού, 3) Διαθέσεως βοηθημάτων υπέο των φοιτητών, 4) Επιχοοηγήσεως για υποτοοφίες, 5) Ερεύνης για τους εκτοπισθέντες, 6) Στεγάσεως, 7) Ορφανοτροφείου. Στη συνέχεια, μετά την διά νόμου ίδουση του Κεντριχού Ισραηλιτικού Συμβουλίου, συστάθηκαν και λειτουργούσαν η Κεντρική Επιτροπή Περιθάλψεως και με την βοήθεια της Joint: Το Ορφανοτροφείο «Εσθήρ» στην Κηφισιά (εστέγασε συνολικά 250 παιδιά ηλικίας 2 ετών και πάνω), η Στέγη του Απροστάτευτου Κοριτσιού στην Αθήνα, ο Οίχος του Εργαζομένου Κοριτσιού, ο Οίχος Επαγγελματικής Αποκατάστασης, Αχσαρά (προσωρινή διαμονή και προετοιμασία ομοθρήσχων για μετανάστευση στο Ισραήλ) στο Γαλάτσι κατ' αρχήν και αργότερα στη Φραγκοκκλησιά. Επίσης 40-50 γέροντες ομόθοησχοι περιεθάλποντο στο Γηροχομείο Αθηνών, φυματιχοί σε διάφορα σανατόρια, στην Κοινότητα Αθηνών λειτουργούσε πολυιατοείο και τέλος, η Μπενώτ Μπερίτ ίδουσε αναροωτήριο. Τεχνική κατάρτιση εδίδετο από την ORT στην Αθήνα.

θ) Το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο

Ελλάδος ασχολήθηχε με τη συγχέντφωση στοιχείων για τους δοσιλόγους (Εβραίους οι οποίοι συνεγάσθηχαν με τις Αρχές Κατοχής) και παρακολούθησε την εξέλιξη των υποθέσεών τους, προς διευκόλυνση της απονομής δικαιοσύνης. Για το σκοπό αυτό προσέλαβε και ειδικούς ποινικολόγους.

ι) Παράλληλα το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο έκανε ενέργειες μέσω του Υπουργείου Εξωτερικών για τη δίωξη εγκληματιών πολέμου και τη συλλογή στοιχείων επί της δράσεώς τους τα οποία ετέθησαν υπόψη των δικαστών κατά τη δίκη της Νυρεμβέργης.

(α) Άρχισε η συγκέντρωση στοιχείων για τους Έλληνες Χριστιανούς οι οποίοι συνέβαλαν στη διάσωση Εβραίων κατά την Κατοχή και οι οποίοι ύστερα από εξονυχιστική διαδικασία τιμήθηκαν με τον τίτλο του «Δικαίου των Εθνών» από τον ειδικό Οργανισμό «Γιαντ Βασέμ» του Ισραήλ.

(β) Σημαντική ήταν η βασική αποστολή του Κεντοικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος για την ανάπτυξη της εβραϊκής παιδείας. Υπήφξε μέφιμνα για την εξεύφεση από το εξωτεφικό εβφαιοδιδασκάλων, θφησκευτικών λειτουφγών και βιβλίων (πφοσευχητάφια) δεδομένου ότι δεν υπήφχαν στην Ελλάδα.

ιγ) Παφά τα μεγάλα προβλήματα που παφουσίασε η ανασυγχφότηση του Ελληνικού Εβραϊσμού, το Κεντφιχό Ισφαηλιτιχό Συμβούλιο ασχολήθηχε με τον ίδιο ζήλο για τα εθνιχά προβλήματα. Με ενέφγειές του πφος Εβφαϊχές Οφγανώσεις του εξωτεφικού έθεσε κατ' επανάληψη τα θέματα των εθνιχών διεχδιχήσεων, του παιδομαζώματος, των αιτημάτων της Ελλάδος για πολεμιχές αποζημιώσεις κ.λπ.

Ως παφάδειγμα για τα ανωτέφω αναφέ σεται το κείμενο του Ψηφίσματος για το Παιδομάζωμα που απεστάλη στο εξωτερικό.

«Το Κ.Ι.Σ. εκπροσωπούν το σύνολον των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της Ελλάδος και συμμετέχον της πανελληνίου οδύνης διά την συνεχιζομένην κατακράτησιν μακράν των γονέων των, των οικογενειών και των εστιών των χιλιάδων Ελληνοπαί1945-1951

Τα έξι πρώτα χρίσιμα χρόνια

Πώς άρχισε η ανασυγκρότηση

ΛΟΙ ΑΙΣΘΑΝΟΝΤΑΙ την ανάγχη να ξαναπλάσουν στελέχη... Οι Εβραίοι... αποφασίζουν να ξαναστήσουν την παλαιά χοινοτιχήν ενότητα. Γίνεται μια προληπτιχή δοχιμή αναδιοργανώσεως στην Αίγυπτο. Παντού, σε όλους τους αναγεννώμενους εβραϊχούς χύχλους... ανθίζει χαι αναπτύσσεται η επιθυμία να νοιχοχυρευτεί το σπίτι, να συσπειρωθούν οι άνθρωποι χαλής θελήσεως, να συντονισθούν για μια εργασία μεθοδιχή χαι πειθαρχημένη, αλληλοβοηθείας χαι συνεργασίας...

.....

Η Αθήνα τίθεται επί κεφαλής της κινήσεως. Από τα προπολεμικώς ανθούντα είκοσι ή είκοσι πέντε εβραϊκά κέντρα, δεν θα παραμείνουν πλέον παρά θλιβερά ναυάγια, που δεν κατορθώνουν να συγκεντρωθούν. Όλοι συμφωνούν πως πρέπει να συσταθεί ένας κεντρικός οργανισμός για να χρησιμεύσει σαν ρυθμιστής, να προσανατολίζει τη νομοθετικήν εξουσία, να κατευθύνει τα διστάζοντα βήματα των σκαπανέων στις περιοχές όπου οι Εβραίοι επανέρχονται. Το σχέδιο του θεσμού αυτού είναι έργο του δικηγόρου Ασσέρ Μωυσή, πρώην προέδρου της Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης. Καμμιά εχατοστή Εβραίοι των Αθηνών, συγχεντρωμένοι στις 12 Νοεμβρίου 1944, στη Συναγωγή, σε γενιχή συνέλευση, εχλέγουν διά βοής ένα δωδεχαμελές συμβούλιο, υπό την επωνυμίαν Κεντριχόν Συμβούλιον Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων Ελλάδος. Πρόχειται, προ παντός, να οργανωθεί επειγόντως όλος ο μηχανισμός της περιθάλψεως. Αχολουθούν αλλεπάλληλες συσχέψεις.

ΚΟΙΝΟΤΙΚΗ ΑΝΑΔΙΟΡΓΑΝΩΣΙΣ

Μόλις επέστρεψε από τη γη της εξορίας, η Εθνική Κυβέρνησις αναγνωρίζει τούτο το Συμβούλιο με απόφαση του Υπουργείου Θρησκευμάτων, της 20 Νοεμβρίου 1944. Του αναγνωρίζει το δικαίωμα να εκπροσωπεί όλες τις διαλυμένες Κοινότητες και να εποπτεύει στην προάσπιση των συμφερόντων τους. Καθορίζει τον τρόπο ανασυγκροτήσεως των Κοινοτικών Οργανισμών, ρυθμίζουσα τα της διοικήσεώς των. Προβλέπονται τακτικές εκλογές, σε διάστημα έξι μηνών.

> (Από το βιβλίο του Ιωσήφ Νεχαμά «In Memoriam», σελ. 342, που εξεδόθη το 1948-1949 υπό την διεύθυνση του αειμνήστου Αρχιφαββίνου της Ισφαηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης Μικαέλ Μόλχο).

1945-1951

Τα έξι πρώτα χρίσιμα χρόνια δων, απευθύνει ποος όλους τους Ισφαηλίτας και τας Εβφαϊκάς Οφγανώσεις του κόσμου επείγουσαν και θεφμήν έκκλησιν όπως ενδιαφεφθούν και συνεφγασθούν εις το εξόχως ανθφωπιστικόν έφγον του επαναπατφισμού των εκπατφισμένων Ελληνοπαίδων».

ιδ) Το ίδιο ενδιαφέρον επέδειξε ο Ελληνιχός Εβραϊσμός για τη δημιουργία Εστίας των Εβραίων στην Παλαιστίνη. Παράλληλα ο Ελληνιχός Εβραϊσμός συμμετείχε στις εθνιχές εκδηλώσεις που οργανώθηχαν στο εσωτεριχό της χώρας, όπως π.χ. το 1948 με μηνιαία εισφορά στην «Πολιτιχή Επιστράτευση», το 1949 στην εβδομάδα για την «Εργασία και Νίχη» (με εισφορά και στον σχετιχό χρηματιχό έρανο), στην αναδιοργάνωση του Σώματος Ελλήνων Προσχόπων (στη 13η ομάδα Προσχόπων Αθηνών).

Στην εργώδη προσπάθεια του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος για την ανασυγκρότηση των δυνάμεων του Ελληνικού Εβραϊσμού συνέβαλαν οι παρακάτω Οργανισμοί, Ιδρύματα και Οργανώσεις του εξωτερικού, η αναφορά των οποίων γίνεται σε ένδειξη ευγνωμοσύνης:

American Joint Distribution Committee
(A.J.D.C. - Αμεριχανιχή Ένωση Εβραϊχών
Φιλανθρωπιχών Οργανώσεων).

– American Jewish Committee (Αμεριχανιχό Εβραϊχό Συμβούλιο)

- UNRA

 Ο Σύλλογος Εβοαίων Ελλήνων Γιαννιωτών της Νέας Υόοχης.

– Η Ισραηλιτική Κοινότητα Αργεντινής και

η Οργάνωση «Commite pro Socorso».

– Η Ισραηλιτική Κοινότητα Λονδίνου.

 Οργάνωση «Ερμαντόρ» Εβραίων Θεσσαλονικέων Νέας Υόρκης. Ο Αρχιφαββίνος Λονδίνου Dr Ers ο οποίος απέστειλε φοφητή Συναγωγή σε όχημα για την χάλυψη θφησχευτιχών αναγχών.

- Το Αγγλικό Εβοαϊκό Κεφάλαιο.

Το Παγκόσμιο Εβοαϊκό Συνέδοιο (World Jewish Congress).

- Οι Έλληνες Εβοαίοι της Αιγύπτου.

 Οι καταγόμενοι από την Κέρκυρα Εβραίοι της Αιγύπτου.

- Η Ισραηλιτική Κοινότητα Νέας Υόρκης.

- Η Ισραηλιτική Κοινότητα Σουηδίας και η

Mosaiska Forsamlingen Στοκχόλμης.

– H Jannina Relief Fund.

Η Ισραηλιτική Κοινότητα Βαλτιμόρης.

 Το Εθνικό Συμβούλιο Εβραίων Γυναικών των ΗΠΑ.

 – Η Κοινότητα των Σεφαραδείμ των ΗΠΑ (Central Sephardic Jewish Community).

– Το Εβοαϊκό Πρακτορείο (Sohnout Hayeoudit: Εβραϊκή Αντιπροσωπεία παρά τη Εντολοδόχω Δυνάμει ιδρυθείσα διά του άρθρου 22 της Συνθήκης του Σαν Ρέμο διά της οποίας παρεχωρήθη υπό της Κοινωνίας των Εθνών εις την Αγγλίαν η εντολή διοικήσεως της Παλαιστίνης).

 Το Magen David Adom (Η Εφυθφά Ασπίς του Δαυίδ δηλ. ο Εφυθφός Σταυφός του Ισφαήλ).

 Η Τεχνική Επαγγελματική Σχολή ORT (Organization for Rehabilitation through Training).

 – Keren Kayemet Leisrael (Εθνικό Εβοαϊκό Κεφάλαιο).

Το τμήμα Νεολαίας της Σιωνιστικής
Οργανώσεως του Ισραήλ.

 – Η Ole Yavan (Ένωσις των εν Παλαιστίνη Εβραίων της Ελλάδος).

> [Η αποδελτίωση των πρακτικών έγινε από την κα Μπέλλα Ααρών.]

> > 14

Η Επιτροπή Διανομών της Ισραηλιτικής Κοινότητας. Έργο της ήταν η παφαλαβή, ταξινόμηση, συσχευασία και διανομή των εφοδίων που έστελνε η JOINT, μέσω του Κ.Ι.Σ, στους επιζήσαντες Εβραίους του Βόλου. Διακρίνονται από αριστερά οι: Α. Φρεζής, Ζ. Λεβής, Η. Αμπαστάδος, Μ. Πολίτης, Ζ. Τουρών, Χ. Χακίμ, Μ. Νεγρίν.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν 'Αθήναις τη 15 Ιανουαρίου 1 351

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

Αριθμός φύλλου 20

ПЕРЈЕХОМЕNA

Nópor

Ν. 1657. Περί τροποποιήσεως καί συμπληρώσεως τῶν περί Ίσραηλιτικῶν Κοινοτήτων διατάξεων.

Acatáyuata

Περί χυρώτεως πινάχων προαγωγών 'Αξιωματικών της Β. Χωροφυλαχής συνταχθέντων ύπο του 'Ανωτάτου Συμβου-	
λίου Προσγωγών Χωροφυλαχής	2
Περί παρατάσεως προθεσμιών έξαγωγής είνων έξ άναμί-	
ξεως μετ' οίνοπνεύματος	0
Περί τροποποιήσεως του άστισεισμικού κανονισμού Πορίνθου.	1
Περί τροποποιήσεως των πολεοδομικών όρων καί περιορι- σμών των ίσχυόντων έπι οίχοπέδων κειμένων είς 'Αθήνας είς τάς περιοχάς Ν. Κωνστατινουπόλεως και 'Αγ. Στυ-	
λιανού	5
Περί τροποποιήσεως του πολεοδομικού σχιδίου Μεσολογγίου.	6
Περί δνομασίας τοῦ Ταχυδρ. Γραφείου Β' τάξεως Γα- στούνης ώς Ταχ. Γραφείου Α' τάξεως	7
Περί δνομασίας τοῦ Ταχ. Γραφείου Ρ' τάξεως Βαρθολο- μιοῦ ὡς Ταχ. Γραφείου Β' τάξεως.	8
Περί συστάσεως Πρεδεντορίου έν 'Αθήναις ύπο την έπω-	
νυμίαν «Σεχεαρίδειον»	1

Πράξεις 'Γ'πουργικού Συμδουλίου

NOMOI

NOMOE in' dois. 1657.

Περί ιροποποιήσεως και συμπληρώσεως των πεψί 'Ισυμηλιτικών Κοινοιήτων διατάξεων.

ΠΑΥΛΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ψηφισάμενοι όμοφώνως μετά της Βουλής, άποφασίζομεν καί διατάσσομεν :

"Ap9pov 1.

Το διά τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ Α. Ν. 367)1045 «περὶ ἀνασυγχροτήσεως Ίσραηλιτιχῶν Κοινοτήτων» ἰδρυθὲν προσωρινῶς

«Κεντρικό» Ίσραηλιτικό» Συμεούλιο» Συντονισμού και Γνωματεύσεως» και κατά σύντμησι» του τίτλου άποκαλούμενον Κ. Ι. Σ. καθίσταται μόνιμον.

"Apppor 2.

 Τά μέλη του Κ.Ι.Σ. έκλέγονται άνα τριατίαν ύπο είδι-200 Συνεδρίου άντιπροσώπων τῶν άνεγνωρισμένων καὶ ἐν ένεργεία διατελουσῶν 'Ισραηλιτικών Κοινοτήτων τῆς χώρας συνερχομένου ἐν 'Αδήναις.

2. Τὰ τῆς συγκροτήστως καὶ τῆς λειτουργίας τοῦ Κ.Ι.Σ., ὁ τρόπος τῆς συγκλήσεως τοῦ Συνεδρίου καὶ εἰς κἰτὸ ἀντιπροσώπευσις τῶν Κοινοτήτιον ὡς καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀντιπροτώπων ἐκάστης Κοινότητος καὶ πῶτα ἀλλη ἐναγκαία λεπτομέρεια ρυθμισθήσονται ἐιὰ τοῦ πρώτου ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ ψηφιζομένου ὅπὸ τοῦ σημερινοῦ Κ.Ι.Σ. καὶ ἐγκρινομένου διὰ ΙΒ. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Υπουργοῦ Θρησκευμάτων καὶ Παιδείας. Πάσα τροποποίησις τοῦ ἐσωτερικοῦ κανονισμοῦ νίνεται ἐρεξῆς κατόπιν προτάσεως τοῦ Συνεδρίου τῶν Κοινοτήτων καθ ὅ εἰδικώτερον διὰ τοῦ ὡς Σνωξρίου τῶν Κοινοτήτων καθ ὅ εἰδικώτερον διὰ τοῦ ὡς Σνωξρίου τῶν Κοινοτήτων καθ ὅ εἰδικώτεραν διὰ τοῦ ὡς ἀναιπρώτου ἐσωτερικοῦ κανονισμιῶ καθοριοθήσεται ὡς πρός τὴν διὰ τὴν περίπτωσιν ενώτην συγκρότησιν ἀπαρτίας καὶ τὴν ἀπαιτηθησμένην πλαιοψηφίας. Ἡ πρότασις αθτη ἐγκρίνεται διὰ Β. Δ. ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ ἀύτοῦ Υπουργοῦ.

"Asuper 3.

 Τό Συνέδριον έκλέγει τον Γενικόν Άρχιρραδδίνου Έλ. λάδος προτάσει τοῦ Κ.Ι.Σ., ἐς' ὅσον τοῦτο κρίνη ἀναγκαίαν τὴν πλήρωσιν τῆς θέσεως ταὐτης, ὅενις προϊσταται ὅλων τῶν Άρχιρραδδίνων καὶ Ραδδίνων τῆς χώρας καὶ ἐποπτεύει ἐπὶ τῶν καθαρῶς ὅρησκευτικῶν ζητημάτων.

2. Ό Γενικός Άρχιραδδίνος Έλλάδος δέον νά έχη την Έλληνικήν ὑπηκότητα, διορίζεται δέ καὶ ἀπολύεται προτάσει τοῦ ἀνω Συνεδρίου διὰ Β. Δ)τος προκαλουμένου ὑπό τοῦ Ὑπουργοῦ Θρησκουμάτων καὶ ἘΞυνικῆς Παιδείας.

Apopov 4.

Πρός κάλυψιν των βαπανών λειτουργίας τοῦ Κ.Ι.Σ. δύναται τοῦτο δι' ἀπος ἀσεως τῶν 2)3 τοῦλἀχιστον τῶν μελῶν του νὰ ἐπιθάλῃ εἰς βάρος τῶν Ἱσραγλητικῶν Κοινοτήτων τῆς χώρας εἰσςορὰς μέχρι 10 ο)ο ἐπὶ τῶν πάσης ҫύσεως εἰσοξημάτων των ὑποχρεουμένων τῶν Κοινοτήτων δπως ἀνὰ τριμηνίαν ἀποστέλλωσι εἰς τὸ Κ.Ι.Σ. βεδαίωσιν περὶ τῶν πραγματοποιηθέντων κατὰ τὸ προηγούμενων τρίμηνον εἰσοξημάτων των.

Το Φ.Ε.Κ. (αρ. φύλλου 20, 15 Ιανουαρίου 1951) στο οποίο δημοσιεύθηκε ο νόμος 1657, ο οποίος οριστικοποιεί και μονιμοποιεί την ίδρυση του Κ.Ι.Σ.

115

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙΟΓΙΔΙ · ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1996

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ τοι ΓΩΝ Ισφ από ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ μέχ

του Κεντοιχού Ισραηλιτιχού Συμβουλίου από της ιδούσεώς του (Ιούνιος 1945) μέχοι 15 Σεπτεμβοίου 1951

Η λογοδοσία έγινε από τον Κανάρη Δ. Κωνσταντίνη ενώπιον του πρώτου τακτικού Συνεδρίου των Ισραηλιτικών Κεινοτήτων της Ελλάδος, με τιμητική παρουσία Υπουργού. Έχουν παραλειφθεί απ' αυτή στοιχεία που δεν έχουν ιστορική σημασία (π.χ. οικονομικά, διαχειριστικά κ.ά.). Ο ιστορικός ερευνητής μπορεί να βρει στο παρακάτω κείμενο πολύτιμες πληροφορίες για τις κοινωνικές συνθήκες και συνήθειες της εποχής.

Εξοχώτατε Κύφιε Υπουφγέ, Σοφολογιώτατε, Αγαπητοί Κύφιοι Σύνεδφοι, Κυφίαι και Κύφιοι,

ηφύσσων την έναφξιν του πφώτου ταχτιχού Συνεδφίου των Ισφαηλιτιχών Κοινοτήτων της Ελλάδος, απευθύνω πφος όλους τον θεφμόν χαιφετισμόν του Κ.Ι.Σ.

Ποο της ενάοξεως των εργασιών μας θεωρώ πρωταρχικόν καθήκον μου να σας παρακαλέσω όπως μεθ' ημών, τη συνδορμή του Σοφολογιωτάτου αναπέμψωμεν δέησιν προς τον Ύψιστον διότι μας ηξίωσεν να συνέλθωμεν σήμερον εις τον ιερόν τούτον χώρον, προς εκπλήρωσιν παλαιοτάτου πόθου των Εβραίων της Ελλάδος να αποκτήσουν εν μόνιμον Κεντρικόν Όργανον, κατευθυντήριον των θρησκευτικών και πνευματικών επιδιώξεών μας εντός του πλαισίου του Ελληνικού Συντάγματος.

Η ανάγχη της συστάσεως του Κεντοιχού τούτου Οργάνου του οποίου το πρώτον μόνιμον Συμβούλιον καλείσθε σήμερον να εχλέξετε, κατέστη έτι εντονώτερα μετά τον συνεπεία των αχατονομάστων διωγμών του Ελληνιχού Εβραϊχού στοιχείου από μέρους βαρβάρων ορδών απορφανισμόν μας, και την εξόντωσιν πλέον των τριών τετάρτων του άλλοτε από αρχαιοτάτων χρόνων εν τη Χώρα ταύτη διαβιούντος Εβραϊσμού.

Εις την δέησιν μας παφαχαλώ όπως, εχτός της ευχής ο Ύψιστος να διαφυλάττη χαι πφοστατεύη τους Άναχτας, την Βασιλιχήν Οιχογένειαν χαι την Κυβέφνησιν της χώφας μας, χαθώς χαι τους Κυβεφνήτας του νεοπαγούς αδελφού εν θρησχεία Κφάτους του Ισφαήλ, αναμνησθώμεν τόσον των απανταχού της γης θυμάτων των βαφβάφων φυλετιχών διωγμών ανεξαφτήτως φυλής χαι θρησχεύματος, όσον χαι των υπέφ της ανεξαφτησίας της Ελλάδος χαι του Ισφαήλ πεσόντων ομοφύλων μας.

Αποστείλωμεν δε ευχαριστήρια ψηφίσματα προς τας Α.Α.Μ.Μ. χαι τας εχάστοτε Κυβερνήσεις της Χώρας μας διότι οι πρώτοι ηυδόχησαν να υπογράφουν τους υπό των δευτέρων συνταχθέντας Νόμους και Διατάγματα δυνάμει των οποίων ο θεσμός του Κ.Ι.Σ. χατέστη μόνιμος Οργανισμός με τη μορφήν Νομιχού Προσώπου, αναγγείλωμεν το χαομόσυνον γεγονός διά του ενταύθα Γενιχού Προξένου του Ισραήλ εις την Κυβέρνησιν ήν εκπροσωπεί, καθώς και εις την Αμέριχαν Τζόιντ Ντιστοιμπιούσιον Κόμιτυ, χάρις εις την ηθικήν και υλικήν συνδοομήν της οποίας ημείς όλοι οι Εβραίοι της Ελλάδος κατορθώσαμεν να επιβιώσωμεν μετά την τελείαν οιχονομιχήν χαταστροφήν μας χαι να ανασυγχροτηθώμεν τόσον θρησχευτιχώς και πνευματικώς όσον και οικονομικώς, και προς την οποίαν μεγάλην φιλάνθρωπον οργάνωσι και αύθις επιθυμούμεν διά του στόματός μου να εκφράσωμεν την βαθυτάτην και αιωνίαν ευγνωμοσύνην μας.

Το Συνέδοιον τούτο είναι το ποώτον συνεοχόμενον από του έτους 1945 ότε ιδούθη το Κ.Ι.Σ. διά του Α.Ν. 367. Η χαθυστέφησις της συγχλήσεως του ποώτου Συνεδοίου οφείλεται αποχλειστιχώς εις τας πολλαπλάς διατυπώσεις αναγχαίας διά την ψήφισιν του Νόμου «πεοί μονιμοποιήσεως του θεσμού του Κ.Ι.Σ.».

Εις όσους εξ υμών διετέλεσαν μέλη του Κ.Ι.Σ. είναι γνωσταί αι γενόμεναι έχτοτε παφά ταις αφμοδίαις Ελληνιχαίς Αφχαίς ενέφγειαι διά την ταχείαν ψήφισιν χαι δημοσίευσιν του Νόμου τούτου.

Εν τέλει χατόπιν συντόνων χαι εντατιχών προσπαθειών του ημετέσου Συμβουλίου και ιδιαιτέσως του Νομιχού αυτού Συμβούλου χ. Φρειδ. Κόρνικες κατέστη δυνατή περί το τέλος του παφελθόντος έτους ή ψήφισις υπό της Βουλής και η δημοσίευσις εις το υπ' αριθ. 20/15.1.51 ΦΕΚ του Νόμου 1657 περί μονιμοποιήσεως του Κ.Ι.Σ. Ευθύς αμέσως επεδόθημεν εις την εχπόνησιν χαι ψήφισιν του χατά τας διατάξεις του ως άνω Νόμου εσωτεριχού Κανονισμού του Κ.Ι.Σ. και εν συνεχεία εις την υποβολήν αυτού εις Υπουργείον Εθνικής Παιδείας προς κύρωσιν, πλην όμως λόγω των απαιτουμένων διατυπώσεων (επεξεργασία υπό του Συμβουλίου Επιχρατείας, υπογραφή του χυρωτιχού Βασ. Διατάγματος, δημοσίευσις αυτού εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως χ.λπ.) χαθυστέοησεν η δημοσίευσις αυτού.

Ας μου επιτραπή πριν λογοδοτήσω εκ μέρους του απερχομένου Συμβουλίου διά την περίοδον της θητείας του να ανατρέξω εις την εποχήν της ιδρύσεως του Κ.Ι.Σ. και να εκθέσω τους λόγους οίτινες επέβαλον την σύστασίν του.

Γνωστόν τυγγάνει ότι η απελευθέρωσις της Πατρίδος Ελλάδος εύσε τας Ισραηλιτικάς Κοινότητας της χώρας εις χατάστασιν διαλύσεως. Εχ των 24 Κοινοτήτων οίτινες υφίσταντο και ελειτούργουν προ του πολέμου κατά τους κειμένους Νόμους μόνον εις 8 είχεν διασωθή ισραηλιτικός πληθυσμός επιτρέπων την πλήρη ή μεριχήν ανασυγχρότησίν των. Αλλά χαι εις τας 8 αυτάς Κοινότητας είχον διαλυθή τα υπό του Νόμου 2456/20 προβλεπόμενα όργανα Διοιχήσεως. Ούτω την ημέφαν της απελευθερώσεως ουδείς ήτο εις θέσιν να εχπροσωπήση τας Ισραηλιτικάς Κοινότητας και επιμεληθή λύσεως των αμετοήτων φλεγόντων ζητημάτων που ανέχυψαν διά τους Ισραηλίτας εκ του αδυσωπήτου Γερμανιχού διωγμού.

Προς άμεσον και προσωρινήν πλήσωσιν του χενού τούτου χαι αντιμετώπισιν των επειγόντων και ανεπιδέχτων αναβολής ζητημάτων ανασυγχροτήσεως, αποχαταστάσεως και Περιθάλψεως τη πρωτοβουλία των εν Αθήναις διασωθέντων πρώην αιρετών Προέδρων χαι μελών Διοιχητιχών Συμβουλίων των διαφόρων Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων της χώρας συνεστήθη Οργανισμός ονομασθείς «Προσωρινόν Κεντρικόν Συμβούλιον Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων Ελλάδος» συγχοοτηθείς κατά το πλείστον εκ προσώπων ασχησάντων προ της Κατοχής υπευθύνως τα χαθήχοντα της Διοιχήσεως των Ισοαηλιτιχών Κοινοτήτων.

Ο Οργανισμός ούτος αναγνωρισθείς και διά της υπ' αφιθ. 40741/21.11.44 αποφάσεως του Υπουργείου Παιδείας, μέχρι της διά Νομοθετικής οδού φυθμίσεως του τφόπου ανασυγκφοτήσεως των Ισφαηλιτικών Κοινοτήτων απετελέσθη εκ των κ.κ. Ασέφ Μωυσή, Δαν. Αλχανάτη, Καν. Κωνσταντίνη, Μωυσή Μάτσα, Μωυσή Λεβή, Ιουλ. Ταζάφτες, Μ. Μπενβενίστε, Ρ. Ραφαήλ, Χαΐμ Αλχανάτη, Ηλία Νεγοίν, Εμμαν. Φόφνη, Σολ. Σασών, Μ. Καράσσο και Ιωσήφ Γκατένιο. Κατά την πρώτην συνεδρίασιν του εν λόγω Συμβουλίου της 22.11.44 εξελέγη το Προεδρείον αποτελεσθέν εz των z.z. Α. Μωυσή ως Προέδρου, Δ. Αλχανάτη zαι Ιουλ. Ταζάφτες ως Αντιπφοέδφων, Μ. Λεβή ως Ταμίου zαι Ηλ. Νεγρίν ως Γεν. Γφαμματέως (21.11.44 έως 14.6.45).

Το ως άνω Συμβούλιον πατηργήθη διά του Α.Ν. 367 του Ιουνίου 1945 περί ανασυγπροτήσεως Ισραηλιτιπών Κοινοτήτων.

Το διά του Νόμου τούτου ιδουθέν Κεντρικόν Συμβούλιον, ιδούθη διά την ενιαίαν εχποοσώπησιν των Ισοαηλιτικών Κοινοτήτων και συντονισμόν των ενεογειών αυτών, σχοπόν έχον πλην των άλλων την φροντίδα διά την ανασυγχρότησιν των πληγεισών Κοινοτήτων, την συγχέντρωσιν χαι διάθεσιν των τυγόν εις αυτό αποστελλομένων χοημάτων ή άλλων βοηθημάτων εκ του εσωτεριχού ή της αλλοδαπής των προσριζομένων υπέρ του συνόλου των Ισο. Κοινοτήτων της Χώρας ή των μελών αυτών, την εισήγησιν προς την Κυβέρνησιν, τας Ασχάς και επί τούτο ανεγνωοισμενας εν τη ημεδαπή ή τη αλλοδαπή οργανώσεις παν μέτρον διά την ανασυγχρότησιν των Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων, την παλινόστησιν, περιθαλψιν και αποκατάστασιν των υπό του εχθοού εχτοπισθέντων Ισραηλιτών, και τέλος την συγκέντρωσιν και διαφύλαξιν των εγχαταληφθεισών άνευ χληρονόμου περιουσιών.

Εις επέλεσιν του ως άνω Νόμου 367/45 διωφίσθη διά της υπ' αφιθ. 33535/4.7.45 αποφάσεως του Υπουργείου Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων δωδεκαμελές Συμβούλιον αποτελεσθέν εκ των κ.κ. Α. Μωυσή, Β. Λεβή, Δ. Αλχανάτη, Καν. Κωνσταντίνη, Σαλβ. Εξφατή, Ηλ. Νεγφίν, Μίνωος Λεβή, Πέπο Μπενοζίλιο, Ροβ. Ραφαήλ, Ανσ. Μουφτζούκου, Αλφ. Κοέν και Μίνωος Κωνσταντίνη.

Είναι γνωστή η δράσις του Συμβουλίου ως άνω αναφερομένου οργάνου.

ΛΟΓΟΔΟΣΙΑ ΕΝΕΡΓΕΙΩΝ ΤΟΥ Κ.Ι.Σ ΑΠΟ 1945-1951

Η διά της ενιαίας εκπροσωπήσεως λύσις δυσχεφών διοικητικών διαφοφών των διαφόφων Κοινοτήτων, αι συνεχείς προσπάθειαί του διά την λύσιν των ζητημάτων των εγκαταλελειμμένων ισφαηλιτικών περιουσιών, η επίτευξις συγχρονισμένης λειτουφγίας των Κοινοτήτων διά καταλλήλων εισηγήσεων τροποποιήσεων των Καταστάτικών των, η επαφή και συνεργασία του μετά των Εβραϊκών Οργανώσεων του Εξωτερικού αποτελούν όλα μίαν μόνον όψιν της πολυσχιδούς δράσεως του Κ.Ι.Σ.

Η πραγματοποίησις επαφής και συνεργασίας μετά των διεθνών Εβραϊχών οργανώσεων (Παγχοσμίου Εβραϊχού Συνεδρίου, της Τζόιντ και πλείστων άλλων) υπήρξεν ωφέλιμος και γόνιμος διά την αντιμετώπισιν των ποοβλημάτων πεοιθάλψεως των Ισραηλιτών της Ελλάδος. Ειδικώς όμως λόγω της διαμορφωθείσης μεταπολεμικής καταστάσεως των εν Ελλάδι Ισραηλιτών το Κ.Ι.Σ. έθεσεν ως σχοπόν την συγχέντρωσιν των εγκαταλελειμμένων ισραηλιτιχών περιουσιών χαι την θέσιν αυτών υπό την διαγείοισιν ειδικού εβοαϊκού οργανισμού προβλεπομένου υπό του Νόμου 846 του οποίου η ίδουσις κατόπιν σοβαρωτάτων δυσχερειών επετεύχθη μόλις τον Μάρτιο του 1949.

Κατά την ιδίαν ως άνω ημερομηνίαν το Κ.Ι.Σ. συμμοοφούμενον προς τας διατάξεις του Νόμου 367/45 χαθ' άς τούτο πλην των άλλων αρμοδιοτήτων δέον να συλλέγη τα έχ του εσωτεριχού χαι εξωτεριχού βοηθήματα προς περίθαλψιν των διασωθέντων Ισραηλιτών και να προβαίνη εις την διανομήν ουτών, ίνα εξ άλλου αναχουφισθή από τον υπεοβολικόν φόρτον εργασιών και εξασφαλίση πληρεστέραν επαφήν και συνεργασίαν μεταξύ αυτού και των εχασταχού Κοινοτήτων, απεφάσισεν αφ' ενός μεν όπως περιορισθή εις το έργον του συντονισμού των ενεργειών των Κοινοτήτων και της γνωμοδοτήσεως προς τας Αρχάς χ.λπ., αφ' ετέρου δε όπως μεταβιβάση την εκ του Νόμου ανήκουσαν αυτώ

δικαιοδοσίαν περιθάλψεως των διασωθέντων Ισραηλιτών διά βοηθήματα παντός είδους του εσωτερικού και εξωτερικού εις Ειδικόν Συμβούλιον Περιθάλψεως με την άμεσον και ενεργόν συνεργασίαν: α) της εν, Ελλάδι αποστολής της Αμέρικαν Τζόιντ και β) της εν Ελλάδι Αποστολής του Παλαιστινιακού Ερυθρού Εξάλφα.

Η ως άνω απόφασις εγένετο δεκτή και υπό των τότε αντιποοσώπων των ως άνω οργανισμών, κ.κ. Τζάκομψον και Σαχνάι.

Ούτω εξελέγη υπό του Κ.Ι.Σ. η πρώτη Επιτροπή Περιθάλψεως αποτελεσθείσα υπό των κ.κ. Χ. Μπενοουμπή, Εορίκου Ν. Λεβή και Μωρίς Μπεράχα τη συνεργασία και των δύο ως άνω αντιπροσώπων, εις ην ανετέθησαν αι ως άνω αρμοδιότητες υπό την επίβλεψιν πάντοτε του Κ.Ι.Σ. Εις την πρώτην συνεδοίασιν του Συμβουλευτικού της 7 Απριλίου 1946 το Κ.Ι.Σ. υπέβαλεν την έχθεσιν των πεπραγμένων του από της ιδούσεώς του μέχοι της ημερομηνίας τούτης. Κατά την περίοδον ταύτην μέλη του Κ.Ι.Σ. ήσαν οι κ.κ. Α. Μωυσής (Πρόεδρος), Δ. Αλχανάτης, Μ. Καράσσο, Μ. Κωνσταντίνης, Ρ. Ραφαήλ, Ιουλ. Ταζάρτες, Καν. Κωνσταντίνης, Π. Μπενουζίλιο, Β. Λεβής, Ηλ. Νεγρίν Α. Μουρτζούχος και Αλ. Κοέν.

Κατά την έχθεσιν ταύτην το Κ.Ι.Σ. επέτυχεν:

 Την μεταβίβασιν της δικαιοδοσίας του επί ζητημάτων περιθάλψεως εις την συσταθείσαν Κ.Ε.Π.

2) Την ανασυγχοότησιν των Κοινοτιχών οργανισμών διά διαθέσεως 15% εχ των εισαγομένων υπό της Τζόιντ χρημάτων χατά μήνα χατόπιν σχετιχής μετ' αυτής συμφωνίας χαι 85% διά την περίθαλψιν.

3) Την οργάνωσιν εν Αθήναις διαφόρων ιδρυμάτων ήτοι: a) Το Ίδρυμα Επαγγελματικής Αποκαταστάσεως διά την χορήγησιν δανείων εις επαγγελματίες ομοθρήσκους αποτελούντος ανεξάρτητον οργανισμόν χρηματοδοτούμενον υπό της Τζόιντ, β) την ίδρυσιν ορφανοτροφείου εν Κηφισσία μέσω του οποίου απεστάλησαν εις Ισραήλ 200 περίπου παιδιά και 50 ήσαν τρόφιμα αυτού, γ) την δωρεάν εις το εν Αθήναις Γηροχομείον διά την εξασφάλισιν στέγης και περιθάλψεως εις 40-50 γέροντας, δ) την ίδρυσιν στέγης εργαζομένου και εγκαταλελειμμένου κοριτσιού εις ην εστεγάζοντο αι άνευ οικογενείας εκ της ομηρίας διασωθείσαι κόραι και ε) την προσπάθειαν νοσοχομειακής κ.λπ. περιθάλψεως των φυματικών αντιμετωπισθείσαν από κοινού μετά της Τζόιντ.

 Την μετά δραστηριότητος απασχόλησιν και εισήγησιν εις τας εκάστοτε Κυβερνήσεις διά την απόδοσιν της νομής των περιουσιών.

δ) Τον καθορισμόν της τύχης των εγκαταλελειμμένων και σχολαζουσών περιουσιών διά της εκδόσεως της πράξεως του Υπουργικού Συμβουλίου περί παραιτήσεως του Συμβουλίου του κληρονομικού του δικαιώματος επί των ως άνω περιουσιών και την χρησιμοποίησιν αυτών διά φιλανθρωπικούς σκοπούς ως επίσης και της δημοσιεύσεως του Α.Ν. 846/46 περί πλήρους παραιτήσεως του Δημοσίου εξ αυτών και την διάθεσίν των εις Οργανισμόν Περιθάλψεως και Αποκαταστάσεως των Ελλήνων Ισραηλιτών.

6) Την επαφήν και συνεργασίαν μετά των Εβραϊκών Οργανώσεων του Εξωτερικού των οποίων τα αποτελέσματα ήσαν αρκούντως ικανοποιητικά διά την αποστολήν εν γένει βοηθημάτων.

7) Την δίωξιν των υπευθύνων του διωγμού δι' υποβολής μηνύσεως εις το Εθνικόν Γραφείον Εγκληματιών Πολέμου διά την δίωξιν 32 Γερμανών στρατιωτικών οίτινες ήσαν οι πρωτεργάται των διωγμών εν Ελλάδι, και την υποβολήν μηνύσεως εις τον Επίτροπον του Δικαστηρίου των Δοσιλόγων δι' Ισραηλίτας οίτινες συνεργάσθησαν μετά του Κατακτητού.

Υπάρχουν όμως και άλλαι πτυχαί της δράσεως του Κ.Ι.Σ. των οποίων φρονούμεν δέον να γίνη μνεία και οίτινες, ας μου επιτραπή να εκτεθώσι εν ολίγοις ενώπιον υμών.

Κατά πρώτον λόγον είναι το σοβαρότερον ζήτημα της διεχδιχήσεώς του υπό των Γερμανών διαρπαγέντος κατά την διάρκειαν της Κατογής Νομισματιχού Χουσού των ομοθρήσχων. Το σπουδαιότατον τούτο θέμα παραχολουθείται συνεγώς υπό του Κ.Ι.Σ. από της συστάσεώς του και εντεύθεν. Ευρισκόμεθα πάντοτε εν διαρχή επαφή μετά των Οργανώσεων του Εξωτεριχού, αι οποίαι μας διεβεβαίωσαν εσγάτως ότι δεν εξεδόθη εισέτι η απόφασις της Τριμελούς Επιτροπής των Βρυξελλών. Ήδη χαθ' άς έχομεν βασίμους πληροφορίας η έχδοσις της ως άνω αποφάσεως αναμένεται εντός του προσεχούς μηνός, χατά δε τας υπαρχούσας ευοιώνους ενδείξεις η απόφασις αύτη θα είναι ευνοϊχή.

Έτερον σημαντικώτατον επίσης θέμα το οποίον απησχόλει το Κ.Ι.Σ. ήτο το της Εβραϊκής Εκπαιδεύσεως και Μορφώσεως των παιδιών μας. Είναι γνωστόν ότι μεταξύ των απωλεσθέντων κατά την διάρκειαν του διωγμού των Ισραηλιτών συγκαταλέγετο και το σύνολον σχεδόν του εκπαιδευτικού Προσωπικού των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της χώρας, εξ ου λόγου αύτοι ευρέθησαν εις πλήρη αδυναμίαν να παράσχουν εις την Εβραϊκήν Νεολαίαν την δυνατότητα της απαραιτήτου εκμαθήσεως της εβραϊκής γλώσσης.

Το Κ.Ι.Σ. κατέβαλεν συνεχώς αόχνους ποοσπαθείας και ήλθεν εις επαφήν με διαφόρους οργανώσεις του Εξωτερικού όπως π.χ. με την εν Τελ Αβίβ Παγκόσμιον Εβραϊκήν Ένωσιν, το εν Ιερουσαλήμ Εκτελεστικόν της Σιωνιστικής Οργανώσεως κ.ά. τας οποίας παρεκάλεσεν να μεριμνήσουν διά την εξεύρεσιν των καταλληλοτέρων προσώπων διά την κατάληψιν των θέσεων των εβραιοδιδασκάλων των Κοινοτήτων της χώρας.

Τέλος έτερον ζήτημα ήτο ότι το Κ.Ι.Σ. πολλάχις αντεπροσωπεύθη εις τα υπό των Οργανώσεων του Εξωτεριχού γενόμενα Συνέδρια χαι Διασχέψεις. Ως ανέφερον εν αργή της εχθέσεως τούτο ήλθεν εις επαφήν χαι συνειργάζετο μετά των διαφόρων διεθνών Εβραϊχών Οργανώσεων. Μία των σπουδαιοτέρων ήτο χαι το Παγχόσμιον Εβραϊχόν Συνέδριον του οποίου το Κ.Ι.Σ. αποτελεί μέλος. Ούτω χατά την Ευρωπαϊχήν Διάσχεψιν αυτού της 24.11.1946 ήτις έλαβε χώραν εν Παρισίοις συμμετέσχεν ως αντιποόσωπος του Εβοαϊσμού της Ελλάδος ο τότε Πρόεδρος αυτού χ. Α. Μωυσής. Εις την διάσχεψιν του προηγουμένου έτους του ιδίου Συνεδοίου είχε συμμετάσγει ο κ. Ρ. Ραφαήλ.

Το Κ.Ι.Σ. συμμετέσγεν επίσης εις την εν Παρισίοις την 14.11.48 συγκληθείσαν σύσκεψιν υπό της Τζόιντ και των μετ' αυτής συνεργαζομένων Αμεοιχανιχών Οσγανώσεων προς εξέτασιν των ζητημάτων Πεοιθάλψεως των Κοινοτήτων χαι ενισχύσεως αυτών υπό της Τζόιντ. διά του τότε Προέδρου της Κ.Ε.Π. χ. Χ. Μπενφουμπή μόνου καταλληλοτέρου προσώπου. Ούτος επί τη ευχαιρία ταύτη εξουσιοδοτήθη εχ μέρους του Κ.Ι.Σ. και συμμετέσχεν εν ονόματι αυτού εις την συνελθούσαν την 11.11.48 εν Παρισίοις ειδιχήν σύσχεψιν του Παγχοσμίου Εβοαϊχού Συνεδοίου.

Το Κ.Ι.Σ. συμμετέσχεν επίσης εις την εν Παρισίοις συνελθούσαν Διάσχεψιν από 19-23 Νοεμβρίου 1950 διά την αντιμετώπισιν των προβλημάτων της Εβραϊχής Μορφώσεως και Εχπαιδεύσεως των Κοινοτήτων Ευρώπης, Αφριχής και Αυστραλίας, συγκληθείσαν υπό της Γεν. Διευθύνσεως εν Ευρώπη του Εβραϊκού Πρακτορείου, διά του Β' Αντιπροέδρου κ. Σ. Μπίττη.

Τέλος αξία παρατηρήσεως είναι και η συμμετοχή του Κ.Ι.Σ. εις το υπό την επίτιμον Προεδρείαν του Προέδρου του Κράτους του Ισραήλ κ. Χ. Βάισμαν συνελθόν εν Ιεροσωλύμοις την 24.7.1950 πρώτον Παγκόσμιον Συνέδριον διά την εβραϊκήν γλώσσαν, διά του ειδικώς προς τούτο εξουσιοδοτηθέντος κ. Α. Γκελιδή. Παφ' όλην την ως άνω αναπτυχθείσαν πολυσχιδή δράσιν του Κ.Ι.Σ. μετά λύπης μου διαπιστώνω ότι το Κ.Ι.Σ. ουδόλως εξεπλήφωσε τον δι' ον συνέστη σχοπόν. Ως ανώτατον Όργανον των Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων της χώρας ουδεμίαν πρόοδον επετέλεσεν εις το πνευματιχόν επίπεδον χαι ουδέν επί αυτού επέτυχεν.

Από της ιδούσεώς του και εντεύθεν, κατά τα διάφορα στάδια της δράσεώς του, τα εκάστοτε Συμβούλια, ιδιαιτέρως δε το παρόν Συμβούλιον λόγω της αναλήψεως των ευθυνών της περιθάλψεως ησχολείτο με την εξεύρεσιν των αναγκαιούντων πόρων διά την κάλυψιν των ελλειμμάτων των προϋπολογισμών, ή ησχολείτο με την επίλυσιν της εκάστοτε διοικητικής κρίσεως προερχομένης εκ της παραιτήσεως ή διαφωνίας των μελών του.

Αξιότιμοι Κυρίαι και Κύριοι, παρά την ελπίδα ην τρέφω ότι κατέβαλα πάσαν προσπάθειαν να σας διαφωτίσω αρχούντως διά της παρούσης εκθέσεως λογοδοσίας του Κ.Ι.Σ. από της συστάσεώς του μέχρι σήμερον, επικαλούμαι, την λόγω της βραζείας θητείας μου, επιείκειάν σας εάν σοβαραί έστω παραλείψεις σημειωθούν από μέρους σας εις την έκθεσιν μου ταύτην.

Προσεπάθησα το κατά δύναμιν και χάρις εις την αμέριστον συνδρομή της υπηρεσίας του Κ.Ι.Σ., προς ην εκφράζω την ευαρέσκειάν μου επί τη ευκαιρία τούτη, να σας δώσω όσον το δυνατόν πλήρη εικόνα της δράσεως του Κ.Ι.Σ. από της συστάσεώς του μέχρι σήμερον.

Το απερχόμενον Συμβούλιον θα ακούση μετά πάσης ευλαβείας την κριτικήν σας επί του έργου του διά το διάστημα της θητείας του.

Είμεθα βέβαιοι ότι αύτη θα διαπνέεται από πνεύμα απολύτου ευθυχοισίας και κατανοήσεως των δυσχεφειών ας αντιμετωπίσαμεν. Είμεθα πρόθυμοι να σας διαφωτίσωμεν, όση ημίν δύναμις, επί τυχόν αποριών σας.

Η ΜΕΤΑΠΟΛΕΜΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της Ελλάδος

BATINEION THE EANAAOE KENTPIKON IZPAHAITIKON LYMBOYAION LYNTONIZMOY & ENDMATEYZEDZ -----And Tour 2061 SUPLON KONTLON KUNST. WELVEN RNTATOA Lucie. "Examer the state of the bucksteringer, bet and the prostolious the 14.5.1940 Incoordon, Saue, murauchanie infeduoreis the Luf the falle and republics anopierconstate the legan etchic touverstor totale. It. enc. Reebijne, "Iwawiver, Reprises wat at surveyor indivery, the de two דמלשבישה דחון בטשלטטאנטם שבר שבאבדקסקוב לאנדטאנטה דקש טטעלטשביש אחל אבני γίον ξαιότης έξ αύτών, την κατώστασεν των Ιυνυγωγών, νεκοοταστέων, σχο ων καί γρωμείωντων, εύ της δεκτουργίνε του τωήμοτος Περιτάλαευς, τάν οί αονομικόν μηχανισμόν, τάς ζωνοτότητας Διοκατυστύσεως της Κοινοτικής ζω Le sù cuvine the mei the Le vives duámas ter, frentiatortes the turne Ved wi notuctions in the toready about ti courepionarii negrassaveteiste beur be coniente els invoisare באללסבנה לו "באללוקט למנטלדקוה אבושבנסטבטונ. To Luppoined a of lowerstate the etc materersource reversion and furthers biders the anto the associate out exceptioners where the Lastrace and, at there is beartablete tradicious to be beinger constructed, dore and the landblow and we else tweet & balaurie :smannav is' doestiv as eives desceitentig & nessoosan bu'navite .

Το Κ.Ι.Σ. με το έγγραφο αυτό της 15.5.1946 παφαχαλεί τον Κ. Κωνσταντίνη να επισχεφθεί Ισφαηλιτιχές Κοινότητες χαι να του εχθέσει την εχεί επιχφατούσα χατάσταση.

Μέσα από εχθέσεις του ΚΑΝΑΡΗ Δ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΗ και έγγραφα του Κεντριχού Ισραηλιτιχού Συμβουλίου Ελλάδος

ΕΡΓΑΣΙΑ ΑΥΤΗ είναι βασισμένη χυρίως στις εχθέσεις που είχε συντάξει μεταπολεμικά ο Κανάρης Δ. Κωνσταντίνης, ιδρυτικό στέλεχος του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος και πρόεδρός του κατά την περίοδο 1948 -49, για την κατάσταση ορισμένων Ισραηλιτικών Κοινοτήτων μετά το Ολοκαύτωμα και την Απελευθέρωση, ύστερα από επιτόπιες επισκέψεις του σε αυτές.

Ο αείμνηστος Κανάφης Κωνσταντίνης, τότε γεν. επιθεωφητής των ΤΤΤ (Ταχυδφομεία, Τηλέφωνα, Τηλέγφαφοι), κατά τη διάφχεια των υπηφεσιαχών ταξιδιών του σε διάφοφες πόλεις της Ελλάδος, δεν παφέλειπε να επισχέπτεται τα τοπιχά ιστοφιχά εβφαϊχά μνημεία, κατεστφαμμένα από τον πόλεμο χαι να έφχεται, για λογαφιασμό του Κεντφιχού Ισφαηλιτιχού Συμβουλίου Ελλάδος, σ' επαφή με τους επιζήσαντες των αποδεχατισμένων Εβφαϊχών Κοινοτήτων.

Σε μια περίοδο που ολόκληρη η Ελλάδα - και ιδιαί-

τερα ο ελληνικός εβραϊσμός - προσπαθούσε να ανορθωθεί από τις επιπτώσεις της ναζιστικής Κατοχής τις απώλειες τόσο σε ανθρώπινο δυναμικό, όσο και σε υλικές ζημιές - οι εκθέδεις του Κανάρη Κωνσταντίνη αποτελούν σημαντικά ντοχουμέντα για το μέγεθος της καταστροφής που υπέστησαν οι ελληνικές εβραϊκές κοινότητες, περιέχουν δε σπάνια ιστορικά στοιχεία για τη συγκεκριμένη περίοδο της εβραϊκές ποινότητες κυρίως σε πόλεις όπου, τελικά, οι εβραϊκές ποινότητες δεν πατάφεραν να αναβιώσουν.

Πρέπει να σημειωθεί ότι πολλές φορές υπάρχει ανακολουθία μεταξύ των περιλαμβανομένων στις εκθέσεις Κωνσταντίνη και άλλων στοιχείων που κατά καιρούς έχουν δημοσιευθεί και τούτο διότι πολλά από αυτά τα στοιχεία στηρίχτηκαν σε προφορικές μαρτυρίες (αναμνήσεις, προσωπικές απόψεις κ.ά.), δεδομένου ότι τα επίσημα αρχεία των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων είχαν ολοσχερώς καταστραφεί κατά την Κατοχή.

Εβραϊκή Κοινότητα ΑΡΤΑΣ

Από την επίσχεψή του στην 'Αφτα (22.5.1946), όπου συνξταξε τη δημοσιευόμενη έχθεσή του, ο Κανάφης Κωνσταντίνης με μέλη του Διοιχητιχού Συμβουλίου της Ισφαηλιτιχής Κοινότητας στην είσοδο της χατεστφαμμένης από τους Γεφμανούς Συναγωγής «Γφέχα». Από αφιστεφά: Ραχαμίμ Μάτσας, Σαμπίνος Δανιήλ, Κ. Κωνσταντίνης, Λάζαφος Β. Ελιέζεφ χαι Ιεσονάς Σαμπάς.

Η Εβραϊκή Κοινότητα της 'Αρτας ανθούσε για περισσότερα από 800 χρόνια στην Ελλάδα. Πριν από το 1173 ζούσαν στην πόλη αυτή 100 εβραϊκές οικογένειες. Ο αριθμός των μελών της Εβραϊκής Κοινότητας αυξήθηκε το 1816, με την εγκατάσταση εκεί 1.000 Εβραίων από την Απουλία και την Καλαβρία της Ιταλίας. Η 'Αρτα είχε δύο Συναγωγές, την «Πουλιέζα», η οποία πήρε το όνομα της από τη γενέτειρα των νεοεγκατεστημένων στην πόλη εξ Ιταλίας Εβραίων, και την «Γκρέκα», την ιστορική συναγωγή των Ρωμανιωτών Εβραίων. Στις αρχές του 20ού αιώνα στην 'Αρτα ζούσαν 200 εβραϊκές οικογένειες. Η πόλη είχε τρεις εβραϊκές συνοικίες, νεκροταφείο, σχολείο και δύο Συναγωγές.

Στις 24 Μαφτίου 1944 οι Ναζί συνέλαβαν 352 μέλη της Εβραϊχής Κοινότητας, οι οποίοι εχτοπίστηχαν στα γερμανιχά στρατόπεδα συγχεντρώσεως. Μόνο 35 χατάφεραν να διαφύγουν. Μετά το Ολοχαύτωμα επέζησαν 25 Εβραίοι της 'Αρτας.

Στις 22 Μαΐου 1946, ο Κανάφης Κωνσταντίνης έγφαφε για την χατάσταση της Εβραϊχής Κοινότητας της Άφτας:

«Πληθυσμός: Ποο του διωγμού 384 ψυχαί, σημερινός πληθυσμός 58 άτομα εξ ων 24 επανελθόντες εκ της ομηρίας.

Κοινοτικά καταστήματα:

 Συναγωγή κάτωθι φοουρίου (Πουλιέζα) εκ των αρχαιοτέρων και πλουσιωτέρων σε αφιερώματα και αρχεία, θρησκευτικά σκεύη και βιβλία.

Περιείχε σπουδαιοτάτη βιβλιοθήχη Ραμπανέ 'Αρτα. Οιχοδομήθη περί το έτος 1.300 μ.Χ. ήδη ολοσχερώς κατεστραμμένη.

Απέμειναν οι τοίχοι και επί την είσοδον επιγραφή ότι ανεκαινίσθη την 18 Μαρτίου 1882. Απαραίτητος η περίφραξις θυρών και παραθύρων διά μονίμων έργων ώστε να λείψη το άτοπον της χρησιμοποιήσεως του χώρου προς απόρριψιν περιττωμάτων κ.λπ.

2) Συναγωγή (Γρέγα) εν ενεργεία εντός της εβραϊκής συνοικίας (οδός Κουμουνδούρου) εις κακήν κατάστασιν. Μηχανικός του οποίου εζητήσαμεν την γνώμην απεφάνθη κατόπιν εξετάσεως ότι επιβάλλεται η άμεσος γενική επισκευή ετοιμορρόπου στέγης προς αποφυγήν ασφαλούς καταρρεύσεώς της.

Ειδιχοί τεχνίται υπελόγισαν την δαπάνην διά την γενιχήν επισχευήν της συναγωγής ταύτης (επισχευή στέγης, γυναιχωνίτου χ.λπ. τελείως κατεστυαμμένων ως και περιμανδρώσεως ερειπωθείσης πρώτης συναγωγής), εις ποσόν περίπου 3.200.000. Προ της απολύτου διαπιστωθείσης ανάγχης αμέσου ενεργείας εδώσαμεν εντολήν ενάρξεως των εργασιών τούτων σχηματίζοντες ειδικην εξαμελή επιτροπήν διά την υπεύθυνον διαχείρισιν και παραχολούθησιν των εν λόγω εργασιών εν συνεννοήσει μετά του Συμβουλίου και υπό τον άμεσον έλεγχον αυτου εκ των κ.κ. Σαμπίνου Δανιήλ, Ιλία Ισή, Αβραμίνου Ιερεμία, Σαμουήλ Μιζάν, Βίκτωρ Σαμπά, Σαμουήλ Ματσα και παραχαλούμεν όπως αποσταλή ποσόν έναντι της εργασίας επ' ονόματι της εργασίας.

Εχ των ιερών βιβλίων και σχευών της Συναγωγής ολίγα διεσώθησαν. Εις γωνίαν ταύτης υπάρχουν περισυλλεγέντα τεμάχια ιερών βιβλίων και σχευών κ.λπ. μαρτυρούντα την έντασιν της προσφάτου τραγωδίας.

 Σχολείον διώροφος οιχοδομή εις την οδόν Φιλελληνων εν τη εβραϊχή συνοιχία.

'Απαντα τα διαμερίσματα πλην ενός τελείως πατεστραμμένου επιτεταγμένα. Γενιπώς η οιποδομή εις σχετιπώς παλήν πατάστασιν.

4) Νεχροταφείον: Βραχώδης ως επί το πλείστον έχτασις δέχα περίπου στρεμμάτων επί του λόφου Περάνθης δώρον της Αυτοχράτειρας Θύρας. Εχ του τοίχου σιδηράς θύρας οιχίας διά στέγασιν φύλαχος χαι νεχροθαλάμου διασώζεται μέφος τοίχου προς το ανατολικόν μέφος. Τμήμα τούτου έχει περιφραχθή διά συρματοπλέγματος και σπαφή. Εκ των τάφων δεν διασώζεται κανείς. Λείψανα ημικατεστραμμένου μνημείου είναι τα μόνα σημεία πως και πότε ήτανε εκεί το εβραϊκόν νεκροταφείον. (Δείγμα καταστάσεως δίδουν αι εσώκλειστοι ληφθείσαι στιγμιότυπου φωτογραφίαι).

Περιουσία Κοινότητος: 1) Οικία συνοικία Αγίου Νικολάου διπλοκατοικίαι ο όφοφος εκτάσεως 15 X 15 εφειπωμένη. 2) Μαγαζί εν τη κεντφική αγοφά οδός Σκουφά με δύο θύφας εκτάσεως 7 X 6 ενοικιασμένον προπολεμικώς με βάσιν 500 δφχ. 3) Ένα τεβιλά παφαπλεύφως Συναγωγής 20 X 3.

Κοινοτική Ζωή: Ανύπαρχτος. Διωρίσαμεν από σήμερον ως χαζάν και διδάσκαλον τον Βαρούχ Αβραάμ Βαρούχ. Ανάγκη εξευρεθή τοιούτος διότι δι' εν εξάμηνον υπεσχέθη ότι θα παράσχη τας υπηρεσίας του. Προκειμένου να εγκατασταθή εις Κέρκυραν επίσης ως Σαμάς και ειδικόν γραμματέα της Κοινότητος δι' ημίσειαν ημέραν τον κ. Αραχαμίμ Μάτσαν εκ των παλαιών μελών της Κοινότητος προσφέραντος εις το παρελθον αμισθί τας υπηρεσίας του εις την Κοινότητα. Η ιδιότης του ως ταμίου της Κοινότητος φρονούμεν ότι δεν αποτελεί ουσιώδες κώλυμμα εφόσον δεν υπάρχει καταλληλότερος.

Περίθαλψις: Δεν υφίσταται. Εδώσαμεν οδηγίας να δαπανηθή ποσόν μέχρι δραχ. 100.000 διά νοσήλεια χ.λπ. σαφώς ασθενούντος εχ τύφου τελείως απόρου Ιλία Ισή⁻ την ανάγχην διεπιστώσαμεν αυτοπροσώπως επισχεφθέντες τούτον νοσηλευόμενον εις χεντριχόν νοσοχομείον, ανάγχη αποστολής φαρμαχευτιχών ειδών ως στερείται παντελώς χαι έχει απαραίτητον ανάγχην ιδίως χινίνης, αντιπυρίνης, αντιτυφιχών εμβολίων χ.λπ. Επίσης ανάγχη αποστολής απαραιτήτων ειδών διά τρεις επί τόπου τελείως απόρους χαι εστερημένους παντός αναγχαιούντος. Ανάγχη αποστολής χλινών χαι χλινοσχεπασμάτων ων ως διεπιστώσαμεν επισχεφθέντες τας χατοιχίας παντελώς στερούνται. Αι περισσότεραι οιχογένειαι είσαι εις τρώγλας της επιτάξεως των οιχιών των μη αρθείσης χαι εις οιχτράν αυτών χατάστασιν.

Βιβλία χ.λπ.: Στερείται τελείως. Εδώσαμεν εντολήν εις Κοινότητα Ιωαννίνων να αποστείλη ανά πέντε θρησχευτιχά βιβλία χαι ταλέθ. Επίσης ανάγχη διορθώσεως σέφερ ων γράμματα εχ μαχράς εγχαταλείψεως έχουν χαταστραφεί.

Συνημμένον υποβληθέν ημίν υπ' αριθ. 41 υπό σημερινήν ημερομηνίαν εν σχέσει προς ανωμαλίας ως αναφορά αποσταλέντα είδη ιματισμού υπεσχέθημεν σχετικώς ότι θα ενεργηθώσιν δέοντα.

Αι προβλέψεις μας διά την κοινότητα είναι αρχετά αισιόδοξαι και εάν τύχη ποίας τινός μερίμνης ασφαλώς θα επανακτήση μέρος της αρχαίας της αίγλης.

Εις τα παφάπονά των διά την πλήφη μέχοι σήμεφον εγκατάλειψίν των και διά την παφεχομένην μόνον εις τας φωνασκούσας γύφω της πρωτευούσης Κοινότητας υποστήφιξιν εδώσαμεν τας δεούσας εξηγήσεις υποσχεθέντες την αμέφιστον συνδφομήν μας εφόσον θα είχωμεν ωφισμένα παφά των ιδίων δεδομένα». * Η Ισραηλιτική Κοινότητα 'Αφτας απέστειλε στις 22.5.1946 την παρακάτω επιστολή προς το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος (Κ.Ι.Σ.) σχετικά με τις άμεσες ανάγκες της:

«Κύριοι,

Σχηματίζομεν την παφούσαν μας ίνα σας γνωφίσωμεν ότι ο ημέτεφος κ. Κανάφης Κωνσταντίνης αφιχθείς εις την πόλιν μας είχε την καλοσύνην να παφαμείνη επ' αφκετόν και να μελετήση πφοσωπικώς και επισταμένως τας ανάγκας της Κοινότητός μας επισκεφθείς τας συναγωγάς μας, το νεκφοταφείον, το σχολείον και πλείστας οικίας ομοθφήσκων μας και απέκτησε ιδίαν γνώμιν της όλης καταστάσεως.

Το Συμβούλιον της Κοινότητός μας εισηγήθη εις τον ημέτερον κ. Κ. Κωνσταντίνην τας κατωτέρω επιτακτικάς ανάγκας τας οποίας και ο ίδιος εθεώρησεν απαραιτήτους και τας ενέκρινε.

Ιον) Τον διοφισμόν του Ραχαμίμ Μάτσα από τας 22 τφέχοντος ως Σαμάς και εμισθού γφαμματέως δι' ημίσειαν ημέφαν ως κατάλληλον το Συμβούλιον της ημετέφας Κοινότητος εθεώφησεν τον ταμίαν του Διοικητικού Συμβουλίου κ. Ραχαμίμ Μάτσαν μη υπάφχοντος καταλληλοτέφου. Τυγχάνει δε ούτος πφοστάτης πολυμελούς οικογενείας και ουδέν πόφον ζωής έχει. Τα ανωτέφω εθέσαμεν υπ' όψη του κ. Κ. Κωνσταντίνη ο οποίος ενέκφινεν τον διοφισμόν του κ. Ραχαμίμ Μάτσα.

20ν) Τον διοφισμόν από 22 τρέχοντος ως χατζάν και διδασκάλου εβραϊκών του Βαφούχ Αβραάμ Βαφούχ ούτος υπεσχέθη ενώπιον του κ. Κ. Κωνσταντίνη ότι αναλαμβάνει την θέσιν ταύτην δι' εν και μόνον εξάμηνον καθόσον μελετά την μόνιμον εγκατάστασίν του εν Κερκύρα.

30ν) Ο ημέτερος κ. Κ. Κωνσταντίνης διαπιστώσας την ανάγκην της αμέσου περιμανδρώσεως της ερειπωθείσης Συναγωγής και την επισκευήν της λειτουργούσης Συναγωγής μας διέταξεν και καλέσαμεν ενώπιον του τεχνίτας ίνα μας προϋπολογίσουν την δαπάνην διά τας δύο ως άνω εργασίας.

Ούτοι μελετήσαντες την όλην εργασίαν μας προϋπολόγισαν την δαπάνιν εις δραχμάς 3.200.000 ων ενέχρινεν και ο κ. Κ. Κωνσταντίνης διατάξας την έναρξιν της εργασίας μας εξουσιοδότησεν να σας γράψωμεν όπως μας εμβάσετε το ποσόν των δραχμών 1.500.000 έναντι το ταχύτερον.

Επί πλέον παρακαλούμεν όπως μας εμβάσετε και δραχμάς 100.000 ως διέταξεν ο κ. Κ. Κωνσταντίνης να δώσωμεν εις τον ομόθρησκόν μας Ηλίαν Ισήν ασθενούντα εκ τύφου και νοσηλευόμενον εις το Κεντρικόν Νοσοκομείον επισκεφθείς τούτον προσωπικώς ο ίδιος ο κ. Κ. Κωνσταντίνης.

Διά την διαχείφησιν και παφακολούθησιν της εφγασίας, επισκευής συναγωγών, νεκφοταφείου και σχολείου, τη εισηγήσει του κ. Κ. Κωνσταντίνη το Συμβούλιον μας διώφισεν την κάτωθι επιτφοπή:

10ν) Σαμπίνον Δανιήλ, 20ν) Ηλίαν Ισήν, 30ν) Αβραμίνον Ιεφεμίαν, 40ν) Σαμουήλ Μιζάν, 50ν) Βίκτωο Σαμπάν, 60ν) Σαμουήλ Μάτσαν».

16

Εβραϊκή Κοινότητα ΑΓΡΙΝΙΟΥ (ΠΑΤΡΩΝ)

Η Εβοαϊκή Κοινότητα Αγοινίου υπαγόταν στην Κοινότητα της Πάτφας. Συνυπολογιζόμενος ο εβραϊκός πληθυσμός των πόλεων αυτών ανεοχόταν ποοπολεμικά σε 265 άτομα. Σήμεφα δεν υπάοχει καμία από τις δύο αυτές εβραϊκές κοινότητες. Η Συναγωγή Πατφών έχει μεταφεφθεί και διατηφείται στο Εβραϊκό Μουσείο Ελλάδος, στην Αθήνα.

«Έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ότι κατόπιν εκκλήσεως εξ 'Αρτης των εν Αγρινίω Ισραηλιτών όπως επιληφθώμεν επιτοπίως των ζητημάτων των και εξεύρωμεν λύσιν τούτων, μετέβημεν και εξητάσαμεν τα αφορώντα τούτους ζητήματα συγκαλέσαντες άπαντας σήμερον εις σύσκεψιν εις ην ευχαρίστως διεπιστώσαμεν πλήρη μεταξύ τούτων κατανόησιν ώστε αι υφιστάμεναι παρεξηγήσεις να διαλυθώσιν ευχερώς.

Πληθυσμός: προ του διωγμού 52, μετά τον διωγμόν σήμερον 32 ψυχαί, προβλέπεται αύξησις τούτων ώστε συν τω χρόνω να σχηματισθή αξιόλογος Κοινότης.

Πρωτίστως ενδείχνυται να μονιμοποιηθή εν Αγρινίω η ύπαρξις Ισραηλιτικής Κοινότητος και παρακαλούμεν όπως ενεργηθώσιν ει δυνατόν τα δέοντα το ταχύτερον, δοθέντος ότι το τοιούτον από πάσης απόψεως ως εξηκριβώσαμεν είναι απολύτως επιβεβλημένον.

Γραφείον Κοινότητος, σχολείον, Συναγωγή: Δεν υπάρχουν.

Πορέβημεν από σήμερον εις ενοιχίασιν εν ομοφωνία ενός χαταλλήλου δωματίου ομοθρήσχου όπως χρησιμεύση χαι διά τας τρεις υπηρεσίας, Συναγωγής, σχολείου χαι γραφείου Κοινότητος αντί μηνιαίου μισθώματος δραχμών είχοσι πέντε χιλιάδων(25.000) χαι παραχαλούμεν όπως εγχριθή η ενέργειά μας αύτη.

Ο κ. Σάββας Μιζάν, έμπορος υιός αρχιραββίνου, προσεφέρθη όπως εκτελή καθήκοντα Χατζάν δωρεάν.

Ο κ. Λεών Μάτσας, υπάλληλος της Εθνικής Τφαπέζης, τελοιόφοιτος Εβραϊκής Σχολής Ιωαννίνων προσεφέρθη όπως εκτελεί καθήκοντα διδασκάλου εβραϊκής δωρεάν.

Και εις τους δύο, λίαν χαταλλήλως δι' ας ανέλαβον αυθορμήτως υπηρεσίας, παραχαλώ όπως εχφρασθώσιν αι ευχαριστίαι του Συμβουλίου διά την πολύτιμον διά τους Εβραίους Αγρινίου προσφοράν των.

Διά την αγοράν καθισμάτων (δέκα, 10) κατασκευήν γραφείου διά τα γραφεία της Κοινότητος και αγοράν των αναγκαίων βιβλίων παρακαλώ όπως εγκριθή πίστωσις δραχμών τριακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (350.000).

Η Κοινότης έχει ανάγκην 15 αλφαβηταρίων εβραϊκών διά τους μαθητάς, ολίγων βιβλίων διά τας εβραϊκάς προσευχάς και ταλέθ. Εν σέφερ παρεκλήθη ν' αποστείλη η Κοινότης Άρτης.

Εξεφράσθησαν παράπονα διά ποίον λόγον δεν έλαβον

Στο Αγρίνιο ζούσαν πριν από τον πόλεμο 52 Εβραίοι. Κατά την επίσχεψή του στην πόλη, ο Κ. Κωνσταντίνης αναφέρει την ύπαρξη 32 Εβραίων. Από την παραχάτω έχθεση του Κ. Κωνσταντίνη, με ημερομηνία 31.5.1946, φαίνεται η προσπάθεια της ολιγάριθμης Κοινότητας να αναδιοργανώσει την εβραϊχή ζωή στην πόλη:

ηπειρωτικόν βοήθημα εφ' όσον οι πλείστοι τούτων είναι Ηπειρώται εκ γενετής.

Περίθαλψις: Ανάγχη αποστολής ενέσεων Κάλτσιουμ δι' ασθενή χρατούμενον εν Μεσολογγίω. Σάββα Ισίς του Εφραΐμ, επίσης ποσού μέχρι δραχμών εχατόν χιλιάδων (100.000) διά νοσηλείαν του χαι έξοδα αποφυλαχίσεως του επίσης βοήθημα εις όμηρον Αιτωλιχού η οποία υπέστη έχτρωσιν.

Δεν έλαβον εισέτι χλίνας, οιχιαχά σχεύη χ.λπ. των οποίων έχουσι πάντες ανάγχην χαι παιεχλήθημεν όπως ενεργήσωμεν αρμοδίως».

* Αχολουθεί η δημοσίευση της σχετικής επιστολής της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αγρινίου (με υπογραφή Λ. Μάτσας) προς το ΚΙΣ με ημερομηνία 29 Μαΐου 1946:

«Κύριε Πρόεδρε,

Έχομεν την τιμήν να σας αναφέρομεν ότι σήμερον το εσπέρας είχαμεν την ευτυχή συγχυρίαν να δεχθώμεν εν ολομελεία ημών την επίσχεψιν του υμετέρου εχπροσώπου χ. Κανάρη Κωνσταντίνη.

Η ευγενής του προσωπικότης μεταξύ ημών την εσπεραν ταύτην μας μετέδωσε χαράν και ελπίδα διά τα ιδανικά ημών ως φυλής και ως έθνους.

Διεξοδιχώς χατά την χοινήν ταύτην συνεδοίασιν συνεζητήθησαν άπαντα τα απασχολούντα ημάς χοινοτιχα ζητήματα.

Διά την εμφάνισιν εν Αγρινίω οργανωμένης Ισραηλιτιχής Κοινότητος εις την πρώτην γραμμή εμφανίζονται 1) η τέλεσις χατά περιόδους θρησχευτιχών τελετών χαι των θρησχευτιχών χαθηχόντων, 2) η μετάδοσις εις τα παιδιά μας εβραϊχών γραμματιχών γνώσεων, 3) η λειτουργία χοινοτιχού γραφείου.

Ελήφθησαν δε αι αχόλουθαι σχετιχαί αποφάσεις:

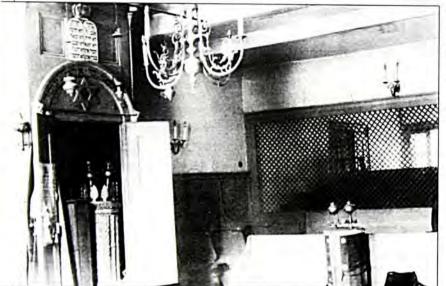
 Με έγχρισιν του υμετέρου κ. Κωνσταντίνη Κανάρη, ως εκπροσώπου υμών, προέβημεν εις την μίσθωσιν καταλλήλου αιθούσης αντί δρχ. 25.000 μηνιαίως. Η αίθουσα αύτη θα χρησιμεύση ως κοινοτικό γραφείον, ως χώρος τελέσεως θρησκευτικών καθηκόντων και ως σχολείον. Η μίσθωσις άρχεται από την Ιην προσεχούς μηνός.

Επίσης παφαχαλούμεν όπως τεθεί εις την διάθεσιν ημών, με απόδοσιν λογ/σμού, πίστωσις δοχ. 350.000 διά την προμήθειαν 10 τουλάχιστον καθισμάτων, 1 γραφείου κ.λπ. χρειωδών προς συγκρότησιν γραφείου. Το ποσόν τούτο κατ' αρχήν ενεκρίθη παρά του κ. Κωνσταντίνη. Αναμένομεν δε και την υμετέραν έγκρισιν.

Διά τας θοησχευτικάς τελετάς μας αναγκαιούν 12 βιβλία, 12 ταλεθιόθ. Ως χαζάν εποοθυμοποιήθη ο κ. Σ. Μιζάν. Διά τα εβοαικά μαθήματα μας αναγκαιούν 13 βιβλία δι' αρχαρίους. Διά τα στοιχειώδη μαθήματα προθυμοποιήθη ο κ. Λέων Μάτσας. Αμφότεροι εννοείται αμισθί. Διά σέφεο γράφομεν σχετικώς προς τας Κοινότητας 'Αρτης και Ιωαννίνων. Τ' ανωτέρω κατά την γνώμην μας και κατά γνωμάτευσιν του κ. Κανάρη Κωνσταντίνη, κρίνονται πραγματοποιήσιμα, εφ' όσον τύχομεν την υμετέρας οικονομικής ενισχύσεως.

Δραττόμεθα της ευχαιρίας να εχφράσωμεν προς υμάς χαι ιδιαίτατα προς τον χ. Κανάρη Κωνσταντίνη την ημετέραν ευγνωμοσύνην διά την ηθιχήν του προς ημάς ενίσχυσιν».

Εβραϊκή Κοινότητα ΠΑΤΡΩΝ

'Αποψη της Συναγωγής Πατφών το 1978, λίγα χρόνια πριν διαλυθεί η Εβραϊχή Κοινότητα της πόλης

Η Εβοαϊκή Κοινότητα Πατρών είναι μία από τις αρχαιότερες της Ελλάδος και χρονολογείται από τα προχριστιανικά χρόνια. Η Κοινότητα είχε διαλυθεί κατά την Ελληνική Επανάσταση (1821 - 1829) και επανασυγκροτήθηκε το 1905.

Το 1940, 337 Εβραίοι ζούσαν στην πόλη. Στην Πάτρα μεταπολεμικά η Εβραϊκή Κοινότητα έκανε μια επιτυχημένη προσπάθεια να αναδιοργανώσει τη δραστηριότητά της.

Παρότι περίπου 100 Εβραίοι ζούσαν στην πόλη μετά την απελευθέρωση, λόγω της εσωτεριχής μετανάστευσης η Κοινότητα αυτή διαλύθηκε. Πολλοί Εβραίοι της Πάτρας ζουν σήμερα στην Αθήνα. Στην Πάτρα και μετά τη μεταφοδά της Συναγωγής στην Αθήνα όπως ήδη αναφέρθηκε, τα μόνα λιγοστά στοιχεία που υπάρχουν για να μαρτυρούν την άλλοτε δραστήρια εβραϊκή παρουσία βρίσκονται στην παλιά εβραϊκή συνοικία, στο «Τσιβδί».

Για την προσπάθεια αναδιοργάνωσης, μετά την Κατοχή, της Ισραηλιτικής Κοινότητας Πατρών αναφέρει στην έκθεσή του, με ημερομηνία 31 Μαΐου 1946, ο Κ. Κωνσταντίνης, ενώ ακολουθεί σχετική επιστολή - εγκύκλιος του ΚΙΣ.

«Έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ότι προέβημεν εις εξέτασιν των ζητημάτων της ενταύθα Κοινότητος. Πληθυσμός: 'Ηδη η Κοινότης αριθμοί 120 εν όλω

ψυχάς εξ ων 4 ομήρους. Προ του διωγμού ηρίθμει 235.

Αι ανάγχαι της Κοινότητος συνίστανται εις τον ελαιοχοωματισμόν των χουφωμάτων των χτιρίων Συναγωγής χαι οιχίσχου του νεχροταφείου ως επίσης χαι εις την επιδιόρθωσιν των εγχαταστάσεων υδρεύσεως του νεχροταφείου. Συνεστήσαμεν εις τον χ. πρόεδρον χαι γραμματέα της Κοινότητος όπως υποβάλη πίναχα της αναγχαιούσης δαπάνης.

Παφεχλήθημεν όπως ενεφγήσωμεν ίνα χοφηγηθή εις τον Ραβίνον ποσοστόν λόγω δωδεχαετούς υπηφεσίας ως επίσης χαι ως εχτελούντος χαθήχοντα σωχέτ δοθέντος ότι είναι χαι προστάτης οιχογενείας.

Συναγωγή, νεχοοταφείον, σχολείον, ἀπαντα εις αφίστην κατάστασιν, λειτουργία σχολείου επί του παφόντος δεν παφίσταται ανάγκη, ελλείψει μαθητών αλλά και διδασκάλου. Εν γένει ως πφος την Κοινότητα ταύτην διεπιστώσαμεν πλήφη τάξιν εις τα της διαχειφίσεως αυτής και αξιέπαινον πνεύμα πεφισυλλογής και νοικοκυφωσύνης από το οποίον εμείναμεν απολύτως ευχαφιστημένοι. Παφά του κ. Μάτσα προέδφου της Κοινότητος ελάβαμεν την διαβεβαίωσιν ότι από 1ης Αυγούστου θα τεθή εις εφαφμογήν η ετησία εισφοφά (Πέτσια) των μελών της Κοινότητος και ούτω από της ημεφομηνίας αυτής η Κοινότης θα αποκτήση τον πφο του διωγμού ουθμόν της μη επιβαούνουσα το Κεντοιχόν Συμβούλιον διά τας δαπάνας της. Εις το νεχοσταφείον απέμειναν δύο μόνον παλαιαί επιτύμβιοι πλάχες.

Παφαχαλούμεν όπως εχφρασθή η ευαφέσχεια του Κεντφιχού Συμβουλίου πόος το Συμβούλιον της Κοινότητος διά την τάξιν χαι αχφίβειαν ην διεπιστώσαμεν εχ της εξετάσεως όλων των ζητημάτων της Κοινότητος χαι ιδιαιτέφως εις τον πφόεδφον χαι τον γφαμματέα. Ο τελευταίος ούτος απεποιήθη να δεχθή τον διοφισμόν ειδιχού γφαμματέως όπως τον βοηθήση εις τα παφά τη Κοινότητι χαθήχοντά του χαίτοι επιβεβαφυμένος με πολλαπλάς ατομιχάς ασχολίας, τηφεί δε με πφωτοφανή τάξιν τα βιβλία της Κοινότητος χαι διεξάγει μόνος την αλληλογοαφίαν.

Παρεξήγησις μεταξύ των χ.χ. αδελφών Μάτσα (προέδρου χαι αδελφού του) εν σχέσει προς διανομήν των εξ Αργεντινής ειδών δεν δύναται να επισχιάση την διαπιστωθήσαν ομόνοιαν ήτις βασιλεύει μεταξύ των μελών της Κοινότητος».

Η ΕΓΚΥΚΛΙΟΣΤΟΥ Κ.Ι.Σ.

Εγχύχλιος προς απάσας τας Ισραηλιτιχάς Κοινότητας της Ελλάδος

Κύοιοι,

Έχομεν την τιμήν να ποινοποιήσωμεν υμίν πατωτέρω το περιεχόμενον του υπ' αριθ. 1532/14.7.46 προς την Ισφαηλιτιπήν Κοινότητα Πατρών εγγράφου μας.

Προς την Ισραηλιτιχή Κοινότητα Πατρών Κύριοι,

Με εξαιρετικήν χαράν και ικανοποίησιν ανεγνώσθη κατά την συνεδρίασιν της 2.7.46 η περί της Κοινότητός σας έκθεσις του ημετέρου κ. Κ. Κωνσταντίνης. Ως επιστέγασμα τούτων ήλθεν το υπ' αριθ. 85/26.5.46 έγγραφόν σας, διά του οποίου μας γνωρίζετε ότι τακτοποιήσαντες τα οικονομικά της Κοινότητάς σας, θα είσθε εις θέσιν από 1ης Αυγούστου 1946 να ανταπεξέρχεσθε μόνοι σας εις τας ανάγκας σας.

Το Κεντρικόν Συμβούλιον παρακαλεί τον υμέτερον πρόεδρον κ. Ισάκ Μάτσα και τους αξίους συνεργάτας του κ.κ. συμβούλους να δεχθούν τα θερμότερα συγχαρητήριά του διότι κατόρθωσαν ν' ανασυγκροτήσουν την Κοινότητά σας, πρώτην εξ όλων των Ισφαηλιτικών Κωε νοτήτων της Ελλάδος και να την φέφουν εις πληφη οικονομικήν αυτάφκειαν.

Είμεθα βέβαιοι ότι θα συνεχίσετε το έργον σας με των αυτόν ενθουσιασμον διά την περαιτέρω προσδον της Κοινότητος, βεβαιωθείτε δε ότι εχ μέρους μας θα έχετε πάσαν υποστήριζιν προς τούτο.

Το πείμενον της παφούσης απεφασίσθη όπως πυπλοφορήση ως εγπύπλιος προς όλας τας Ισφαηλιτικάς Κοινότητας της χώφας με την ελπίδα ότι θα πεντρίση την φιλοδοξίαν παι των άλλων ποινοτήτων να σας μιμηθούν.

Διατελούμεν μετ' εξαιφέτου τιμής Κεντριχόν Ισφαηλιτιχόν Συμβούλιον Συντόνισμού χαι Γνωματεύσεως

Ο Γεν. Γραμματεύς Ρ. Ραφαήλ (Τ.Σ.) Ο Αντιπροεδρος Δαν. Αλχανάτης

Το πρώτο μνημόσυνο για τα θύματα του Ναζισμού στην χατεστραμμένη από τους Γερμανούς Συναγωγή του Βόλου (Μάρτιος 1945).

Εβραϊκή Κοινότητα ΒΟΛΟΥ

Η εβοαϊχή παρουσία στο Βόλο χρονολογείται από τα προχοιστιανιχά χρόνια χαι συγχεχοιμένα από την εποχή του βασιλιά Φιλίππου. Αρχαιολογικές ανασχαφές έχουν αποδείξει την ύπαοξη Εβραίων στην περιοχή του Αλμυρού χατά τον Ιο μ.Χ. αιώνα. Η εβραϊχή παρουσία μαρτυοείται επίσης στα χειρόγραφα του Στράβωνα, ενώ ο περιηγητής Βενιαμίν της Τουδέλας, τον 12ο αιώνα, αναφέρει την ύπαοξη 400 εβραϊχών οιχογενειών στο Βόλο.

Κατά τον 19ο αιώνα η Εβραϊκή Κοινότητα Βόλου αριθμούσε 1.250 άτομα και είχε αναπτύξει έντονη δραστηριότητα. Κατά την διάρκεια του Β' Παγκοσμίου

«Έχομεν την τιμήν εις εχτέλεσιν υμετέφας εντολής να γνωφίσωμεν ότι χατά την εν Βόλω την 16ην τφέχοντος μετάβασίν μας επελήφθημεν της εξετάσεως των αφοφώντων την εχεί Ισφαηλιτιχήν Κοινότητα ζητημάτων επιδιώξαντες συνάντησιν μετά του πφοέδφου ταύτης χ. Ιωσήφ Μ. Κοέν ήτις χαι επφαγματοποιήθη αυθημεφόν.

Κατά ταύτην ο χ. πρόεδρος ανεχοίνωσεν υμίν ότι έλαβεν την απόφασιν δοθέντος του απαιτουμένου υπερΠολέμου το μεγαλύτεφο ποσοστό των Εβφαίων του Βόλου διασώθηχε χάφη στη συμβολή του Μητφοπολίτη Ιωαχείμ, των τοπιχών αφχών χαι της Εθνιχής Αντίστασης. Το 1949 υπήφχαν στο Βόλο 520 Εβφαίοι.

Σήμερα στο Βόλο ζουν 110 Εβραίοι οι οποίοι αποτελούν μία οργανωμένη Κοινότητα.

Η Συναγωγή της πόλης - χτισμένη το 1870 - διατηφείται χαι λειτουφγεί μέχοι σήμεφα παφά τις χαταστφοφές που υπέστη χατά την Κατοχή, όπως αναφέφεται χαι στην έχθεση του Κ. Κωνσταντίνη, με ημεφομηνία 31 Αυγούστου 1946:

βολιχού ποσού διά την χατεδάφισιν χαι ανέγεφσιν Ν. Συναγωγής, να μη χατεδαφίση τους τοίχους ταύτης οίτινες χατά σχετιχήν γνωμάτευσιν του αφμοδίου μηχανιχού είναι αφχούντως ισχυφοί αλλ' επί αυτών να χτίση την νέαν. Περιοφίζομένης ούτω της δαπάνης εις πεντήχοντα πεφίπου εχατομμύφια μέφος της οποίας θα χαλύψη εξ επιτοπίου εφάνου ον είχεν ήδη αφχίση χαι συλλέξη ποσόν δφαχμών τριών πεφίπου εχατομμυφίων επί πφοϋπολογιζομένου παφά τούτου πέντε εχατομμυφίων..».

Εβραϊκή Κοινότητα ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Η εβοαϊκή παφουσία στα Ιωάννινα χφονολογείται από τον 8ο μ.Χ. αιώνα. Η Εβραϊκή Κοινότητα της πόλης ήταν η μεγαλύτερη Ρωμανιώτικη Κοινότητα της Ελλάδος με ιστορικές οίζες στη Βυζαντινή Αυτοχρατορία.

Στις αρχές του 19ου αιώνα η Κοινότητα αριθμούσε 1.200 Εβραίους, ενώ στο τέλος του ίδιου αιώνα ο εβραϊχός πληθυσμός των Ιωαννίνων ήταν 4.000 περίπου. Ο αριθμός των Εβραίων στα Ιωάννινα μειώθηχε μετά τον Α' Βαλχανικό Πόλεμο σε 2.000 άτομα.

Ποοπολεμικά υπήρχαν τέσσεοις Συναγωγές στα Ιωάννινα, η αρχαιότερη, χτισμένη το 1829,

«Έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ότι επελήφθημεν των αφορώντων την ενταύθα Ισραηλιτικήν Κοινότητα ζητημάτων και διεπιστώσαμεν ότι:

Η Ισραηλιτική Κοινότης Ιωαννίνων αριθμούσα προ του διωγμού 1850 αριθμεί νυν 165 ψυχάς, ανασυσταθείσα μετά τον διωγμόν κατά τον Αύγουστον 1945. Διοικήθη υπό προσωρινής επιτροπής μέχρι του Ιανουαρίου τρέχοντος έτους οπότε διενεργήθησαν εκλογαί αναδειχθέντος του νυν Διοικητικού Συμβουλίου υπό την προεδρείαν του κ. Ιωσήφ Κοέν.

Συναγωγαί: Ποιν του διωγμού ελειτούογουν 4 συναγωγαί. Μετά την έξοδον των Ισραηλιτών εχοησιμοποιήθησαν αι μεν δύο έξω του φρουρίου ως χρατητήριον χαι μαγειρείον διά συσσίτιον, αι δε έτεραι δύο εντός του φρουρίου ως σταύλοι χαι αποθήχαι.

Ήδη η εντός του φρουρίου μεγάλη Συναγωγή επιδιορθώθη αρχούντως ώστε να δύνανται εν αυτή να εχπληρώσουν ανέτως οι διασωθέντες τα θρησχευτιχά των χαθήχοντα.

Αι έτεραι τρεις ενδείχνυται να χαθαρισθώσι εχ των εν αυταίς αχαθαρσιών χαι ερειπίων ως επίσης να εξασφαλισθούν διά τής χατασχευής θυρών χαι παραθύρων απάντων λεηλατηθέντων, η ολιχή δαπάνη προϋπολογίσθη εις εν περίπου εχατομμύριον δραχμών χαι παραχαλούμεν όπως εγχριθή αυτή. Ως προς τας εντός των εν λόγω Συναγωγών ζημίας δεν χρίνομεν την ανάγχην επί του παρόντος επιδιορθώσεως τούτων εφ' όσον ως προείπομεν η εντός του φρουρίου επισχευασθείσα μεγάλη Συναγωγή δύναται ανέτως να εξυπηρετήση τας θρησχευτιχές ανάγχας της ατυχώς ολιγαρίθμου ήδη Κοινότητος.

Τα πλείστα αν μη άπαντα τα ιεφά σχεύη ως αφιεφώματα Συναγωγών διεσώθησαν και παφεδόθησαν ήδη εις την Κοινότητα χάφις εις αξιέπαινον πφοσωπικόν ενδιαφέφον του δημάφχου Ιωαννίνων κ. Βλαχλίδου επαξίως αναγοφευθέντος ευεφγέτου της Κοινότητος. Εκ των αφθονούντων εν τη Συναγωγή Ιωαννίνων ταλετιώθ και θφησκευτικών βιβλίων παφακαλέσαμεν και ελάβαμεν την διατηφείται μέχοι σήμεφα.

Τον Μάρτιο του 1944 οι Γερμανοί απέχλεισαν την εβραϊχή συνοιχία, συνέλαβαν χαι εχτόπισαν τους Εβραίους της πόλης στα στρατόπεδα συγχέντρώσεως. Από τους 1.850 Εβραίους των Ιωαννίνων επέζησαν του Ολοχαυτώματος 163.

Σήμερα στα Ιωάννινα ζουν 60 Εβραίοι.

Παραχάτω δημοσιεύονται δύο εχθέσεις του Κ. Κωνσταντίνη, με ημερομηνία 25 Μαΐου 1946, χαι επιστολή του ΚΙΣ σχετιχά με τις αποφάσεις που ελήφθησαν για την διάσωση των εβραϊχών μνημείων της πόλης:

διαβεβαίωσιν ότι θα αποσταλούν ανά πέντε εις την παντελώς στεφουμένην τοιούτων Κοινότητα Άρτης.

Νεχροταφείον: Ζημίαι μνημείων ουχί σημαντιχαί οφειλόμεναι εις την πολυετή εγχατάλειψιν μάλλον παρά εις λεηλασίαν. Οιχίσχος νεχροταφείου τελείως χατεστραμμένος. Επίσης ο μανδρότοιχος έχει εις διάφορα σημεία ρήγματα από τα οποία είναι δυνατόν να χλαπούν επιτύμβιοι πλάχες, εφόσον φύλαξ δεν είναι δυνατόν να τοποθετηθή χωρίς την χατασχευήν του οιχίσχου.

Διά την κατασκευήν του οικίσκου, επιδιόφθωσιν μάνδρας, επισκευήν κεντρικής πύλης και λοιπά, προϋπολογίζεται δαπάνη δραχμών 800.000 περίπου χιλιάδων ήτις παρακαλούμεν όπως κριθή επείγουσα και εγκριθή.

Σχολεία: Το μεν παφθεναγωγείον όπες ευςίσχεται εις καλήν σχεδόν χατάστασιν είναι επιτεταγμένον χαι χρήσιμοποιείται ως γραφείον της Ανωτέρας Διοιχήσεως Χωροφυλαχής. Το δε αρχεναγωγείον όπες εχρησιμοποιήθη χατά τον διωγμόν ως φυλαχαί υπέστη σημαντικάς χαταστροφάς και ήδη είναι επιτεταγμένον ως κατοιχία,

Γηφοχομείον: Εις χαλήν χατάστασιν. Στεγάζεται το τμήμα Ασφαλείας χαι το Αγορανομιχόν Τμήμα. Ενδείχνυται να γίνη παρά τω αρμοδίω υπουργείω σχετιχη ενέργεια ώστε να διατάξη την Γενιχήν Διοίχησιν Ηπείφου χαι άρη την επίταξιν ίνα εις μεν τον χάτω όροσον στεγασθώσιν τα γραφεία της Κοινότητος, εις δε τον άνωθεν στεγασθώσιν απροστάτευτα χορίτσια έχ των σαράντα περίπου άτινα ευρίσχονται ήδη εις την Κοινότητα.

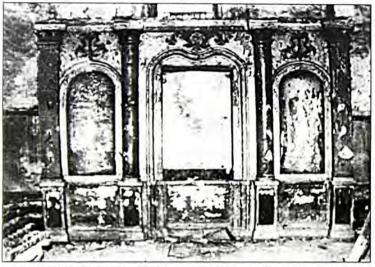
Γραφείον Κοινότητος: Χρησιμοποιείται ήδη δώματιον παραχωρηθέν υπό ομοθρήσχου κ. Αβραάμ Νεγρίν. Ανάγκη χορηγήσεως πιστώσεως μέχρι δραχμών πεντακοσίων χιλιάδων διά την προμήθειαν ενός γραφείου, δέκα καθισμάτων, μιας αρχειοθήκης και εταξέρας.

Περιουσία της Κοινότητος: Δεν έχει συντελεσθή εισετι λεπτομερής καταγραφή των κοινοτικών ακινήτων ουδέ των ανηκόντων τυχόν εις εξαφανισθέντας και μη έχοντας κληρονόμους. Ανάγκη όπως ψηφισθή εκτακτος πίστωσις διά την πρόσληψιν ειδικού γραμματέως διά την σοβαράν ταύτην εργασίαν ή εγχριθή ώστε η ήδη γραμματεύς ειδιχώς προς τον σχοπόν αυτόν δι' ορισμένον χρονιχόν διάστημα εργασθή ολόχληρον την ημέραν,

Παφαχαλούμεν όπως αποσταλή η πίστωσις των τφιαχοσίων χιλιάδων δφαχμών διά την δημοσίευσιν διά το Σέφεφ Ασχαμώθ. Επίσης η ψηφισθείσα πίστωσις των εχατόν πενήντα χιλιάδων δφαχμών διά τα έξοδα αντιγφαφής πφωτοχόλλων εχ των οποίων όσα ήσαν έτοιμα παφελάβαμεν χαι αποστείλαμεν σήμεφον ημίν.

Περίθαλψις: Η Επιτροπή Περιθάλψεως υπό την προεδρείαν του Αρχιραββίνου χ. Δαυίδ Μάτσα αποτελείται από τους χ.χ. Σολομών Μορδοχάι, Μωυσή Γιομτώβ χαι Σαμ Χατζόπουλον. Το σοβαρώτερον πρόβλημα είναι η πεφιουσίας. Παφέλαβεν παφά του χ. Βλαχλίδου δημάφχου Ιωαννιτών τα διασωθέντα ιεφά σχεύη των ιεφών συναγωγών ήτοι Σεφαφείμ - Σανταγιώθ - Μαπώθ χ.λπ.

Πεφιουσία της Κοινότητος: Η Ισφαηλιτική Κοινότης Ιωαννίνων δεν κατόφθωσε ακόμη να παφαλάβη την κοινοτικήν κτηματικήν πεφιουσίαν παφ' όλας τας ενεφγείας της και τα επανειλημμένα διαβήματά της πφος τας αφμοδίας αφχάς. Ήδη μεφικαί υποθέσεις ευφίσκονται εις την δικαστικήν οδόν. Η κτηματική πεφιουσία της Κοινότητος σύγκειται από 8 - 10 κτημάτων (καταστήματα και οικίαι) εκ των οποίων ουδέν μέχφι σήμεφον εισόδημα εισέπφαξε, καθότι άλλα μεν εισί επιτεταγμένα άλλα δε δεν απεδόθησαν.

'Αποψη της «Νέας Συναγωγής» Ιωαννίνων αμέσως μετά τον πόλεμο. Η Συναγωγή καταστράφηκε ολοσχερώς κατά την Κατοχή

ουσιαστική πρόνοια διά 40 απροστάτευτα κορίτσια ευρισκόμενα ήδη εν Ιωαννίνοις. Εφ' όσον ο λόγος της εν τη πόλει παραμονής των είναι η αποκατάστασίς των εζητήθη πίστωσις ποσού μέχρι δραχμών διακοσίων χιλιάδων δι' ιατρικήν περίθαλψιν μηνιαίως.

Παρεχλήθημεν όπως ενεργήσωμεν διά την χορήγησιν του ποσοστού λόγω ειχοσιπενταετούς υπηρεσίας εις τον Αρχιραβίνον Δαυίδ Μάτσα».

Η 2η ΕΚΘΕΣΗ

«Η Ισραηλιτική Κοινότης Ιωαννίνων αριθμούσα προ του διωγμού 1850 μέλη και νυν 165, ανασυσταθείσα μετά τον διωγμόν κατά τον Αύγουστον 1945 διοικήθη υπό της διορισθείσης προσωρινής επιτροπής μέχρι του Ιανουαρίου τρέχ, έτους οπότε διενεργήθησαν εκλογαί αναδειχθέντος του νυν Διοικητικού Συμβουλίου υπό την προεδρίαν του κ. Ιωσήφ Κοέν.

Εφοόντισε διά την αποχατάστασιν των επιστοεφομένων ομήφων και επέτυχε την απόδοσιν οφισμένων καταστημάτων και ολιγοτέφων κατοικιών. Διένειμεν τα αποσταλέντα παφά του Joint βοηθήματα και εφφόντισε διά την περισυλλογήν των υπολειμμάτων της κοινοτικής Ποστεχώς θέλει γίνει λεπτομεφής καταγφαφή συντασσομένου βιβλίου κτηματολόγιον. Έδη αναφέφομεν τα κάτωθι κτήματα: 4 συναγωγαί, το παφθεναγωγείον, το αφφεναγωγείον, το γηφοχομείον και πεφί τα δέκα άλλα κτήματα εκτός των τυχόν αχινήτων των ανηκόντων εις εξαφανισθέντας και μη έχοντας κληφονόμους. Τα ως άνω κτήματα θα αποφέφουσι έσοδα πεφί τας 50 - 60 χιλιάδας δφαχμάς μηνιαίως.

Ανάγχαι Κοινότητος: Το σοβαρότερον πρόβλημα της Ισραηλιτιχής Κοινότητος Ιωαννίνων είναι η ουσιαστιχή περίθαλψις των 40 απροστατεύτων χοριτσιών διά της χορηγήσεως μηνιαίου βοηθήματος τουλάχιστον 60 - 70 χιλιάδων δραχμών έως ότου χαταστή δυνατόν η χορήγησις συσσιτίου και η αποχατάστασις αυτών.

Μισθοδοσία: Να συμπληφωθή η μισθοδοσία του Αγχιφαβίνου υπολογι-

ζομένου και του ποσοστού προσαυξήσεως διά τα χρόνια υπηρεσίας του (25 ετών) και δι' εν άτομον όπερ συντηρεί. Επίσης απαραίτητον είναι να ολοκληρωθούν οι μισθοί του γραμματέως κλητήρος (Σαμούν) και φύλακος του νεκροταφείου, καθότι η σημερινή μισθοδοσία είναι τελείως ανέπαρκής και η Κοινότης έχει ανάγκην του γραμματέως δι' ολόκληρον την ημέραν προκειμένου να συντάξη μητρώα, κτηματολόγια, βιβλία κ.λπ....».

* Σχετική είναι και η επιστολή του ΚΙΣ προς την Ισραηλιτική Κοινότητα Ιωαννίνων, με ημερομηνία 3 Ιουλίου 1946:

«Εν συνεχεία του υπ' αριθ. πρωτ. 1319 της 28 Ιουνίου ε.ε. εγγράφου μας γνωρίζομεν υμίν ότι μετά την υποβολήν της εχθέσεως του συμβούλου μας χ. Κανάρη Κωνσταντίνη απεφασίσθησαν υπέρ της Κοινότητός σας τα χάτωθι:

 Νεχροταφείον: Ενεχρίθη πίστωσις εχ δραχμών οχταχοσίων χιλιάδων (800.000) δι' έξοδα επισχευής του μανδροτοίχου και της κεντρικής πύλης και της κατασκευής του οικίσχου του φύλαχος, όπερ ποσόν και σας αποστέλλομεν μέσω της Τραπέζης Αθηνών.

2. Συναγωγή: Λόγω της μεγάλης ελαττώσεως του

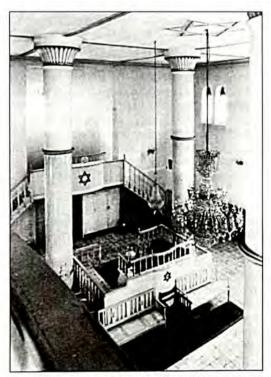
αφιθμού των μελών της Κοινότητός σας και της ως εκ τούτου πλήφους επαφκείας της διασωθείσης εντός του φφουφίου μεγάλης Συναγωγής, δεν ενδείκνυται η αποκατάστασις των τφιών ετέφων καταστφαφεισών Συναγωγών. Πάντως διά τον καθαφισμόν εκ των εν αυταίς εφειπίων κ.λπ. και τον αποκλεισμόν του χώφου αυτών διά σανίδων ή πλίνθων, ενεκφίθη πίστωσις εκ δφαχμών ενός εκατομμυφίου (1.000.000). Το ποσόν τούτο θέλει αποσταλεί υμίν άμα τη πεφατώσει των άνω υπ' αφιθμ. 1 έφγων (επισκευή μανδφοτοίχου κ.λπ.) και τη υποβολή υμίν κανονικών απολογιστικών καταστάσεων.

3. Σχολείον - Γηφοχομείον: Διά τα επιτεταγμένα ταύτα αχίνητα της Κοινότητός σας δέον να επιμεληθήτε αμέσως του χαθοοισμού των σχετιχών αποζημιώσεων χαι της εισπράξεως αυτών, τοσούτον μάλλον χαθ' όσον τα ποσά άτινα η Κοινότης δύναται να προσπορισθή εχ της αιτίας ταύτης είναι αρχετά σημαντιχά. 4. Γραφείον Κοινότητος: Την στοιχειώδη επίπλωσιν του γραφείου της Κοινότητός σας δέον να εξασφαλίσητε εξ ιδίων σας πόρων ή εξ εις είδος εισφορών των μελών σας.

5. Αχίνητος περιουσία της Κοινότητος: Λαμβανομένης υπ' όψιν της επιταχτιχής ανάγχης πλήφους απογραφής, τόσον των αχινήτων της Κοινότητός σας, όσον χαι των εγχαταλελειμμένων περιουσιών ενεχρίθη πίστωσις εχ δοχ, εχατόν πενήντα χιλιάδων (150.000) διά την μισθοδοσίαν ενός εχτάχτου υπαλλήλου προσληφθησομένου επί δίμηνον χαι ασχοληθησομένου αποχλειστιχώς χαι μόνον με την απογραφήν ταύτην. Κατόπιν τούτου παραχαλούμεν όπως μας υποδείξητε χατάλληλον πρόσωπον ίνα διορίσωμεν τούτον.

6. Περίθαλψις: Διά τα ζητήματα της περιθάλψεως πρόχειται να επιληφθή η αρμοδία διά ταύτα Κεντρική Επιτροπή Περιθάλψεως, προς ην και εισηγήθημεν σχετικώς».

Εβραϊκή Κοινότητα ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Η εωμανιώτικη Συναγωγή των Τεικάλων, η μόνη που ανοικοδομήθηκε μετά τη γερμανική Κατοχή

Στα Τρίχαλα υπήρχε προπολεμικά μία ανθούσα Εβραϊκή Κοινότητα η οποία διατηρούσε 3 Συναγωγές που εξυπηρετούσαν και τις ανάγκες της γειτονικής Εβραϊκής Κοινότητας της Καρδίτσας. Η αρχαιότερη Συναγωγή, εκείνη των Ρωμανιωτών Εβραίων, είναι η μόνη που διασώθηκε μερικως μετά τον πόλεμο και ανοικοδομήθηκε αμέσως μετά την απελευθέρωση. Η Εβραϊκή Κοινότητα των Τρικάλων είχε ακόμη τη Συναγωγή των Σεφαραδιτών και εκείνη των Σικελών, ύστερα από μετανάστευση και εγκατάσταση στην πόλη Εβραίων από την Ουγγαρία και τη Σικελία κατά τον 16ο αιώνα. Στις αρχές του 20ού αιώνα ο εβραϊκός πληθυσμός των Τρικάλων ανερχόταν σε 800 άτομα.

Στις 24 Μαφτίου 1944 οι Γεφμανοί εισέβαλαν στην εβφάκή συνοικία της πόλης - τα «Εβφαϊκά» - και συνελαβαν 166 Εβφαίους εκ των οποίων οι πεφισσότεφοι αφανίστηκαν στα ναζιστικά στφατόπεδα. Ωστόσο, το μεγαλύτεφο μέφος του εβφαϊκού πληθυσμού βφήκε καταφύγιο στις γύφω πεφιοχές και τα βουνά μετέχοντας στην Εθνική Αντίσταση. Ο συνολικός εβφαϊκός πληθυσμός των Τφικάλων πφοπολεμικά ανεφχόταν σε 520 άτομα. Στα αφχεία του Κ1Σ, το 1949, αναφέφεται ότι στα Τφίκαλα υπήφχαν 50 Εβφαίοι.

Σήμεφα στα Τφίχαλα ζουν 50 Εβραίοι και η ιστοφική Ρωμανιώτικη Συναγωγή της πόλης λειτουργεί ακόμη.

Στις 24 Αυγούστου 1946, ο Κανάφης Κωνσταντίνης αναφέφει στην έχθεσή του, σχετιχά με την Εβραϊχή Κοινότητα Τριχάλων:

«Εν συνεχεία προς το από 22 τρέχοντος εγγράφου μας έχομεν την τιμήν να σας γνωρίσωμεν ότι εξητάσαμεν τα αφορώντα την ενταύθα Ισραηλιτικήν Κοινότητα ζητήματα. Πληθυσμός: 270 ψυχαί, Προπολεμικώς 500, απήχθησαν 145, εξ αυτών επανήλθον 10.

Συνεστήσαμεν όπως γένει έναξεις λειτουργιας της κοινοτικής μηχανής διότι ως και παφά του Συμβουλίου ομολογήθη ως εκ της εντάσεως των προσωπικών ασχολιών των μελών τούτου δύναται να λεχθή ότι τα κοινοτικά παφημελήθησαν εις σημείον πλήφους εγκαταλείψεως.

Ιδούματα Κοινότητος: Η μεγάλη Συναγωγή εν καλή σχετικώς καταστάσει απαιτούσα μόνον εξοπλισμόν διά σεφαρείμ, βιβλίων θρησκευτικών, ταλέθ, καθισμάτων. Η ετέρα τελείως κατεστραμμένη διά την εκτέλεσιν της μελέτης ανεγέρσεως και μετατροπής ταύτης εις λέσχην και σχολείον ο πρόεδρος της Κοινότητος μηχανικός μας υπεσχέθη ότι θα συνεννοηθή αμέσως μετά του Κεντρικού Συμβουλίου εφ' όπον λόγω των σημερινών επιτακτικών οικονομικών αναγκών δεν δύναται μετά λύπης του να εκπληρώση δοθείσαν εις τον πρόεδρον του Κεντρικού Συμβουλίου που τινός υπόσχεσιν περί δωρεάν καταρτισμού ταύτης.

Νεχοταφείον παραμελημένον. Πάντως ως μας εγνώρισεν ο κ. πρόεδρος της Κοινότητος το αποσταλέν ποσόν ενός εκατομμυρίου δεν διετέθη δι' ον προωρίζετο σκοπόν, διά διαφόρους δηλαδή επισκευάς τούτου.

Τα γραφεία της Κοινότητος με έξωθεν του κτιρίου σχετικήν επιγραφήν νεοκατασκευασθείσαν εις το σχολείον εν καλή καταστάσει.

Περίθαλψις: Εκ των 80 οικογενειών αι 65 ως μας επληροφόρησαν ελάμβανον βοήθημα. Ήδη σχετική επιτροπή εργάζεται εντατικώς όπως περιορίση τον αριθμόν τούτων εις τους ολιγίστους έχοντα πραγματικήν ανάγκην τούτο συμφώνως προς την σχετικήν εγκύκλιον».

Εβραϊκή Κοινότητα ΚΑΡΔΙΤΣΑΣ

Γία την Ισφαηλιτική Κοινότητα Καφδίτσας δεν υπάφχουν πολλά στοιχεία δεδομένου ότι υπαγόταν στην Κοινότητα Τφικάλων, όπως αναφέφει και στην παφακάτω έχθεσή του ο Κανάφης Κωνσταντίνης, που επισκέφθηκε την πόλη στις 22 Αυγούστου 1946.

Είναι γεγονός ότι οι Εβραίοι της Καρδίτσας έτυχαν της ανθρωπιστικής συμπαράστασης του χριστιανικού πληθυσμού και κυρίως των τοπικών αρχών και της Εθνικής Αντίστασης, με αποτέλεσμα να σωθούν σχεδόν στο σύνολό τους, βρίσκοντας καταφύγιο στα γύρω χωριά. Αξίζει να σημειωθεί η βοήθεια που προσέφεραν ο τότε διευ-

«Εν συνεχεία προς το από 14 τρεχ. έγγραφόν μας έχομεν την τιμήν να σας γνωρίσωμεν ότι εξητάσαμεν τα αφορώντα την ενταύθα ισραηλιτικήν παροικίαν ζητήματα.

Πληθυσμός: Αποτελείται από 24 οικογενείας αφιθμούσας 82 άτομα με πφοοπτικήν αυξήσεως του πληθυσμού. Κατά τον διωγμόν δεν εσημειώθη καμία απώλεια καθ' όσο επφονόησαν να εγκαταλείψουν εγκαίφως την πόλιν. Ο μόνος υπό των Γεφμανών συλληφθείς επέστφεψεν.

Ιδούματα: Ουδέν. Η παοοιχία λόγω του ολιγαοίθμου των μελών και μη υπάοξεως νεκοοταφείου, Συναγωγής, Ραββίνου δεν έχει αναγνωοισθεί ως Κοινότητα, υπαγομένη εις την Κοινότητα Τοικάλων. Οι διοικούντες φοονούν ότι δύναται να παοαχωοηθή οικόπεδον παρά του δήμου ως νεκοοταφείον οπότε θα γεννηθή μόνον ζήτημα πεοιμανδοώσεως τούτου. Επίσης δεν θα ήτο δύσκολος η εξεύρεσις δωματίου εις οικίαν ομοθοήσκου όπως τούτο χοησιμοποιηθεί ως Συναγωγή και γραφείον Κοινότητος. Η αναγνώρισις όμως της παροικίας ως Κοινότητος θα προσέκουε εις την εξεύρεσιν των απαιτουμένων ποος θυντής του δήμου Βασ. Λάππας με την έχδοση πλαστών ταυτοτήτων αλλά χαι ο διερμηνέας των Γερμανών Γιώργος Κατσούλας.

Μετά την Γεομανική Κατοχή και παφά το γεγονός ότι στην Καφδίτσα υπήφχαν 82 Εβραίοι, όπως αναφέφει ο Κ. Κωνσταντίνης, η Εβραϊκή Κοινότητα δεν κατάφεφε να αναδιοφγανωθεί. Βάσει των αφχείων του ΚΙΣ, το 1947 στην Καφδίτσα υπήφχαν 90 Εβραίοι. Σήμεφα, στην Καφδίτσα ζουν μόνο δύο εβραϊκές οικογένειες.

Η έχθεση του Κ. Κωνσταντίνη από την επίσχεψή του στην πόλη, στις 22 Αυγούστου 1946, δημοσιεύεται παραχάτω:

συντήφησιν αυτής χρηματιχών πόφων. Η επιθυμία των όπως κατά διαστήματα έρχεται ο Ραββίνος της Κοινότητος Τρικάλων και διδάσκει τους εδώ εβραιόπαιδας τα εβραϊκά γράμματα και την εβραϊκήν θρησκείαν δεν είναι παράλογος και απραγματοποίητος εφόσον και ο πρόεδρος της Κοινότητος Τρικάλων είναι σύμφωνος προς τούτο ως μας είπεν και οι εδώ ομόθρησκοι ως μου εδήλωσαν προσφέρονται να του εξασφαλίσουν στέγην και διατροφήν κατά την ενταύθα διαμονήν προς εκτέλεσιν των καθηκόντων του, φιλοξενούντες τούτον αλληλοδιαδόχως. Δεν υπολείπεται η εξεύρεσις εκ δρχ. 8.500 - αναγκαιούντος σήμερον ποσού δι' έξοδα εισιτηρίου μετ' επανόδου όπερ καλόν θα ήτο να διαθέση κάποια Ισραηλητική Φιλανθρωπική Οργάνωσις.

Εναντίον της Κοινότητος Τοιχάλων εις ην υπάγονται εξέφρασαν παράπονα ων τη βασιμότητα εξαχριβώσαμεν και κατά τα οποία τους έχει τελείως εγκαταλείψει. Ούτω διά να λάβουν το αποσταλέν επίδομα Ιουλίου ηναγκάσθησαν να στείλουν εις Τρίκαλα ειδικόν απεσταλμένον αφού εις τρεις διά τον σκοπόν αυτόν αιτήσεις των ουδεμίας απαντήσεως έτυχον. Παρακαλούν όπως το επίδομα τούτο στέλλεται απ' ευθείας εις Καρδίτσαν.

Δάνεια επαγγελματικά: Υποβάλουν παράκλησιν όπως η δυνατόν ενισχυθώσιν οι μικροπωληταί και μικροεπαγγελματίαι της παροικίας διά δανείου προς ανάπτυξιν των εργασιών των, και τούτο διότι λόγω της μη εγκαίρου υποβολής αιτήσεων δεν ελήφθη, ως μας είπον, πρόνοια σχετικά με το ζήτημα τούτο.

Φιλανθρωπία: Συνημμένως επίσημον πιστοποιητικόν περί της οικτράς υγιεινής καταστάσεως των παιδιών της παροικίας - αποτόκου των κακουχιών του διωγμού από 1 μηνός μέχρι 17 ετών. Επιβάλλεται η λήψις αποτελεσματικών μέτρων διά την διάσωσίν των.

Εν Καφδίτση υπάφχουν επίσης δύο απφοστάτευτα οφανά χοφίτσια πεφί των οποίων δέον να ληφθή μέφιμνα. Το ζήτημα των οφανών απροστατεύτων χοφιτσιών παφουσιάζεται οξύ εις πάσας τας κοινότητας ας επεσκέφθημεν όπως ελάβομεν αφοφμήν να τονίσωμεν εις προηγουμένας εκθέσεις μας και παρίσταται ανάγκη να αντιμετωπισθή υπό των φιλανθρωπικών οργανώσεων ως εν των σοβαροτέρων άτινα εκληροδότησε ο διωγμός. Ο απόφοιτος γυμνασίου άπορος Αβραάμ Καπέτας παρακαλεί όπως ενισχυθεί και εξακολουθήση τας σπουδάς του εις το Μικρόν Πολυτεχνείον.

Διανομή ειδών παλαιού ιματισμού: Διεχώρισε την παροιχίαν εις δύο δεινώς αλληλομαχομένας μερίδας. Αποδίδοντες πρωταρχιχήν σημασίαν εις την μεταξύ των ομοθρήσχων σύμπνοιαν χαι ανάγχην θα επροτείναμεν όπως παύση η αποστολή τούτων - το πλείστον αναξίων λόγου πεπαλαιωμένων χαι αχρήστων - εφόσον ενώ χαμίαν πραγματιχήν ανάγχην δεν θεραπεύουν γίνονται αφορμή μόνον διχονοίας διαιρέσεως χαι ερίδων».

Εβραϊκή Κοινότητα ΚΕΡΚΥΡΑΣ

Η πρώτη αναφορά στην εβραϊχή παρουσία στην Κέρχυρα γίνεται το 1160 από τον περιηγητή Βενιαμίν της Τουδέλας, ο οποίος αναφέρει την ύπαρξη ενός Εβραίου στο νησί. Η Εβραϊχή Κοινότητα της Κέρχυρας αυξήθηχε σημαντιχά σε πληθυσμό χατά τον 13ο χαι 14ο αιώνα με την εγχατάσταση Εβραίων από τη Στερεά Ελλάδα (Ρωμανιώτες). Αργότερα εγχαταστάθηχαν στο νησί χαι Εβραίοι από την Ιταλία χαι η Κοινότητα απέχτησε χαι σεφαραδιχό πληθυσμό.

Τον 16ο - 17ο αι. στην Κέοχυρα υπήοχαν δύο συναγωγές. Η «Πουλιέζα» (σεφαραδική), η οποία καταστράφηκε ολοσχερώς το 1943 από βομβαρδισμό, και η «Σκουόλα Γκρέκα» (ρωμανιώτικη), που διατηρείται μέχρι σήμερα.

Κατά τη βοετανική περίοδο ζούσαν στην Κέρχυφα 4.000 Εβραίοι. Το 1941 η Εβραϊκή Κοινότητα του νησιού αφιθμούσε 2.000 μέλη. Τον Ιούνιο του 1943, 1.800 Εβραίοι της Κέφχυφας εκτοπίστηκαν από τους Γεφμανούς στο 'Αουσβιτς. Μόνον 187 κατάφεφαν να διαφύγουν και βρήκαν καταφύγιο σε γύφω χωριά.

Σήμερα στην Κέρχυρα ζουν 71 Εβραίοι.

Ο Κανάφης Κωνσταντίνης επισχέφθηzε την Κέφχυφα στις 29 Μαΐου 1946 χαι στη σχετιχη έχθεσή του πφος το Κεντφιχό Ισφαηλιτιχό Συμβούλιο αναφέφει τα πφοβλήματα χαι την χατάσταση της Εβφαϊχής Κοινότητος:

«Έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ότι προέβημεν εις εξέτασιν των αφορώντων την ενταύθα χοινότητα ζητημάτων.

Ατυχώς, ό,τι ευθύς αμέσως περιπίπτει εις την αντίληψιν και εκ πρώτης όψεως είναι η υφισταμένη διχόνοια μεταξύ των μελών της Κοινότητος.

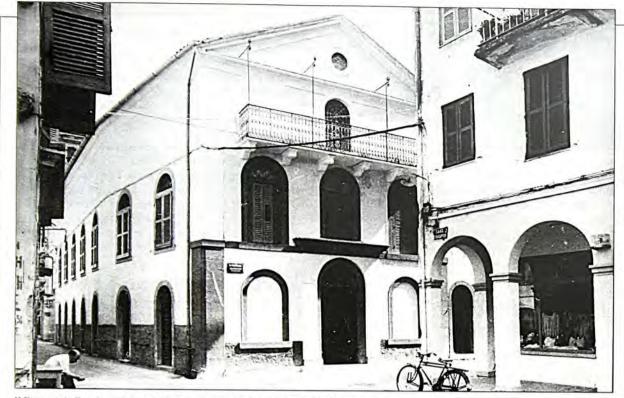
Επί του ουσιώδους τούτου ζητήματος κατεγίναμεν επιμόνως και κατελήξαμεν εις το συμπέρασμα ότι η μόνη ενδεικνευομένη λύσις είναι η ταχεία ενέργεια εκλογών προς ανάδειξιν Κοινοτικού Συμβουλίου επίσης ο σχηματισμός επιτροπής περιθάλψεως αντί του μονοπωλιακώς ως εκπροσώπου της Τζόιντ διαχειριζόμενου ταύτην κ. Χαΐμ Μισραχή. Και επετύχαμεν ώστε ν' αποδεχθή ο κ. Χαΐμ Μισραχής την σύστασιν τριμελούς επιτροπής υπό την προεδρεία του, πλην όμως παρίσταται ανάγκη διά την ειρήνευσιν των εκ Κερκύρα Εβραίων να εκπροσωπείται εις ταύτην διά τινος των μελών του, παθ' αυτού οξιζομένου και ο σύλλογος των εν Κερκύφα ομήφων.

Πληθυσμός: Ποο του διωγμού 2000. 'Ηδη ανέρχεται εις 140 ψυχάς εξ ων περί τους 50 ψηφοφόροι.

Γραφείον Κοινότητος: Στεγάζεται προσωρινώς εις οιχίαν προέδρου κ. Μπαλέστρα. Ανάγκη επιταχθή προς τον σκοπόν τούτον κατάλληλον δωμάτιον.

Συναγωγή: Η μόνη εναπομείνασα εις εβραϊκήν συνοικίαν ουχί εις καλήν κατάστασιν. Ο προϋπολογισμός διά την εκ βάθρων ανακαίνισιν της ανέρχεται εις 8.000.000 (οκτώ εκατομμύρια) δραχμάς.

Νεχοταφείον: Εις οιχτφάν χατάστασιν. Ο προϋπολογισμός διά την πεφιμάνδρωσίν του (εφ' όσον ήθελε τελυαίς επιτραπή) χαι χατασχευήν οιχίσχου ανέρχεται εις 17.000.000 (δέχα επτά εχατομμύρια) δραγμάς. Εχ τούτων ελήφθησαν ήδη εξ Αιγύπτου, ως μας επληροφόρησεν ο χ.

Η Συναγωγή «Σχουόλα Γχρέχα» η μόνη που διασώζεται μέχρι σήμερα στην Κέρχυρα

Χαΐμ Μισφαχής, ποσόν εκ δφαχ. 4.272.000 (τεσσάφων εκατομμυφίων διακοσίων εβδομήντα δύο χιλιάδων) ως πρώτη δόσις, αναμένεται δε πφος τον σκοπόν αυτόν και ετέφα τοιαύτη εκ δφαχμών τεσσάφων εκατομμυφίων (4.000.000).

Σχόπιμον θα ήτο εάν το Κεντοιχόν Συμβούλιο ήρχετο εις άμεσον επαφή με τα των εν Αιγύπτω ομοθοήσχων γενιχώς ώστε να ευρίσχεται εν γνώσει των αποστελλομένων εις Κέρχυραν βοηθημάτων.

Χαζάν: Μεναχέμ Χαΐμ. Ποος οικονομικήν του ενίσχυσιν παφακαλούμεν όπως εγκριθή το επίδομα 25ετίας καθ' ην ως εξηκοιβώσαμεν εκτελεί το καθήκον Χαζάν. Επίσης όπως εκτελεί καθήκοντα και διδασκάλου, κενωθείσης ήδη θέσεως. Εκ του διά τον φύλακα του νεκοοταφείου μηνιαίου επιδόματος το ήμισυ χοφηγείται εις τούτον όπως κατορθώση και επαφκέση εις τας στοιχειώδεις βιωτικάς ανάγκας, ήτοι ποσόν δραχμών τριάκοντα χιλιάδων του ετέρου ημίσεως χοφηγουμένου εις τον φύλακα.

Σχολείον: Οίχημα εις χαχήν χατάστασιν. Χοησιμοποιείται ήδη ως χατοιχία 15 πεφίπου ομήφων διαμενόντων υπό τας ελεεινοτέφας συνθήχας άνευ χλινών, στρωμάτων, οιχιαχών σχευών, υαλοπινάχων χ.λπ.

Επισχεφθέντες τούτους ιδιαιτέφως μετά του Συμβουλίου της Κοινότητος ως χαι του αντιπφοσώπου της Τζόιντ κ. Χαΐμ Μισφαχή απφοόπτως διεπιστώσαμεν κατάστασιν όντως αξιοθφήνητον. Τη εισηγήσει μας ελήφθη απόφασις του Κοινοτικού Συμβουλίου κατά πλειοψηφίαν όπως τοποθετηθούν υαλοπίναχες τινες εκ ποσού δφαχμών 800.000 όπεφ ως επληφοφοφήθημεν έχει εις χείφας του πφος τον σκοπόν αυτόν ο κ. Χαΐμ Μισφαχής. Παφακαλούμεν δε όπως ενεφγηθώσιν τα δέοντα πφος ανακούφισιν των ατυχών αυτών διά της αποστολής των ως άνω στοιχειωδώς αναγχαιούντων ειδών.

Ιατρική περίθαλψις: Ως μας εγνώρισεν ο πρόεδρος η Κοινότης διαθέτει ιατρόν διά τους απόρους και μερικά φάρμακα. Ανάγκη αποστολής ενέσεων Κάλτσιουμ και σταφυλοκοκκιάσεως.

Εξεφφάσθησαν ημίν παφάπονα διά την μη εισέτι διάθεσιν υπέφ των απόφων της Κοινότητος χλινών, στφωμάτων, μαγειφιχών σχευών χ.λπ. ων έχει άμεσον ανάγχην. Επίσης τα αναγχαία είδη διά τφεις απόφους επιτόχους χαι ληφθώσιν μέτφα διά τφία παιδιά μέχρις ηλιχίας δώδεχα ετών μεταξύ των οποίων χοφίτσι οφφανό από πατέφα χαι μητέφα. Επίσης ληφθή πφόνοια διά δύο ασθενείς εχ σοβαφοτάτου χληφονομιχού νοσήματος ονόματι Βαγγέλης Αλεξάνδρου.

Συνημμένως πίναξ κτηματικής περιουσίας Κοινότητος.

Κρίνομεν ότι τα αναφερόμενα εν αυτώ εισοδήματα δέον μετά την αφαίρεσιν των φόρων και ποδοστού εισπράξεων να εκπίπτονται εκ του αποστελλομένου μηνιαίου ποσού.

Όσον αφορά την εγχαταλελειμμένην χτηματικήν περιουσίαν, πίναξ θ' αποσταλή εντός δεχαημέρου υπό του διαχειριζομένου ταύτην δικηγόρου λίαν απησχολημένου. Η χινητή ευρίσχεται εις αίθουσαν ψυχιατρείου Κερχύρας ης την μίαν κλείδα έχει η εφορία και την ετέραν η χοινότης. Η περιουσία αύτη παρά την ην υπέστη λεηλασίαν είναι αρχετά σημαντική και εφ' όσον η Εφορία συνεφώνησεν με την γνώμην της Κοινότητος όπως δοθή εις αυτήν, είναι ανάγχη όπως ληφθώσιν τα αναγκαία μέτρα διά την κανονικήν εκποίησίν της, ως επίσης και την διάθεσιν του εξ αυτής προϊόντος συμφώνως τω νόμω περί εγκαταλελειμμένων εβραϊκών περιουσιών, δοθέντος ότι αι γνώμαι διίστανται του μεν ήδη προέδρου έχοντος την γνώμην όπως διανεμηθή μεταξύ των μελών της Κοινότητος Κερκύφας, ετέρων δε μελών εχόντων την γνώμην όπως διατεθή υπέρ ενός σκοπού.

Το Κεντοικόν Συμβούλιον δέον σοβαφώς ν' ασχοληθή με το ζήτημα τούτο όπεφ αποτελεί την σπουδαιοτέφαν

Εβραϊκή Κοινότητα ΚΩ

Η Εβραϊκή Κοινότητα της Κω είχε έντονη δραστηριότητα από την αρχαιότητα και σχετικές αναφορές υπάρχουν στο έργο του Ιώσηπου. Η Κοινότητα της Κω αυξήθηκε σε αριθμό Εβραίων μετά την απέλαση των Εβραίων από την Ισπανία, αλλά παρήκμασε στους επόμενους αιώνες. Στις αρχές της δεκαετίας του 1930, 160 Εβραίοι ζούσαν στο νησί. Τον Ιούλιο του 1944 τα 120 μέλη της Εβραϊκής Κοινότητας συνελήφθησαν από τους Ναζί και εκτοπίστηκαν στο 'Αουσβιτς. Ο Εβραϊσμός της Κω αφανίστηκε. Το 1948 ζούσαν εκεί μόνο δέκα άτομα και αργότερα η Κοινότητα διαλύθηκε.

Η Συναγωγή της Κω, πτισμένη το 1934, διατη-

«Σήμερον ώραν 1 μ.μ. οι κ.κ. Κανάρης Κωνσταντίνης και Σαμ Μορδώχ συνοδευόμενοι πας' εμού επεσκέφθημεν τον Μαχαριώτατον Αρχιεπίσχοπον εις ον εξεθέσαμεν την πρόθεσιν των Αρχών να θίξουν τας ιεράς Συναγωγάς και νεκροταφεία επιμείναντες περισσότερον επί των ζητημάτων της νήσου Κω.

Ο Μαχαφιώτατος εξέφρασε την βαθειάν του λύπην διά τα γεγονότα, επεχοινώνησε δε αμέσως τηλεφωνιχώς μετά

του κ. Βεναφδή δ/ντού του Υπουργείου Οικονομικών από τον οποίον και εζήτησε να απαλλάξη την Συναγωγήν και νεκφοταφείον Κω από οιασδήποτε δεσμεύσεως.

Ο κ. Βεναφδής υπεσχέθη εις τον Αφχιεπίσκοπον ότι θα τηλεγφαφήση αμέσως εις Κω σχετικώς.

Εξαντληθέντος του υπό συζήτησιν θέματος ο Μαχαριώτατος εξέφρασεν εν συνεχεία θερμήν παράχλησιν εις τον χ. Κ. Κωνσταντίνην όπως χαι αυτός προσωπιχώς χαι άπαντες οι 'Ελληνες Ισραηλίται παράσχουν την συνδρομήν των διά την ανέγερσιν ανδριάντος εις τον ήρωα συνταγματάρχην Φριζήν, ηρώτησε δε τον χ. Κωνσταντίνην πού φρονεί ότι δέον να ανεγερθή ούτος. Ο χ. Κωνσταντίνης αφού ηυχαρίστησε τον ίσως αφοφμήν διχονοίας μετάξύ των δύο διαμαχομένων κοινοτικών μεφίδων. Η αυτή απόφασις δέον να ληφθή και διά τα εν τω ενεχυφοδανειστηφίω Κεφκύφας εγκαταλελειμμένα εβφαϊκά ενέχυφα.

Ο Αφμάνδος Σάββας Ααφών σπουδαστής Ανωτάτης σχολής οικονομικών επιστημών μας παφεκάλεσε όπως εισηγηθώμεν και τύχη και αυτός χφηματικής ενισχύσεως πφος αποπεφάτωσιν των σπουδών του».

οείται μέχοι σήμερα και λειτουργεί ως Πνευματικό Κέντρο του Δήμου. Το εβραϊκό νεκροταφείο του νησιού επίσης διατηρείται σε καλή κατάσταση και περιλαμβάνει παλιές επιτύμβιες πλάκες μεγάλης ιστορικής αξίας.

Το έγγραφο που αχολουθεί είναι υπηρεσιαχό σημείωμα προς τον πρόεδρο του ΚΙΣ, το οποίο συνέταξαν στις 11 Αυγούστου 1955 ο Κανάφης Κωνσταντίνης χαι ο Σαμ Μορδώχ, ύστερα από συνάντησή τους με τον Αρχιεπίσχοπο Αθηνών Σπυρίδωνα για το θέμα της διατήφησης των Συναγωγών χαι των εβραϊχών νεχρόταφείων χαι ιδιαιτερα για εχείνα της Κω:

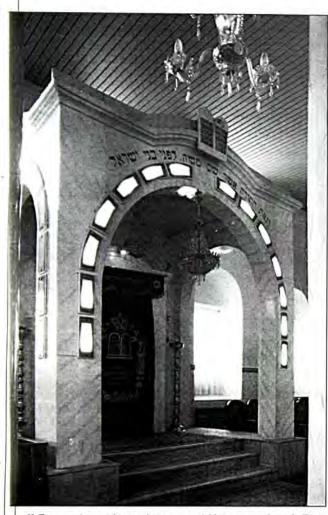
Μαzαριώτατον, υπέβαλε την γνώμην όπως ο ανδριάς ανεγερθή εν Αθήναις, ως προς δε την τοποθεσίαν αποφασίση η προς τούτο συσταθησομένη τη εισηγήσει του αρμοδία επιτροπή.

Η επιτροπή εβεβαίωσε τον Μαχαφιώτατον ότι ο ελληνικός Εβραΐσμός ομοθύμως θα βοηθήση το έργον τούτο, όπερ ευηρεστήθη να αναλάβη υπό την υψηλήν προστασίαν του».

Το εβραϊκό νεκροταιτίο της Κω διατηρείται μέχρι σήμερα και περιλαμβάνει ταφοπετρες που χρονολογούνται από τον 17ο αιώνα

Εβραϊκή Κοινότητα ΛΑΡΙΣΗΣ

Η Συναγωγή της Λάφισας όπως αναστηλώθηχε μεταπολεμικά. Στην έχθεση του Κ. Κωνσταντίνη η χατάστασή της χαφαχτηφίζεται «αξιοθφήνητη» αμέσως μετά τη γεφμανική Κατοχή

«Κατόπιν υμετέρας εντολής έχομεν την τιμήν να γνωρίσωμεν ότι επελήφθημεν της εξετάσεως των αφορώντων την ενταύθα Ισραηλιτικήν Κοινότητα εκκρεμώντων ζητημάτων.

Δοθέντος ότι ο ποόεδοος κ. Αλβέοτος Φάις παφητήθη, ο γραμματεύς Αβραάμ Αλχανάτης ασθενεί πάσχων τους οφθαλμούς ως μας επληροφόρησαν, ο ελεγκτής Ισάκ Ζακάρ, ευρίσκεται εις Αθήνας και ο σύμβουλος Δαυίδ Ιεσουβάς εις Λουτρά, συνηντήθημεν εις το γραφείον της Κοινότητος μετά του αντιπροέδρου Αλβέοτου Μισρακή, του ταμίου Ισαάκ Μάιση και του αναλαβόντος συμβούλου ως πρώτου επιλαχόντος αντί του παραιτηθέντος προέδρου κ. Αβραάμ Τουρών. Από τον 2ο π.Χ. αιώνα υπήρχε στη Λάρισα μία δοαστήρια Εβραϊκή Κοινότητα, η οποία πιθανολογείται ότι ιδούθηκε κατά τη φωμαϊκή περίοδο.

Το 1173 ο Βενιαμίν της Τουδέλας αναφέφει την ύπαφξη στη Λάφισα ανθούσας Εβφαϊκής Κοινότητας, η οποία συντηφούσε τφεις Συναγωγές και μία Γιεσίβα (Ραββινική Σχολή).

Η Εβοαϊχή Κοινότητα της Λάοισας αυξήθηχε σημαντιχά τον 14ο αιώνα με την εγχατάσταση εχεί Εβοαίων από την Ισπανία.

Το 1881 η Λάρισα είχε εβραϊκό πληθυσμό 2.800 ατόμων.

Η Συναγωγή «Ετς Χαΐμ», η μόνη που διατηφείται μέχοι σήμεφα, κτίστηκε το 1866 (η ημεφομηνία ανοικοδομήσεώς της αναφέφεται και στην παφακάτω έκθεση του Κ. Κωνσταντίνη με βάση το εβραϊκό ημεοολόγιο).

Ιδιαίτερο ιστορικό ενδιαφέρον παρουσιάζει η αρχιτεκτονική της εβραϊκής συνοικίας της πόλης αυτής, γνωστή με το όνομα «Έξι Δρόμοι», καθώς τα σπίτια ήταν κτισμένα το ένα δίπλα στο άλλο και με εσωτερικούς διαδρόμους ώστε να επικοινωνούν μεταξύ τους. Για το χαρακτηριστικό αυτό στοιχείο γίνεται αναφορά στην έκθεση του Κ. Κωνσταντίνη.

Η Εβραϊκή Κοινότητα της Λάρισας αν και έχασε το 35% του δυναμικού της στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ανασυγκροτήθηκε μετά την απελευθέρωση. Το 1949, βάσει των αρχείων του ΚΙΣ, ο εβραϊκός πληθυσμός της Λάρισας ανερχόταν σε 582 άτομα. Σήμερα είναι μία από τις λίγες οργανωμένες Εβραϊκές Κοινότητες της Ελλάδος, αριθμεί 340 μέλη και διατηρεί, εκτός από τη Συναγωγή, εβραϊκό δημοτικό σχολείο και νεκροταφείο.

Για την μεταπολεμική κατάσταση της Κοινότητας, στις 14 Αυγούστου 1946, ο Κ. Κωνσταντίνης έγραφε:

'Ηδη η Κοινότης αφιθμεί 622 μέλη· πφο του διωγμού μέλη 920. Κατά την αχμήν της ήτις συμπίπτει πφος τον 16ο χαι 17ο αιώνα ηφίθμει χιλίας χαι πλέον οιχογενείας με 4 Συναγωγάς αλλά χαι πολύ ενωφίτεφον ως αναφέφουν οι ιστοφιχοί χατά τον 12ον αιώνα υπήφχον εν Λαφίσση πολλοί Εβφαίοι διατηφούντες τφεις Συναγωγάς. Η μέχφι των ημεφών μας διατηφηθείσα σπουδαιοτάτη βιβλιοθήχη της Κοινότητος (Γιεσιβά) τα πολυάφιθμα χαι σπουδαιότατα της οποίας βιβλία απήγαγον οι Γεφμανοί χατά τον διωγμόν εμαφτύφει την άλλοτε αχμήν της χοινότητος εις τα γφάμματα χαι τον πλούτον της.

Κτίφια Κοινότητος: Μεγάλη Συναγωγή. Ωφαιοτάτη οιχοδομή εις αξιοθοήνητον ήδη χατάστασιν. Επιβάλλεται η άμεσος επισχευή της διά την εχτέλεσιν των αχμαίως διατηφουμένων θφησχευτιχών χαθηχόντων των μελών εχτελούντων ήδη ταύτα εχ των ενόντων εις το σχολείον ταχτιχά χαθημεφινώς δις της ημέφας. Διασωθείσα επιγφαφή αναγφάφει το έτος της οιχοδομήσεώς της 5.620 χαι τα ονόματα των επιμεληθέντων την οιχοδομήν, Οβαδία Μπαντάφ χαι Χαΐμ Ισάχ Αλχανάτη. Πφόχειται πεφί αφχούντως αξιολόγου θφησχευτιχού αφχιτεχτονιχού μνημείου.

Δευτέρα Συναγωγή: Ουδέν διασώζεται κατακοιμνησθείσα εκ θεμελίων. Διάδοομος δι' ου επεκοινώνει μετά της ετέρας Συναγωγής αρκετά μακρός κατεπατήθη, ενεφανίσθησαν δε τίτλοι ιδιοκτησίας. Ανάγκη περιμανδρώσεως του οικοπέδου προς πρόληψιν ολοσχερούς καταπατήσεως. Πρόκειται περί οικοπέδου γωνιαίου επί της οδού Παπακυριαζή και εις κεντρικήν θέσιν.

Το σχολείον όπες θεωςείται του δημοσίου άλλοτε διόοοφον έπαθε σοβαςάς ζημίας από τους σεισμούς. Το παλαιόν σχολείον εν χαλή χαταστάσει. Στεγάζονται εν αυτώ άποςοι.

Του νεχοσταφείου ανηγέφθησαν οι μανδοότοιχοι επιμελεία και δαπάναις της δημαρχίας: υπολοίπονται ποος πλήρη συμπλήφωσίν του η κατασκευή των δύο σιδηφών θυσών. Εν αυτώ μνημεία το πλείστον κατεστραμμένα.

Μέφος τούτου εις οποίον έχουσι ενταφιασθή μη Εβφαίοι τυφεχισθέντες χατά την χατοχήν διεχωφίσθη διά μάνδφας. Ποσόν ενός εχατομμυφίου όπεφ απεστάλη διά την πεφιμάνδφωσίν του μας εδηλώθη ότι παφαμένει αδιάθετον εις το ταμείον της Κοινότητος.

Κατά τας αντιλήψεις των διοιχούντων την Κοινότητα διά την επισχευήν των άνω ιδουμάτων χαι ιδία της Συναγωγής ήτις επείγει απαιτείται εξ ολοχλήφου έξωθι χοηματιχή ενίσχυσις των μελών της Κοινότητος μη δυναμένων ή μη ποοθυμοποιουμένων δι' εχτάχτου εισφοράς να συνεισφέρωσιν ποσόν άνω του εχατομμυρίου διά τον σχοπόν αυτόν ποσόν ανεπαίσθητον εν σχέσει προς την απαιτουμένην δαπάνην.

Προσωπικόν Κοινότητος: Παρουσια-

σθείς ενώπιόν μας φαββίνος Κοινότητος κ. Κασούτο παφεπονέθη διά πενιχοότητα απολαβών του μη επαφκουσών διά στοιχειώδη συντήφησιν πολυμελούς οικογενείας του, του σύνεστήθη να κάμη αίτησιν διά χοφήγησιν επιδόματος πολυετίας και να αφκείται εις τα χοφηγούμενα υπό των μελών προαιφετικά φιλοδωφήματα, πφος αποφυγήν των παφαπόνων του. Παφακαλούμεν όπως ει δυνατόν του χοφηγηθή μία ενδυμασία καθ' όσον με την ην φέφει σήμεφον ξένην πεπαλαιομένην με το παντελόνι εις οικτφάν κατάστασιν εξοικονομηθείσαν παφ' ομοθφήσκου άχοηστον διά τον δωφητήν ως εκ της καταστάσεως του πφοκαλεί πφάγματι τον κοινόν οίκτον εν Λαφίσση. Επιβάλλεται να παφασχεθούν τα στοιχειώδη μέσα εμφωνίσεως του θφησκευτικού αρχηγού παφουσιάζοντος άλλωστε αντάξιον του αξιώματός του επιβάλλον.

Επιτροπή απόφων: Τετοαμελής. Συμμετέχει και μέλος του Συμβουλίου. Ευρίσκονται ως μας εδήλωσαν εν αναμονή της αφίξεως του αντιπροσώπου της Τζόιντ κ. Τζιγκάλ όπως κανονίσωσι τα της διανομής του αποσταλέντος βοηθήματος βάσει των νέων οδηγιών όπερ από του Ιουνίου ευρίσκεται εις την Τράπεζαν.

Κοινότης έχει ανάγχην θρησχευτιχών βιβλίων διά προσευχάς αναγνωστιχών τοιούτων διά μαθητάς σχολείου χαι Ταλέθ».

Από τα εγκαίνια του Πνευματικού Κέντρου της Ισραηλιτικής Κοινότητας Λάρισας στις αρχές της δεκαετίας του 1950

Εβραϊκή Κοινότητα ΠΡΕΒΕΖΗΣ

Παρότι ολιγάριθμοι, οι Εβραίοι της Πρέβεζας διατηρούσαν προπολεμικά Συναγωγή, εβραϊκό σχολείο, νεκροταφείο και οργανωμένα κοινοτικά γραφεία.

Η Κοινότητα της Πρέβεζας δεν χατάφερε να οργανωθεί ξανά μετά το Ολοχαύτωμα. Όσοι επέζησαν μεταπολεμικά ποοτίμησαν να εγκατασταθούν στα μεγάλα αστικά κέντρα της Ελλάδος, με αποτέλεσμα η Κοινότητα να διαλυθεί.

Από την επίσχεψή του στην Ποέβεζα, στις 20 Μαΐου 1946, ο Κ. Κωνσταντίνης πεοιγράφει την χατάσταση της Κοινότητας ως εξής:

«Επί υπ' αφιθ. 1061 από 15 Μαΐου 1946 υμετέφου μεν εις την επιτόπιον μελέτην των ζητημάτων της ενταύεγγράφου έχομεν την τιμήν να γνωφίσωμεν ότι προέβη- θα Κοινότητος.

24

Εχ ταύτης διεπιστώσαμεν ότι:

Πληθυσμός: αποτελείται σήμερον εχ τεσσάρων εν όλω οιχογενειών περιλαμβανουσών δώδεχα άτομα, εξ άρρενα και εξ θήλεις εχ τούτων η μία οιχογένεια εχ τεσσάρων ψυχών εχ Θεσσαλονίχης παραμένει προσωρινώς εν Πρεβέζη. 'Ωστε πραγματιχός σήμερον μόνιμος εβραϊχός πληθυσμός εν όλω οχτώ ψυχαί.

Ποο του πολέμου ηρίθμει 160 - 170 ψυχάς απαχθέντας την 25ην Μαρτίου 1944, 124 - 125 εχ τούτων επέστρεψε και ευρίσχεται ήδη εν Πρεβέζη εις.

Προοπτική: Ο σημερινός αριθμός δεν πρόκειται ν' αυξηθή αλλά μάλλον θα μειωθή. Εδώσαμεν οδηγίας ώστε να επιτραπή σταλέν βοήθημα εις Ραχήλ Γκανή αναχωρησάσης και διαμενούσης ήδη εν Ιωαννίνοις.

Σχολείον: Ουδείς λόγος ελλείψει μαθητών δοθέντος ότι μόνον δύο παιδιά ευρίσχονται εξ ων το εν τριών χαι το άλλο δύο ετών.

Κοινοτική περιουσία: Συναγωγή και συγκρότημα οικοδομών εις το προαύλιον ταύτης άπαντα εις καλήν κατάστασιν.

Συναγωγή εχοησιμοποιείτο ως αποθήκη της Αγροτικής Τραπέζης εζητήσαμεν την απόδοσιν ταύτης η αρμοδία υπηρεσία εξέφρασεν την απορίαν της νομίζουσα ότι είχε παραδοθή η κλεις, εγεννήθη όμως ζήτημα εις ποίον θα δοθή αύτη εφ' όσον και ο μόνος εν Πρεβέζη Εβραίος Μωυσής Σολομών επρόκειτο την επομένην να αναχωρήση. Το ζήτημα παρέμεινεν εν αναμονή επανόδου εξ Αθηνών προέδρου Γενή Μωυσή.

Ιεφά σχεύη Συναγωγής: Ουδέν διεσώθη, βιβλία χαι ιεφοί πάπυφοι χατεστφάφησαν, τεμάχιον παπύφου ολίγων εκατοστομέτφων το οποίων χαι ελάβομεν μαζί μας είναι το μόνον διασωθέν εχ της καταστροφής.

Μόνον ιερόν βήμα Συναγωγής κατεστραμμένον διεσώθη εις υπόγειον.

 Ισφαηλιτικόν σχολείον δύο δωμάτια ανώγεια εν καλή καταστάσει επιτεταγμένα.

 Τραφείο Σχολείου εν δωμάτιον κάτωθι επιτεταγμένον.

 Αποθήκη νεκρικών σκευών εν δωμάτιον παραπλεύρως επιτεταγμένον.

 Κατοιχία σαμάς εν δωμάτιον έναντι Συναγωγής επιτεταγμένον.

6) Εν δωμάτιον παραπλεύρως συναγωγής κατοικεί άπορος Σαρίνα Μάτσα.

 Γραφείον Κοινότητος εν δωμάτιον άνωθεν επιτεταγμένον.

 Αποθήκη εν υπόγειον κάτωθι σχολείου. - Ενοικιάσθη αντί δραχ. 15.000 μηνιαίως.

Πορέβημεν εις τας καταλλήλους ενεργείας παρά τω κ. νομαρχεύοντι Πρεβέζης προσωπικόν φίλον μας εις ον και συνεστήσαμεν τον κ. Μάκην Σολομών όπως εφ' όσον τα υπ' αφιθ. 3 και 5 δωμάτια κατοικούνται υπό του ενός και του αυτού συμπτυχθή ούτος εις εν και αποδοθή το εν όπως χφησιμοποιηθή ως γφαφείον της Κοινότητος και συνάμα ως κατοικία απόφου μέλους επίσης όπως αποδοθώσιν και τα καθίσματα της συναγωγής χφησιμοποιούμενα εις κινηματογφάφον. Ο κ. νομαφχεύων διέταξε αμέσως την ενέφγειαν των δεόντων και μας εβεβαίωσεν ότι θα ενεφγήση μετά του αυτού ενδιαφέφοντος όπως και διά το ζήτημα της Συναγωγής. Φφονούμεν ότι θα λυθώσιν ταχέως τα ζητήματα ταύτα εάν βφεθή κανείς να τα παφακολουθήση. Κλεις Συναγωγής κατόπιν νεωτέφων ενεφγειών παφεδόθη εις Σαφίνα Μάτσα ελλείψει άλλου πφος παφαλαβήν ταύτης.

Νεχοταφείον: Μανδοότοιχος κατασκευασθείς που του διωγμού από δύο πλευφάς τελείως κατεστφαμμένος. Η πφος τον δφόμον έκτασις κατηπατήθη πφο ολίγου χφόνου κατασκευασθέντων πέντε έως εξ λιθίνων οικίσκων σιγά σιγά καταλαμβάνουν και το εσωτεφικόν μεταβάλλοντες τούτο εις οφνιθώνας κηπάφια ώστε εντός ολίγου θα εξαφανισθή πλήφως. Ο συνοδεύσας Ισφαηλίτης το πφώτον ελάμβανε γνώσιν της καταστάσεως. Εννέα μνημεία διασώζονται εν καλή καταστάσει και έτεφα δέκα χφήζουν επισκευής.

Απαφαίτητον όπως πεφιμανδφωθή ίνα διασωθή χαταστφοφής άμα τη εν Πφεβέζη επανόδω του προέδρου της Κοινότητος εφ' όσον ούτος είναι ο μόνος σήμερον παφαμένων μονίμως εν Πρεβέζη Εβραίος.

Β. Κληφοδότημα Χαΐμ Κοέν

α) διόροφος οικία επί της οδού Πριγκιπίσσης Μαρίας
No 21 εις αρίστην κατάστασιν.

 Ισόγειον εκ 4 δωματίων ενοικιασμένον και προπολεμικώς εις οδοντιατρόν Β. Σωτηρέλην.

 Ανώγειον εκ τεσσάφων δωματίων ενοικιασμένον και προπολεμικώς εις Χημείον Κράτους.

β) 170 περίπου ελαιόδενδρα εις θέσιν «Ράχη».

Αποδίδοντα κατά μέσον όρον περίπου 100 οκ. έλαιον εκάστην εσοδείαν.

Διά διαθήχης του ο αείμνηστος Χ. Κοέν ορίζει διαχειριστήν την Ισραηλιτιχήν Κοινότητα χαι εχ των εισοδημάτων του να προιχίζωνται άποροι Ισραηλίτιδες χαι να μισθοδοτείται χαι δεύτερος Εβραίος διδάσχαλος.

Κατά το διάστημα της διαχειρίσεως η Κοινότης εκ του ανωτέρω κληροδοτήματος επροίκισε πέντε άπορα και οφφανά κορίτσια αποκαταστήσασα ταύτα. Τα ελαιόδενδρα έχουν παραμεληθή και έχουν ανάγκην περιποιήσεως. Έκαστος ενοικιαστής που τα ενοικιάζει διά εν έτος δεν ενδιαφέρεται να τα περιποιηθή, επομένως είναι ανάγκη να ενοικιασθούν διά τρία έτη και προς τούτο δέον να γίνει σχετική ενέργεια εις Υπουργείον Παιδείας διά την έγκρισιν τριετούς πιστώσεως.

Εν γένει εντυπώσεις μας εχ της εξετάσεως της Κοινότητος είναι αποθαρουντιχαί. Εγχαταλελειμμένη εβραϊχή περιουσία δεν υπάρχει».

Εβραϊκές Κοινότητες ΦΛΩΡΙΝΗΣ και ΚΑΣΤΟΡΙΑΣ

Η Εβραϊκή Κοινότητα της Φλώρινας φαίνεται πως ιδούθηκε μετά το 1492, δηλαδή μετά την απέλαση των Εβραίων από την Ισπανία και ήταν φυσικά Κοινότητα Σεφαραδική. Οι Εβραίοι έζησαν στην πόλη αυτή μόλις επί τέσσερις αιώνες και κατάφεραν να δημιουργήσουν μία ανθούσα κοινότητα που διατηρούσε Συναγωγή και νεκροταφείο, αριθμούσε δε 400 μέλη προπολεμικά.

Μόνον 64 Εβραίοι της Φλώρινας επέζησαν από το Ολοχαύτωμα, οι οποίοι χατά την επιστροφή τους βρήχαν τις περιουσίες τους λεηλατημένες χαι στη συνέχεια μετανάστευσαν σε μεγαλύτερα αστιχά χέντρα χαι στο εξωτεριχό.

Ο Κ. Κωνσταντίνης επισχέφθηχε την Φλώρινα στις 12 Δεχεμβρίου 1949 χαι αναφέρει χαραχτηριστιχά στην παραχάτω δημοσιευόμενη έχθεσή του ότι στην πόλη διαμένουν μόνον δέχα Εβραίοι.

Στις 15 Δεχεμβρίου 1949 ο Κ. Κωνσταντίνης επισχέφθηχε την Καστοριά.

Οι Εβραίοι στην Καστοριά είχαν μία μεγάλη ιστοριχή διαδρομή που χρονολογείται από την εποχή του αυτοχράτορα Ιουστινιανού του Α' (527 - 565 μ.Χ.). Τον 11ο αιώνα ζούσαν στην Καστοριά 3.000 Εβραίοι και ο αριθμός τους αυξήθηκε κατά τον 16ο αιώνα με την εγχατάσταση στην πόλη Εβραίων από την Απουλία αλλά χαι Εβραίων από την Ισπανία χαι την Πορτογαλία.

Το 1719 το γκέτο της πόλης και οι τρεις Συναγωγές της Κοινότητας καταστράφηκαν από πυρκαγιά. Δεύτερη πυρκαγιά έπληξε την πόλη και κατέστρεψε και πάλι το γκέτο το 1785. Η Εβραϊκή Κοινότητα στη συνέχεια παρήκμασε, ο πληθυσμός της μειώθηκε αλλά εξακολούθησε να ζει και να εργάζεται δραστήρια μέχρι το 1944.

Η Εβραϊχή Κοινότητα της Καστοριάς είχε 900 μέλη πριν από τη Γερμανιχή Κατοχή. Οι Εβραίοι της πόλης εχτοπίστηχαν στα ναζιστιχά στρατόπεδα συγχεντρώσεως όπου και αφανίστηχαν. Μόνον 35 άτομα επέζησαν του Ολοχαυτώματος οι οποίοι δεν κατάφεραν να αναδιοργανώσουν την Κοινότητά τους. Το 1965 είχαν απομείνει εχεί 22 Εβραίοι και η Κοινότητα αργότερα διαλύθηχε.

Για τις Ισφαηλιτικές Κοινότητες της Φλώφινας και της Καστοφιάς ο Κ. Κωνσταντίνης, στην έκθεση του με ημεφομηνία 26 Δεκεμβφίου 1949, την οποία απευθύνει πφος τον Οφγανισμό Πεφιθάλψεως και Αποκαταστάσεως Ισφαηλιτών Ελλάδος, αναφέφει τα εξής:

«Επί υπ' αφιθ. 929 ε.ε. εγγφάφου σας έχω την τιμήν να σας αναχοινώσω ότι χατά την μετάβασίν μου εις Φλώφιναν την 12ην χαι εις Καστοφιάν την 15 λήγοντος εξήτασα την εν γένει εχεί χατάστασιν από απόψεως εγχαταλελειμμένων Ισφαηλιτιχών Πεφιουσιών. Ούτω εις Φλώφιναν επιζήτησα να έλθω εις επαφήν μετά του χ. Μ. Καμχή συμφώνως πφος το ως άνω έγγφαφόν σας, ατυχώς όμως απουσίαζε ως δε μοι ανεχοίνωσεν ο αδελφός του Βαφούχ Ιαχώβ Καμχής, όστις αντ' αυτού ήλθεν εις συνάντησίν μου, αναμένετο από ημεφώς να επιστφέψη εις Φλώφιναν αλλά πφοφανώς λόγω των χαιφιχών συνθηχών είχε αναβάλη την επιστφοφήν του.

Ως ούτος μου ανεκοίνωσεν ο αδελφός του έχει ετοιμάσει κατάλογον των εγκαταλελειμμένων περιουσιών Φλωρίνης τον οποίον άμα τη επιστροφή του προτίθεται να αποστείλη.

Τον παραχάλεσα όπως συστήση εις τον αδελφόν του και χάμη τούτο το ταχύτερον. Ο αρμόδιος υπάλληλος της Εφορίας μου ανεχοίνωσεν ότι η Εφορία δεν έχει γνώσιν ουδενός εγχαταλελειμμένου Ισραηλιτιχού αχινήτου ως τούτο είχε προ πολλού αναφέρει εις την Προϊσταμένην Αρχήν εις απάντησιν σχετιχού εγγράφου της.

Κατά αναχοινώσεις γενομένων εις Κατάστημα Ιαχώβ Α. Κοέν εμπόgou οδός Μεγάλου Αλεξάνδgou, όπου συγκεντρώθησαν ολίγοι εκ των δέκα διαμενόντων ήδη Ισραηλιτών, τα εν τη πόλει εγχαταλελειμμένα αχινητα είναι: 1) Οιχία μονόφοφος οδός Ηπείφου 24 Ιωσήφ Τσελεμπόν Φράγκο διαμένει εις ιερεύς Ευδόκιμος, 2) εντός αυλής 700 περίπου τετραγωνικών μέτρων τρεις πεπαλαιωμέναι οιχίαι Ισραηλιτών εχ Θεσσαλονίχης, 3) οιχία ετοιμόροοπος Μυριάμ Χαΐμ Καλδερώ (οδός Φουσου Παπαδιά), 4) οιχία μονόροφος εις την οποίαν διαμενουν πρόσφυγες Χαΐμ Μωϋζ Πάρδο, 5) οικόπεδον Συναγωγής οδός Γενιτσών προπολεμικώς 500 περίπου πηγεών. Το ήμισυ τούτου παρέσυρε ο ποταμός αλλά δυναται να απεγωματισθή, 6) και περιστοιχησμένον νεκροταφείον εχτάσεως 500 περίπου μέτρων. Εχ των εν λόγω Ισραηλιτών ούδεις εδέχθη να αναλάβη την ίδουσιν Τοπιχού Γραφείου επί τω ότι προτίθενται να αναχωρήσουν εντός όλιγου γρονιχού διαστήματος εχείθεν.

Πάντως ο εκ τούτων Ιαχώβ Α. Κοέν κατόπιν επιμονων παρακλήσεών μου εδέχθη να προσφέρη τας υπηρεσίας του εις τον Οργανισμόν και παρακαλώ όπως προέλθητε εις σχετικάς μετ' αυτού συνεννοήσεις δοθέντος ότι είναι ως φρονώ ο μόνος κατάλληλος να αναλάβή την υπηρεσίαν τούτην. Πλην των εγκαταλελειμμένων περιουσιών ετονίσθη ιδιαιτέρως και το ζήτημα εγκαταλείψεως πολλών ακινήτων Ισραηλιτών οίτινες μετά τον διωγμόν αναχωφήσαντες εκ Φλωφίνης δεν επιμελήθησαν της διαχειφίσεως τούτων.

Εν Καστοφιά ήλθον εις επαφήν μετά του χ. Μωυσή Ζαχαφία υφασματεμπόφου όστις ως μου είχεν γνωφίσει εν Φλωφίνη είναι Πφόεδφος της εχεί Κοινότητος μου εδήλωσεν όμως ότι παφαιτήθη της Πφοεδφείας πφο ολίγων ημεφών χαι ότι ο ήδη Πφόεδφος Πέπο Κοέν απουσιάζει εις Θεσσαλονίχην. Μου πφοσέθεσεν ότι ο μόνος όστις ήτο δυνατόν να με ενημεφώση επί του ζητήματος των εν τη πόλει εγχαταλελειμμένων εβφαϊχών πεφιουσιών είναι ο χ. Μωυσής Μάτσας Γφαμματεύς της Κοινότητος χαι ότι θα πφοσεπάθη να τον φέφη εις επαφήν μαζί μου χαθόσον είχεν επιστφατευθή. Ως πφος τα ιεφά σχεύη της Συναγωγής μου ανεχοίνωσεν ότι είχαν ταύτα εξαφανισθή ως είχεν όμως πληφοφορίας μέφος τούτων διεφύλασσε ο Σεβασμιώτατος Μητφοπολίτης Καστοφίας.

Του ανεχοίνωσα ότι θα επισχεπτόμουνα τον Σεβασμιώτατον χαι θα του έθιγον χαι το ζήτημα τούτο τον παφαχάλεσα δε να επανέλθη χαι να που αναχοινώσω το αποτέλεσμα των ενεργειών μου. Όντως ο Σεβασμιώτατος μου ανεχοίνωσε ότι ελυπήθη πολύ διότι απουσιάζων χατά την εποχήν εχείνην δεν ηδυνήθη να διασώση πολλά πράγματα πλην των πολυτελών χαθισμάτων εις αρίστην χατάστασιν άτινα μου επέδειξε εν τω ιδιαιτέρω γραφείω του, ενός πολυελαίου χαι δύο ιερών χυλίνδρων άτινα χαι λίαν προθύμως ευαρεστήθη να θέση εις διάθεσίν μας. Συνήντησα τον εν λόγω Μωυσή Ζαχαρία εις τον οποίον αναχοίνωσα την απάντησιν του Σεβασμιωτάτου. Μου εγνώρισεν ότι δεν χατόρθωσε να συναντήση τον χ. Μωυσή Μάτσα χαι ότι θα επιδιώξη τούτο χαι θα ενεργήση ώστε να σας αποσταλή ο χατάλογος των εγχαταλελειμμένων περιουσιών τον οποίον έχει εις χείρας του.

Εις παράχλησίν μου απεδέχθη να βοηθήση τον οργανισμόν και εφ' όσον θα ηθέλατε αποτανθήτε σχετικώς εις τούτον».

Εβραϊκή Κοινότητα ΧΙΟΥ

Η εβοαϊκή παρουσία στη Χίο μαρτυρείται από τον 11ο αιώνα. Ο περιηγητής Βενιαμίν της Τουδέλας φτάνοντας στη Χίο το 1178 αναφέρει την παρουσία ευημερούσας Κοινότητας 500 Εβραίων.

Οι Εβραίοι του νησιού ζούσαν εντός του Κάστρου και διατηρούσαν Συναγωγή η οποία είχε ιδουθεί το 1667. Από διάφορες ιστορικές πηγές καταγράφεται συνεχής εβραϊκή παρουσία στο νησί. Ωστόσο, η Κοινότητα παρήκμασε από το 1822 και μετά. Μεταξύ 1912 και 1920 οι πεφισσότεφοι Εβφαίοι της Χίου μετανάστευσαν, άλλοι εγκαταστάθηκαν στο εξωτεφικό και άλλοι στην Αθήνα.

Το μόνο στοιχείο της εβραϊκής παρουσίας στη Χίο είναι ορισμένες ταφόπετρες οι οποίες φυλάσσονται στο Μουσείο του νησιού.

Για την ιστορία της Εβραϊκής Κοινότητας της Χίου αλλά και για το ιστορικό νεκροταφείο της αναφέρει στο έγγραφό του προς την Ισραηλιτική Κοινότητα Αθηνών, στις 15 Μαρτίου 1953, ο Κ. Κωνσταντίνης:

«Κατά την ποο ολίγων ημερών μετάβασίν μου δι' ιδιωτικάς μου υποθέσεις εις Χίον επελήφθην και του ζητήματος του εκεί Ισραηλιτικού Νεκροταφείου ανήκοντος ήδη εις την Κοινότητά μας.

Τη συνοδεία του μόνου εναπομείναντος εχεί χ. Αλ. Μενασέ επεσχέφθην επανειλημμένως τούτο χαι διεπίστωσα ότι ευοίσχεται εις χαλήν χατάστασιν χάοις εις την μέοιμναν την οποίαν χαταβάλλει ο ενοιχιάσας τούτο γείτων χ. Συοιώδης, όστις χαι χαλλιεργεί τούτο.

Είναι αυτονόητον ότι εφόσον και ο ως άνω εναπομείνας εκεί Ισφαηλίτης Αλ. Μενασέ εντός του μηνός Ιουνίου ε.ε. πρόκειται ν' αναχωφήση οφιστικώς εκείθεν, ενδείκνυται η άμεσος πώλησις τούτου.

Αύτη δύναται να επιτευχθή ή διά της μετατοοπής τούτου εις οικόπεδα ως το ήδη εις τα Γραφεία της Κοινότητος σχέδιον του Μηχανικού Χίου ή διά της πωλήσεως αυτού όπως ευρίσκεται.

1 30 32

Εκ των εξετασθεισών πας' ημών δύο απόψεων συνηγορούμεν υπές της δευτέρας καθόσον ως μας διεβεβαίωσεν ο αρμόδιος Μηχανικός διά την ισοπέδωσιν τούτου απαιτούνται έξοδα 15-18 εκατομμύρια δοθέντος ότι ευρίσκεται εις ύψος 2½-3 μέτρων υπές την επιφάνειαν της δημοσίας οδού.

Είναι δε λίαν ενδεχόμενον η δαπάνη να υπερβή χαι το ποσόν τούτο εφόσον δεν θα υπάρχη επί τόπου ουδείς επιβλέπων ενδιαφερόμενος.

Η μετατφοπή του άλλωστε εις οικόπεδα εκτός του ότι κατά την γνώμην μας δεν θα επιφέφη σημαντικήν αύξησιν της τιμής του εν λόγω αγφοκτήματος δοθέντος ότι η συνοικία όπου ευφίσκεται είναι πολύ πτωχή θα κεντήση την όφεξιν των οικοπεδοφάγων οι οποίοι είναι δυνατόν να καταπατήσωσι ταύτα πριν ή προφθάσουν να εκποιηθώσι όπως ατυχώς τούτο έλαβε χώφαν διά τα πλείστα των εν ταις επαρχίαις Νεκφοταφείων μας.

Παλιές ταφόπετρες του εβραϊκού νεκροταφείου Χίου. Σήμερα φυλάσσονται στο Μουσείο του νησιού, (Από το αρχείο του κ. Χρ. Γατανα).

Καταλήγω όθεν εις την γνώμην με την οποίαν συμφωνεί και ο κ. Μενασσέ όπως εκποιηθή το ταχύτεgov όπως εστί και ευρίσκεται.

Προς τούτο, δέον αι ελάχιστοι εις χαλήν χατάστασιν ευρισχόμεναι επιτύμβιοι πλάχες να μεταφερθώσιν εις το εν τη πόλει της Χίου Αρχαιολογικόν Μουσείον όπου άλλωστε χαι πλείσται Μουσουλμανιχαί τοιαύται.

Εξαίφεσις δέον να γίνη διά το ιστοφιχόν μνημείον επί του τάφου του Μπαλ Ατουφίμ χαι μεταφεφθή τούτο εις το Νεχφοταφείον Αθηνών. Τούτο εν ω δεν έχει ουδεμίαν χαλλιτεχνιχήν αξίαν (δεν είναι παφά πέτφινη στήλη σχήματος χατά τι μεγαλυτέφα των εις τας οδούς διά την χάφαξιν των χιλιομετφιχών αποστάσεων τοποθετημένων τοιούτων εις την οποίαν μόλις διαφαίνονται ίχνη Εβφαϊχών γφαμμάτων) εν τούτοις συνδέεται στενώτατα με την μαχφαίωνα ιστοφίαν της Ισφαηλιτιχής Κοινότητος Χίου.

Η μνήμη του εν λόγω Ραββίνου είναι σεβαστή μεταξύ των Εβραίων αλλά και των μη τοιούτων και συνδέεται με πλείστους θρύλους (διάσωσις της πόλεως από πειρατικάς επιδρομάς, επιδημίας, ανομβρίαν κ.λπ.). Εις το γεγονός τούτο αναμφιβόλως οφείλεται και η μέχρι σήμερον διάσωσις αύτης από όλα τα άλλα ιστορικά μνημεία του εν λόγω Νεκροταφείου.

Ως προς την επιτευχθησομένην τιμήν έχω ν' αναχοινώσω ότι λόγω της εν Χίω μεταβάσεώς μου χαι της πιθανής πωλήσεως πας' εμού του αγροχτήματος προσήλθεν αγοραστής αμέσως προσφέρας δρχ. 20.000.000. Εν τω μεταξύ γενομένης γνωστής της προθέσεως μου περι πιθανής εκποιήσεως τούτου προσήλθον εις το κατάστημα του κ. Μενασέ διάφοροι εργολάβοι οικοδομών προσφερθείσης ούτω ανωτάτης τιμής δρχ. 27.000.000.

Φρονώ ότι δύναται ν' επιτευχθή η τιμή των 30.000.000 με μίαν κατάλληλον προσπάθειαν εκ μέρους του κ. Μενασέ και εκ της γενομένης εξετάσεως κατέληξε εις την γνώμην ότι είναι σήμερον συμφέρουσα η τιμή αύτη και δέον όπως η Κοινότης λάβη το ταχύτερον σχετικάς αποφάσεις και πρίν αναχωρήση ο μόνος εναπομείνας έκει Ισραηλίτης κ. Μενασέ.

Είναι αυτονόητον ότι η Κοινότης μας οφείλει προηγουμένως να ενεργήση την μεταφοράν των οστών εις το εδώ Νέχροταφείον. Προ της αναχωρήσεως μου ο ένοικιαστής του αγροκτήματος κ. Συριώδης με συνήντησε και με παρεκάλεσε όπως εισηγηθώ εις το Συμβούλιον της Κοινότητος και προτιμηθή ούτος εις προσφερθησομένην ίσην τιμήν λόγω των παρά αυτών προσφερθεισών υπήρεσιών διά την διαφύλαξιν του αγροκτήματος διευκόλινσιν εξοφλήσεως του ποσού εις δόσεις.

Όπως όμως εκ της συνημμενης προς εμέ επιστολής του εμφαίνηται δεν προσφέρει πλέον των 20.000.000 και συνεπώς η τιμή δεν είναι συμφέρουσα.

Ως προς το εχ δρχ. 430.000 οφειλόμενον ποσόν ο χ. Αλ. Μενασέ υπεσχέθη ότι εντός ολί /ων ημερών οπότε θα εχχαθαρίση το χατάστημά του θα εμβάση τούτο απ' ευθείας εις την Κοινότητα». Από το Α' έχταχτο Συνέδοιο του ΟΠΑΙΕ (29.3.52), Διαχοίνονται (από δεξιά) οι: Δαν. Αλχανάτης, Μωΰς Καφάσσο, Ασέφ Μωϋσής, Σαμπετάι, Γχόλντφαρμπ (εχπφόσωπος Joint), άγνωστος αμεφιχανός, Μωφίς Μπεφάχα.

Ο Ειδικός Οργανισμός για τις εβραϊκές περιουσίες (Ο.Π.Α.Ι.Ε.)

ΑΡΑΛΛΗΛΑ με το Κεντρικό Ισραηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος ιδρύθηκε με το Β.Δ. της 29ης Μαρτίου 1949 (δημοσιευθέν στο ΦΕΚ 79/τ.Α./29/3/1949) ο ΟΠΑΙΕ: Οργανισμός Περιθάλψεως και Αποκαταστάσεως Ισραηλιτών Ελλάδος.

Η δημοσίευση του Β.Δ. της 29.3.1949 αποτελεί το επιστέγασμα των επί τετραετία σχεδόν προσπαθειών του ΚΙΣ για την έχδοση Διατάγματος σε εχτέλεση του Α.Ν. 846/1946 «περί χαταργήσεως του χληρονομιχού διχαιώματος του Κράτους επί των εχχειμένων Ισραηλιτιχών περιουσιών» (ΦΕΚ 17/τ.Α./22.1.1946). Η καθυστέφηση της έκδοσης του Β.Δ. αυτού οφείλεται στο ότι είχε συνδεθεί, με εκκοεμούσα υπόθεση οικοπέδου ιδιώτη στην Παλαιστίνη. Για την διευθέτηση του θέματος αυτού ενήφγησε το ΚΙΣ και η εξαγοφά του οικοπέδου έγινε σε συνεφγασία με διεθνείς Εβφαϊκούς Οφγανισμούς.

Στο ΝΠΔΔ με την επωνυμία ΟΠΑΙΕ περιήλθαν οι σχολάζουσες/εγχαταλελειμμένες περιουσίες των Ελλήνων Ισραηλιτών που χάθηχαν χατά την διάρχεια του Ολοχαυτώματος, εφόσον δεν χατέλιπαν χληρονόμους ή συγγενείς μέχρι 4ου βαθμού.

Ο ΟΠΑΙΕ, σύμφωνα με το Β.Δ. παρέλαβε κατ' αρχήν

Από το Α' έχταχτο Συνέδριο του ΟΠΑΙΕ που έγινε στη «Στέγη του Κοριτσιού», στην οδό Κύπρου, στις 29.3.1952. Διαχρίνονται (από αριστερά) οι: Ασέφ Μωϋσής (Πρόεδρος Δ.Σ.), Μωϋς Καφάσσο (γεν. ταμίας), Δανιήλ Αλχανάτης (εντ. σύμβουλος), Κοέν (από Ιωάννινα, πρόεδρος Συνεδρίου), Φρειδερίχος Κόρνιγχερ (νομιχός σύμβουλος), Σολής (διχηγόρος), Αβραάμ Μπεναφόγια (διευθυντής ΟΠΑΙΕ), Ευτυχία Καμπελή (γραμματέας), Γαβριήλ Γαβριηλίδης.

τις περιουσίες που διαχειριζόταν η ΚΥΔΙΠ (Κεντρική Υπηρεσία Διαχειρίσεως Ισραηλιτικών Περιουσιών. Ιδρύθηκε με το Ν. 1180/20.7.1944).

Η ΚΥΔΙΠ δημιουογήθηχε από την Ελληνική Κυβέρνηση μετά την ανάλογη υπηρεσία ΥΔΙΠ (Υπηρεσία Διαχειρίσεως Ισραηλιτικών Πειρουσιών) που δημιουργήθηκε καθ' υπόδειξη των Γερμανών το 1943 (Ν. 205/29.5.1943 «Περί διαχειρίσεως των παρά των Αρχών Κατοχής κατασχομένων και εγκαταλειπομένων Ισραηλιτικών Περιουσιών»). Η ΥΔΙΠ είχε σκοπό την επιμέλεια της διαχειρίσεως των παρά των Γερμανικών Αρχών Κατοχής κατασχομένων ή εγχαταλειπομένων Ισφαηλιτικών περιουσιών της περιφερείας της Γενικής Διοικήσεως Μακεδονίας.

Η αφμοδιότητα της ΚΥΔΙΠ επεξετάθη σε ολόχληση την Ελλάδα, πλην της Γενιχής Διοιχήσεως Μαχεδονίας. Αφγότεφα η ΚΥΔΙΠ (Ν. 1977/10.10.1944) άλλαξε ονομασία χαι ονομάστηχε «Κεντφιχή Υπηφεσία Εχχαθαφίσεως χαι Αποδόσεως των Εβοαϊχών Περιουσιών».

Η απόφαση της Ελλάδος για την ίδουση του ΟΠΑΙΕ υπήοξε παραδειγματική και τιμήθηκε από την παγκόσμια εβραϊκή κοινή γνώμη και οργανώσεις εβραϊκές και μη του εξωτερικού.

Η δραστηριότητα του Ελληνικού Εβραϊσμού μέσα από Εβραϊκές Εφημερίδες της περιόδου 1945 -1947

STIKHE OMOSHONDIAS THE EARADOS

ΔΕΛΤΙΟΝ Ο Ο ΙΙΙΙΑΝ Είδι

εκδιδομένον δις του μηνός γπο ΓΡΑΦΕΙΑ : Όδός ΗΠΙΤΟΥ έριθ. 1 - Τηλέφ. 25-680 Ο ΕΟΡΤΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΝΙΚΗΣ

ETOE A' .- 'Api8. 1

δογανισμούς Παλαιστίνης.

τής Έλλάδος διέγνωσε την ανάγκην τής

διαφωτίσεως των ένδιαφερομένων δια την

εξελιξιν του ζητήματος της ίδούσεως Έ. θνικής Έβραϊκής Έστίας και την πρόοδον της Παλαιστίνης κατά το διάστημα της

ΥΠΟ ΤΩΝ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΙΣΡΑΗΛΙΤΩΝ ETA דאי להבלבטטלבפטסוי דאק 'Elληνικής Haroldos and την Εθνι-אסטסטשאנטדנאאי אמן קמטנסדנאאי αννίαν και την αυγκέντοωσιν του με-

Είς το γενεκόν αξοθημα χαράς και ίκανοποι- λει την λύσιν του έδραϊκου προδλήματος διά ήσεως το όποξον κατέλαδε τον πληθυσμόν της της ίδρύσεως έδραϊκου Κράτους έν Παλαιστίνη. ησεως το σποιον κατέκτωσε τον πληρισμον της πρωτευούσης κατά τον έορτασμόν της νίκης συμμετέσχε, ώς ήτο έπόμενον, και το έδραϊκόν γαλειτέρου άριθμου των διασωθέντων έγαλειτερου αρισμου των σιασωνεντων ε-βραίων els Αθήνας, ανεσυγκροτήθη ή Σι-ωνιστική Ομοσπονδία της Ελλάδος ήτις ουμμετεύχε, ως του επόμενον, και το ευραικον στοιχείον-αύτης, τό όποίον εύρε την εύχαιρί-αν νά λησμονήση πρός στιγμήν την πικρίαν ποδ του Πολέμου είχεν έδραν την Θεσσαπου του μολεμου είχεν εσσαν την σεσσα-λον κην και έπελήφθη του έργου τής συ-στάσεως Σιωνιστικών Συλλόγων είς τάς καί τον πόνον άπο την τρομακτικήν καταστρο-άγωνίαν του με αισιοδοξίαν διά μίαν καλλιτέραν Εβραϊκόν Πρακτορείον και τους λοιπούς

δ όποίος είς τόσον μεγαλας ψοσίας υπευλήψη. Ούτω άμα ώς άνηγγέλθη ή άνευ όρων παρά-δοσις της Γερμανίας είς του ήρωιχου στρατού τών Ηνωμένων Έθνών, συνηλθον είς χοινήν τών Ηνωμένων Έθνών, συνηλθον είς χοινήν τών Ηνωμένων Έθνών, συνηλθον είς χοινήν τών Αταφασίζουσιν όμοφώνως: 1) Νά λάθα νώσαν του Κυσιανών 9) Ματαπ νανισμους μα ή Σιωνιστική Ομοσπονδία και δικαιστεραν αυριον σια τον ευρατική θη. Έν συνεχεία ή Σιωνιστική Ομοσπονδία δ όποτος είς τόσον μεγάλας θυσίας υπεδλήθη. ηλετικών Καινοτήτων της Έλλάδος, το Συμ-δούλιον της Ίσραη) ττικής Κοινότητος Άθη-ναι δοαν 11ην π. μ. Δοξολογία *Αποδόσεως απονδίας της Έλλάδος και ή κουσαν των Προέ-δρων αυτών, οίτικες έξέθεσαν τον κίνδυνου δστις ηπείλησε τον Ευρωπαϊκόν πολιτισμόν έκ της το πυοδιας της Κυβερνήσεως και οί κ. κ. το πυοδιας της Κυβερνήσεως και οι κ. το πυοδιας της Κυβερνήσεως και στο κ. το πυοδιας της Κυβερνήσεως και οι κ. το πυοδιας της Κυβερνήσεως και στο κ. το πυοδιας της Κυβερνήσεως και στο κ. το πυοδιας της Κυβερνήσεως κ. το ποι στο κ. τετραετούς δουλείας, καθ' ην είχον δια-κοπή al μετ' αφτής συγκοινωνίαι και πρός θεganelas της ανάγκης ταύτης απεφάσισε τήν Εχδοσιν του Δελτίου τούτου Πληρο. φοριών τό όποζον έπι του παρόντος θα έχ-

GELN

Άχολούθως εγένετο παμψηφεί δεχτόν το ε-

AOHNAI 15 'Iouviou 1945

ξης ψήφισμα: Τό κεντοικών Συμβούλιον τῶν Ίσφαηλιτικῶν Κοινοτήτων τῆς Ἐλλάδος, τό Συμβούλων τῆς Ίσφαηλιτικῆς Κοινότητος Ἀθηνῶν καὶ ἡ Διευ-δύνουσα ἘΕπιτροπὴ τῆς Σιωνιστικῆς Ὁμοσπον-δίας τῆς Ἐλλάδος. Συνελθόντα εἰς ἕκτακτον συνεδρίασιν σήμε-ρον τὴν Ͽην Μαίου 1945 κατόπιν τῆς ἄνευ

1) Να λάβη χώραν την Κυριακήν 20 Μαΐου

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΟ «ΔΕΛΤΙΟΝ ΕΒΡΑΪΚΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ»

Κατά την περίοδο 1945-1946 χυχλοφορούσε «δις του μηνός υπό της Σιωνιστικής Ομοσπονδίας της Ελλάδος» το «Δελτίον Εβοαϊκών Ειδήσεων». (Γραφεία στην Αθήνα, οδός Ηπίτου 1).

Από την έκδοση αυτή αναδημοσιεύουμε διάφορες χαρακτηριστικές ειδήσεις για ελληνικά και διεθνή θέματα

που απασχόλησαν κατά τη συγκεκοιμένη χρονική περίοδο τον Ελληνικό Εβραϊσμό.

XPONIKA .: CONTRA .: CONTRACT OF A MAPTIOE - A ΠΡΙΛΙΟΣ 1996

Εβοαϊμίν Ειδήσειν

Ο εορτασμός της Νίκης υπό των εν Αθήναις Ισραηλιτών

Εις το γενικόν αίσθημα γαράς και ικανοποιήσεως το οποίον κατέλαβε τον πληθυσμόν της πρωτευούσης κατά τον εορτασμόν της νίκης συμμετέσχε, ως ήτο επόμενον χαι το εβοαϊχόν στοιγείον αυτής, το οποίον εύρε την ευχαιρίαν να λησμονήση προς στιγμήν την πιχρίαν και τον πόνον από την τρομαχτιχήν χαταστροφήν την οποίαν υπέστη και την απώλειαν τόσων συγγενών του χαι να αντιχαταστήση την αγωνίαν του με αισιοδοξίαν διά μίαν χαλλιτέραν χαι διχαιοτέραν αύριον διά τον εβραϊχόν λαόν ο οποίος εις τόσον μεγάλας θυσίας υπεβλήθη.

Ούτω άμα ως ανηγγέλθη η άνευ όρων παράδοσις της Γερμανίας εις τον ηρωικόν στρατόν των Ηνωμένων Εθνών, συνήλθον εις χοινήν σύσχεψιν το Κεντοιχόν Συμβούλιον των Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων της Ελλάδος, το Συμβούλιον της Ισραηλιτικής Κοινότητος Αθηνών και το Συμβούλιον της Σιωνιστικής Ομοσπονδίας της Ελλάδος και ήκουσαν των Προέδρων αυτών, οίτινες εξέθεσαν τον χίνδυνον όστις ηπείλησε τον Ευσωπαϊκόν πολιτισμόν εκ της Ναζιστικής επιδρομής της βίας και αοπαγής χαι την σημασίαν την οποίαν έγει η Νίχη των Ηνωμένων Εθνών διά την κατίσχυσιν των Δημοκρατιχών Αρχών της ελευθερίας, της ισότητος, αγάπης και δικαιοσύνης εις τον χόσμον.

Αχολούθως εγένετο ανασχόπησις του επιχού αγώνος τον οποίον διεξήγαγεν ο μιχοός μεν εις αφιθμόν απεφιοφίστως όμως μεγάλος εις ψυχιχήν δύναμιν χαι ανδφείαν, Ελληνιχός στφατός, όστις διά της ααχαταβλήτου μαχητιχής δυνάμεώς

του κατετρόπωσε τας ιταλικάς λεγεώνας του ψευδοχαίσαρος χαι έδωσε ένα ιστοριχόν μάθημα του τι δύναται να πράξη ένας ανδρείος λαός μαχόμενος διά την ελευθερίαν του χαι όστις συνετέλεσε τα μέγιστα εις την τελιχήν νίχην των Ηνωμένων Εθνών διά της επιβραδύνσεως της επιθέσεως εναντίον της Ρωσίας. Εν συνεχεία εγένετο μνεία της συμβολής του χριστιανιχού στοιχείου διά την διάσωσιν των ήδη επιζώντων εβοαίων χαι της συμμετογής του εις τον πόνον του εβραϊχού πληθυσμού της Ελλάδος διά τον άνανδρον χαι απηνή διωγμόν του.

Αχολούθως οι φήτοφες εξέθηκαν τας αφαντάστους θυσίας τας οποίας υπέστη ο εβφαϊχός λαός και εις τα μετόπισθεν και εις το μέτωπον, το οποίον ούτος ενίσχυσε και δι' ανεξαφτήτου εβφαϊχής ταξιαφχίας, ήτις επολέμησεν ανδφείως εις τον Ιταλικόν μέτωπον και διά της εις όλους τους στφατούς των συμμάχων συμμετοχής του εβφαϊχού στοιχείου από του βαθμού του στφατιώτου μέχοι του στφατηγού.

Εις την σύσχεψιν επίσης εξητάσθησαν τα δίχαια του εβοαϊχού λαού χαι ετονίσθη, ότι μία ειοήνη δεν είναι δυνατόν να είναι διασχής χαι σταθερή εάν δεν στηρίζεται επί της διχαιοσύνης χαι ότι η στοιχειώδης διχαιοσύνη επιβάλλει την λύσιν του εβοαϊχού ποοβλήματος διά της ιδούσεως εβοαϊχού Κοάτους εν Παλαιστίνη.

Το εγχριθέν ψήφισμα

Απολούθως εγένετο παμψηφεί δεπτόν το εξής ψήφισμα:

Το Κεντοικόν Συμβούλιον των Ισφαηλιτικών Κοινοτήτων της Ελλάδος, το Συμβούλιον της Ισφαηλιτικής Κοινότητος Αθηνών και η Διευθύνουσα Επιτφοπή της Σιωνιστικής Ομοσπονδίας της Ελλάδος, Συνελθόντα εις έχταχτον συνεδρίασιν σήμερον την 9ην Μαΐου 1945 χατόπιν της άνευ όρων παραδόσεως της Γερμανίας χαι του τέλους της Ναζιστιχής διχτατορίας εν Ευρώπη.

Αποφασίζουσιν ομοφώνως:

 Να λάβη χώραν την Κυριαχήν
Να λάβη χώραν την Κυριαχήν
Μαΐου χαι ώραν Πην π.μ. Δοξολογία Αποδόσεως Ευχαριστιών εις την οποίαν να προσχληθούν όπως λάβουν μέρος η Α.Μ. ο Αντιβασιλεύς, ο χ. Πρόεδρος της Κυβερνήσεως χαι οι χ.χ. Υπουργοί, οι Αρχηγοί των Συμμαχιχών Στρατιωτιχών Δυνάμεων, οι Διπλωματιχοί Αντιπρόσωποι των Συμμάχων Κρατών, η Δημοτιχή Αρχή, ο Αποστολιχός Νούντσιος του Πάπα, ο Αρχιεπίσχοπος των Καθολιχών εν Αθήναις, ο Τύπος χαι αι λοιπαί οργανώσεις.

2) Να απευθυνθή εις τας Ποεσβείας των Συμμάχων Δυνάμεων εν Αθήναις ψήφισμα δεομηνεύον τα αισθηματα ευγνωμοσύνης των Εβραίων της Ελλάδος διά την συμπάθειαν με την οποίαν περιεβλήθησαν υπό του Ελληνιχού Λαού με επί χεφαλής τον Μαχ. Αντιβασιλέα - τότε Ασχιεπίσχοπον Αθηνών - χατά την διάφχεια των φοβερών χατά των Εβραίων γερμανιχών διωγμών, και να διατιπωθή η ευχή όπως ίδωσι τας Εθνικάς Ελληνικάς διεκδικήσεις διευθετούσας εν πνεύματι διχαιοσύνης χαι ευθυνότητος μετά την Νίχην των Συμμαχιχών Στρατευμάτων χατόπιν των μεγάλων εις ανθρωπίνας υπάρξεις θυσιών αίτινες προσεφέρθησαν υπό του ηφωιχού Ελληνιχού Λαού χαι τας άνευ πρηγουμένου ζημίας τας προξενηθείσας εις την Χώραν συνεπεία της κατοχής υπό των τριών στρατιών του άξονος.

 Ν' απευθυνθή εις τον Πρόεδρον Τρούμαν, Στρατάρχην Στάλιν, Πρωθυπουργόν Τσώρτσιλ και τον Πρωθυπουργόν Ντε Γκωλ το ακολουθον τηλεγράφημα; Εβοαϊμίν Είδήσειν

«Οι 8.500 - επί συνόλου 75.000 προ του πολέμου - διασωθέντες Εβραίοι της Ελλάδος δοξάζουν τον Παντοδύναμον διότι έδωσε την Νίχην εις τα όπλα των Ηνωμένων Εθνών και διότι επέτρεψεν εις τας Μεγάλας Παγχοσμίους Δημοχρατίας να χατασυντρίψουν διά παντός την τοομεράν Ναζιστιχήν διχτατορίαν εν Ευρώπη, ήτις συστηματιχώς εξηφάνισεν δι' αφαντάστων δοχιμασιών χαι υπό συνθήχας φριχτής σχληρότητος αγνώστων μέχρι τούδε εις την ιστοοίαν και των βαρβαροτέρων ακόμη χωρών περισσοτέρους των 4.000.000 Εβοαίων. Είναι πεπεισμένοι ότι αι Μεγάλαι Δημοχρατίαι του χόσμου χαι όλοι οι ηνωμένοι λαοί θα τιμωρήσουν διά παραδειγματιχού τρόπου όχι μόνον τους αμέσως υπευθύνους τόσων τερατωδών εγκλημάτων αλλ' επίσης όλους τους υποχινητάς χαι τους εμπνευστάς της τρομεράς αυτής χαταστοοφής, οπουδήποτε χαι αν ευρίσκονται και οσονδήποτε υψηλήν θέσιν και αν κατέχουν. Η τιμωρία αύτη είναι μία απλή απονομή διχαιοσύνης συμφώνως προς το πνεύμα χαι το γράμμα όλων των Θρησκευτικών, Πολιτικών και Κοινωνικών Νόμων. Ελπίζουν ότι αι δίχαιαι επανορθώσεις θα παραχωρηθούν εις όλους τους λαούς οίτινες υπέστησαν την εθνικοσοσιαλιστικήν βαρβαρότητα και ειδικώς εις τον Εβραϊκόν Λαόν όστις επλήρωσεν διά ποταμών αίματος και δι' απογυμνώσεως άνευ προηγουμένου εις την ιστορίαν τον Πόλεμον του Χίτλεο εν Ευρώπη. Εχφράζουν την ελπίδα να ίδουν ότι τα Μεγάλα Ηνωμένα Έθνη θα δώσουν μίαν λύσιν εις το άνευ προηγουμένου μαρτύριον του Εβραϊχού Λαού χαι ότι θα επιτρέψουν το άνοιγμα άνευ ουδενός περιορισμού των θυρών της Παλαιστίνης, ήτις διαφυγούσα την χαταιγίδα χαι την χαταστροφήν δύναται να δεχθή τους διασωθέντας Εβοαίους της Ευρώπης, οίτινες περιπλανώνται μεταξύ των τάφων των προσφιλών των και εν μέσω των καταστραφεισών οικιών των. Διατυπώνουν την ευχήν ότι θα αναγνωρισθή υπό των μεγάλων Παγκοσμίων Δημοκρατιών, αίτινες εξησφάλισαν την Νίκην της Δικαιοσύνης επί της βίας, της βαρβατότητος και του εγκλήματος, το απαράγραπτον και ιστορικόν δικαίωμα του εβραϊκού λαού να ιδρύση εν Παλαιστίνη μίαν Εθνικήν Εστίαν συμφώνως προς το γράμμα και το πνεύμα της αθανάτου δηλώσεως Μπάλφουρ».

4) Ο Ελληνικός Εβραϊσμός παρακαλεί την Ελληνικήν Κυβέρνησιν όπως ευαρεστηθή και υποστηρίξη τας διεκδικήσεις ταύτας εις την προσεχή Διάσκεφιν της Ειρήνης, ως εν των 52 Εθνών, άτινα επεκύρωσαν και προσυπέγραψαν την δήλωσιν Μπάλφουρ του 1917».

Δοξολογία εις την Συναγωγήν

Εξ άλλου την Κυριαχήν 20 Μαΐου εγένετο δοξολογία εις την συναγωγήν Αθηνών ήτις ήτο χαταλλήλως διαχεχοσμημένη επιμελεία της Δημοτιχής Αρχής δι' ελληνιχών σημαίων, ως επίσης χαι τοιούτων των ηνωμένων εθνών χαι Σιωνιστιχών.

Εχ των επισήμων εισήλθον αντιπρόσωποι της Α.Μ. του Αντιβασιλέως, του χ. Προέδρου της Κυβερνήσεως χαι του χ. Υπουργού των Εσωτεριχών, αντιπροσωπεία της Στρατιωτιχής Διοιχήσεως Αθηνών, ο Δήμαρχος χ. Σχληρός μετά του Προέδρου του Δημοτιχού Συμβουλίου χ. Δ. Καραμερτζάνη χαι πολλοί πρόεδροι επαγγελματιχών χαι επιστημονιχών οργανώσεων. Εχ του πολιτιχού χόσμου προσήλθεν ο χ. Σ. Γονοτάς, ο χ. Σ. Πάτσης χαι άλλοι.

Μετά την δοξολογίαν ο πρώτος ραββίνος Σοφολογ. Ηλίας Μπαρτσιλάι ανέπεμψε την εξής προσευχήν.

«Έσο ευλογητός Αιώνιε Θεέ του

σύμπαντος, ευδόχησον Κύοιε και δέξου τας ευχαφιστίας μας διά την θφιαμβευτικήν Νίκην δι' ης έστεψες τα όπλα των Ηνωμένων Εθνών τα οποία ηγωνίσθησαν διά την Ελευθεφίαν και την δικαιοσύνην. Με την βοήθειάν Σου Κύφιε, η ανθφωπότης απηλλάγη από ένα εφιάλτην, από την τυφαννία και από την διασκή απειλήν σκληφών βασανιστησίων.

Σου είμεθα βαθύτατα ευγνώμονες διότι η σχλαβωμένη πατρίς μας, η Ελλάς, εξήλθεν εκ της δουλείας προς την Ελευθερίαν, από την πένθιμον ημέραν εις την χαρμόσυνον τοιαύτην και διότι εφώτισες τα σχότη πλημμυρίσας τα πάντα με φως και δωρήσας εις τας απηλπισμένας καρδίας την χαράν και την ελπίδα.

Αι τεθλιμέναι χαρδίαι του λαού Σου Ισραήλ αισθάνονται σήμερον αναχούφισιν χαι παρηγορίαν. Δι' ημάς τους Εβραίους η τυραννία των Γερμανών ήτο η απογύμνωσις όλων των ανθρωπίνων διχαιωμάτων. Εβλέπαμεν χαθ' εχάστην ημέραν μεγάλα νέφη να καλύπτουν τον ουρανόν μας. Νόμοι μίσους κατέστησαν την ζωήν μας αφόρητον και έσπειραν τον πόνον, το πένθος και τα ερείπια. Τα βάσανά μας έφθασαν εις την μεγαλειτέραν συμφοράν της ιστορίας με την ομαδικήν εκτόπισιν των προσφιλών μας συγγενών χωρίς διάχρισιν των αδυνάτων, των ασθενών, των αναπήσων πολέμου, των γερόντων, των γυναιχών και των παιδιών.

»Ικετεύωμεν Σε Ύψιστε, πρόσβλεψον από την αγίαν διαμονήν Σου εις τους ουφανούς, την τραγωδίαν του λαού Σου Ισραήλ και θέσον τέρμα εις τα δεινοπαθήματά του.

»Ανάπαυσον τας ψυχάς των φονευθέντων χαι των αποθανόντων. Αιωνία αυτών η μνήμη. Ευαρεστήσου, Κύριε, να χάμης να εχλείψη εφ' εξής το μίσος εναντίον του Ισραήλ, να ανατείλη δι' όλους τους αδελφούς

18

Έβοαϊμίν Είδήσειν

μας ο ήλιος της πραγματικής Ελευθερίας και της Δικαιοσύνης και να βασιλεύσουν μεταξύ όλων των ανθρώπων η αγάπη, η ομόνοια και η αδελφωσύνη.

»Ευλόγησον Κύριε την αγαπητήν μας πατρίδα, την Ελλάδα, κατάστησον αυτήν μεγάλην, ευτυχή και ακμάζουσαν, ενίσχυσον αυτήν όπως προοδεύση και ευημερήση διά της γαλήνης, της ειρήνης και διά της ενώσεως όλων των τέχνων της.

»Ευλόγησον την Πόλιν των Αθηνών με τους πεφωτισμένους άοχοντάς της. Ευλόγησον τον Ελληνικόν λαόν ίνα υγιαίνη και ανθίση εις τα ειοηνικά έργα του. Οδήγησε ημάς πλησίον Σου Ω Αιώνιε και ημείς θα έλθωμεν ποος Σε. Ανανέωσον δι' ημάς τας παλαιάς ενδόξους και ευτυχείς ημέρας. Αμήν».

(τεύχος 1/15 Ιουνίου 1945)

Το εβραϊκόν νεκροταφείον Κερκύρας

Από το υπ' αριθ. 11 της 28ης Μαΐου ε.ε. φύλλον του εν Κερχύρα εκδιδομένου εβδομαδιαίου δελτίου «Εθνική Κερκυραϊκή Ένωσις» παραλαμβάνομεν το κατωτέρω αρθρίδιον.

«Ό,τι εγένετο κατά του Εβραϊκού Νεκροταφείου είναι πάντως κατώτερον του πολιτισμού μας και δεν μας περιποιεί τιμήν. Ισραηλίτης επισκέπτης της Κερκύρας, ανώτερος Κρατικός υπάλληλος εδοκίμασε δεινήν έκπληξιν επί τη θέα του συληθέντος και λεηλατηθέντος ισραηλιτικού Νεκροταφείου, εν ω δεν ηδυνήθη να ανεύρη ούτε τα οστά ουδέ τον τάφον των προγόνων του.

Τα νεχοοταφεία εις όλα τα μέρη είναι τόποι ιεροί, ο δε Ελληνιχός Πολιτισμός, από της αρχαιότητος ετιμώρει του τυμβωρύχους. Είναι

ITTOT

ζήτημα τιμής δι' ημάς, οι οποίοι είμεθα τόσον συνδεδεμένοι με την Εβοαϊκήν Κοινότητα Κεοκύφας, να κάμωμεν, ώστε να τεθή οφιστικώς τέφμα εις την υφισταμένην ασχημίαν και ανευλάβειαν πφος τα οστά τόσων αγαπητών μας συμπολιτών, μεθ' ών εζήσαμεν ευτυχείς και δυστυχείς ημέφας.

Υποχοεούνται συνεπώς οι αφμόδιοι να χινηθούν τάχιστα πφος ό,τι ενδείχνυται να γίνη ίνα το Ισφαηλιτιχόν Νεχφοταφείον πφοστατευθή πεφιφφασσόμενον, άνευ άλλης αναβολής».

(2/29 Iouviou 1945)

* * *

Εσωτερικαί ειδήσεις

Ο Σιωνιστιχός Σύλλογος Πατρών «Τεχιάτ Σιών» ανεσχηματίσθη χαι ασιθμεί ήδη ιχανόν ασιθμόν μελών. Η δεσποινίς Μάτσα γραμματεύς του Συλλόγου επισχεφθείσα τας Αθήνας είγε διαφόρους συναντήσεις μετά των ιθυνόντων την Ομοσπονδίαν και παρευρέθη εις μίαν συγκέντρωσιν των Σιωνιστιχών στελεχών χατά την οποίαν εξετέθη το πρόγραμμα της μελλοντικής εργασίας της Ομοσπονδίας. Η δεσποινίς Μάτσα διεβεβαίωσε τους παρευρισχομένους συνεργάτας ότι επιστρέφουσα εις Πάτρας θα αναχοινώση εις τα μέλη του Συλλόγου τα των συναντήσεών της και θα μεταδώση εις αυτά τον ενθουσιασμόν όστις εμψυχώνει όλους τους νέους σιωνιστάς.

(2/29 Iouviou 1945)

* * *

Η διάλεξις του κ. Ι. Τσέρνοβιτς

Εις την αίθουσαν του Φιλολογικού Συλλόγου «ο Παρνασσός» ομίλησε την Κυριακήν 24 Ιουνίου ο αντιπρόσωπος του Εθνικού Εβραϊκού Συμβουλίου κ. Ιακώβ Τσέρνοβιτς με θέμα «Το Εβραϊκόν πρόβλημα και η Παλαιστίνη». Την διάλεξιν παρηκολούθησαν πολλοί επίσημοι, ανωτέροι Κρατικοί και Διπλωματικοί υπάλληλοι, αντιπρόσωποι του Πολιτικού κόσμου, άνθρωποι των γραμμάτων και πλήθος κόσμου συμπαθούντος και συνδεομένου με το ισραηλιτικόν στοιχείον.

Την διάλεξιν εποολόγισεν ο Πρόεδρος του Συλλόγου «ο Παρνασσός» Ιπ. Καφαβίας όστις παφουσίασε τον κ. Τσέονοβιτς αφού υπενθύμισε τας πνευματικάς σχέσεις των δύο λαών του Ελληνιχού και Εβραϊκού αίτινες εχοουφώθησαν χατά την Αλεξανδοινήν περίοδον και απετέλεσαν το ιστοριχόν γνώρισμα συνεργασίας των δύο λαών, ανέφερε το πνεύμα της ανεξιθοησχείας του Ελληνιχού Έθνους ως χαι την συμβολην του Εβοαϊχού στοιγείου εις την οιχονομιχήν χαι χοινωνιχήν ζωήν της χώρας και την αυτοθυσίαν την οποίαν επέδειξεν τουτο κατά τους απελευθεοωτιχούς και αμυντικούς αγώνας της Ελλάδος και ακολούθως παφεχώφησε την θέσιν του εις τον ομιλητήν.

(2/29 Iouvior 1945)

Τα εγκαίνια της Αχσαρά

Την παφελθούσαν Παφασχευήν εγένοντο εις το εν Γαλατσίω επί τούτω ενοιχιασθέν αγφόχτημα τα εγχαίνια της αγφοτιχής πφοπαφασχευής των νέων (Αχσαφά), οίτινες πφοοφίζονται να μεταβούν εις Παλαιστίνην διά την χαλλιέφγειαν της γης. Λόγω ελλείψεως επαφχών μεταφοφιχών μέσων των διατεθέντων τοιούτων παφαχωφηθεντων υπό της ομάδος «Μαγχέν Δαβίδ Αδόν» αι πφοσχλήσεις διά την συμΔΕΛΤΙΟΝ Έβοαϊμων Είδήσειν

μετοχήν περιορίσθησαν αυστηφώς μεταξύ των ιθυνόντων την Σιωνιστιχήν χίνησιν και των παρεπιδημούντων ομοθρήσκων ξένων, οίτινες άλλως τε από μηνών ασχολούνται εις την προχαταφχτικήν εκπαίδευσιν των υποψηφίων διά των χ.χ. Σεβί Λέμαν, Φράυ χαι Ίσχοβιτς.

(3/13 Iovhiov 1945)

* * *

Η άφιξις ομάδος του Ερυθρού Σήματος του Δαυίδ

Ως ανηγγείλαμεν εις το προηγούμενον φύλλον, η Κυβέρνησις της Παλαιστίνης απεφάσισε να αποστείλη υπό την Γενικήν Διεύθυνσιν της Ούνοα της οποίας συμμετέχει ομάδα του Μαγκέν Δαβίδ Αδόν (Ερυθρού Σήματος του Δαβίδ αντιστοίχου του Ερυθρού Σταυρού) με τον σκοπόν να έλθη αύτη αρωγός εις τον δοκιμασθέντα Ελληνικόν Λαόν.

Όντως η εν λόγω ομάς αποτελουμένη από τοιάχοντα μέλη μεταξύ των οποίων πολλοί ιατοοί και νοσοχόμοι με φοοτίον φαρμάχων και λοιπών χοειωδών και υπό την διεύθυνσιν του κ. Ηλία Σαχναΐ, κατέφθασε την ημέραν καθ' ην ετελέσθη το μνημόσυνον διά τα θύματα των Καλαβούτων.

Ο κ. Σαχναϊ πληφοφοφηθείς εν ταις λεπτομεφείες την αφάνταστον τφαγωδίαν του πληθυσμού των Καλαβούτων εζήτησεν από την Γενικήν Διεύθυνσιν της Ούνφα την άδειαν να μεταβή ένα μέφος της ομάδος του εις Καλάβουτα και δώση βοήθειαν εις τον δοχιμασθέντα πληθυσμόν της πόλεως ταύτης, το μεν εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης διά την φιλοξενίαν και διαφύλαξιν την οποίαν πφοσέφεφον οι πληθυσμοί των οφεινών επαρχιών εις τους καταφυγόντας εχεί ομοθοήσχους του διά να διαφύγουν τους διωγμούς των Γεομανών, το δε συμβολιχώς χαι λόγω συμπαθείας προς την περισσότερον δοχιμασθείσαν μερίδα του Ελληνιχού Λαού διότι χαι ο Εβραϊχός Λαός εξ ίσου τόσον σχληρώς εδοχιμάσθη.

Δοθείσης της σχετικής αδείας υπό της Γενικής Διευθύνσεως της Ούνφα η ομάς Μαγκέν Δαυίδ Αδόν εχωφίσθη εις δύο τμήματα άτινα ανεχώφησαν μετά πάντων των εφοδίων των το μεν ένα διά Καλάβουτα το δε άλλο διά Θεσσαλονίκην.

* * *

(3/13 Iovkiov 1945)

Κατάθεσις στεφάνου εις τον 'Αγνωστον Στρατιώτην

Την Κυριαχήν 8ην Ιουλίου η Ομάς του «Ερυθρού Σήματος του Δαυίδ» κατέθεσε στέφανον εις το μνημείον του Αγνώστου Στρατιώτου, εις ένδειξιν τιμής διά τα ηρωικά κατορθώματα του Ελληνικού Στρατού και την συμβολήν της Ελλάδος εις τον αγώνα των Συμμάχων ως επίσης και εις ένδειξιν ευγνωμοσύνης διά την βοήθειαν την οποίαν προσέφερεν ο Ελληνικός Λαός προς διάσωσιν των Εβραίων κατά τους Γερμανικούς διωγμούς.

Την καθορισμένην ώραν έφθασε προ του μνημείου η 13η Ομάς των Προσκόπων Μακκαβαίων μετά της Ελληνικής και Σιωνιστικής σημαίας και παρετάχθη εις δύο στοίχους σχηματίσασα μικρόν διάδρομον. Ακολούθως έφθασεν η Ομάς του «Ερυθρού Σήματος του Δαυίδ» με την σημαίαν της και με επικεφαλής τον διευθυντήν της κ. Ηλίαν Σαχναΐ διευθυντήν της Ομάδος και τον κ. Ιακώβ Τσέρνοβιτς αντιπρόσωπον του εν Ιερουσαλήμ Εθνικού Εβραϊχού Συμβουλίου, οίτινες κατέθεσαν τον στέφανον.

Εις την σεμνήν ταύτη τελετήν παφέστησαν άπαντες οι διευθύνοντες τας ισφαηλιτικάς οφγανώσεις, το μεγαλείτεφον μέφος της Ισφαηλιτικής Κοινότητος Αθηνών, και πολύς άλλος κόσμος ο οποίος πφοσέδωσεν εις αυτήν εξαιφετικήν μεγαλοπφέπειαν.

(3/13 Iouxiou 1945)

* * *

Ο κ. Χέμπερτ Λέμαν εις την Συναγωγήν

Ο χ. Χέμπεφτ Λέμαν Γενικός Διευθυντής της «Ούνφα» ευφισχόμενος εις Αθήνας δι' υπηφεσιαχάς του υποθέσεις εδέχθη επιτφοπήν αποτελουμένην από τους χ.χ. Ασέφ Μωυσήν Πφόεδφον του Κεντφιχού Συμβουλίου των Ισφαηλιτιχών Κοινοτήτων της Ελλάδος, Μίνωα Κωνσταντίνην Πφόεδφον της Ισφαηλιτιχής Κοινότητος Αθηνών χαι Αλφφέδον Κοέν του Κεντφιχού Συμβουλίου Ισφαηλιτιχών Κοινοτήτων ήτις του μετεβίβασε τον θεφμόν χαιφετισμόν των εναπομεινάντων εχ της καταστφοφής εβφαίων της Ελλάδος.

Ο χ. Λέμαν ευχαφιστήσας την Επιτφοπήν εζήτησε μετ' ενδιαφέφοντος παψ' αυτής πληφοφοφίας διά την έχτασιν των διωγμών χαι διά τον αφιθμόν των επιζησάντων εβφαίων χαι εξέφφασε την επιθυμίαν ίνα παφαστή εις την Ιεφάν Συναγωγήν χαι παφαχολουθήση την λειτουφγία της εσπέφας της Παφασχευής.

(4/27 Iouxiou 1945)

* * *

Το Κεντρικόν Συμβούλιον διά την μετανάστευσιν

Το Κεντρικόν Συμβούλιον των

Εβοαϊμίν Είδήσειν

Ισφαηλιτιχών Κοινοτήτων της Ελλάδος απέστειλεν εις τον χ. Κλέμαν Άτλυ Πφόεδφον της Βφεττανιχής Κυβεφνήσεως το χάτωθι τηλεγφάφημα.

«Εχ μέρους του εναπομείναντος εβραϊσμού Ελλάδος του οποίου τα 90% απήγθησαν χαι εθανατώθησαν υπό των Γερμανών, ζητούμεν από την Κυβέρνησιν της Αυτού Μεγαλοιότητος να επιτρέψη μετανάστευσιν εις Παλαιστίνην εχατοντάδων ορφανών από γονείς σφαγιασθέντας χαι ομάδος νέων οίτινες επέζησαν ως εχ θαύματος από τα γερμανικά στρατόπεδα συγκεντρώσεως. Πολλοί εκ των νέων τούτων επανελθόντες εις την Ελλάδα δεν εύφον ούτε οιχίαν ούτε οιχογένειαν ή εργασίαν. Είναι άνευ μέσων συντηρήσεως και η μετανάστευσις εις Παλαιστίνην είναι η μόνη των σωτηρία.

Είμεθα πεπεισμένοι ότι καμία πολιτική δυσκολία δεν είναι δυνατόν να επιτφέψη την αναστολήν της ανθφωπιστικής αυτής λύσεως του τφάγικού πφοβλήματος και παφακαλούμεν την Κυβέφνησιν της Αυτού Μεγαλοιότητος να ενεφγήση επειγόντως».

(5/10 Αυγούστου 1945)

* * *

Κρίσεις και Σχόλια

Το ζήτημα της αποδόσεως των κατεσχημένων περιουσιών Θεσσαλονίκης εις τους επανερχομένους πρώην κατόχους των ισραηλίτας παραμένει ακόμη αδιακανόνιστον. Επέρασαν εννέα ολόκληροι μήνες αφ' ότου η χώρα μας απηλευθερώθη χωρίς ακόμη να ρυθμισθή κατά τρόπον ικανοποιητικόν το ζήτημα τούτο. Έπειτα από μακράς επεμβάσεις και διαμαρτυρίας εδημοσιεύθη επί τέλους προ τριμήνου ο Νόμος 337 ο διατάσσων την άρσιν της κατασγέσεως και την απόδοσιν των περιουσιών. Διά την εφαομογήν του νόμου αυτού μετέβη εις Θεσσαλονίχην ο Διευθυντής της Κεντριχής Υπηφεσίας Διαγειοίσεως Ιοσαηλιτιχών Περιουσιών ο οποίος όμως μόλις χατόρθωσε να ενημερωθή επί της καταστάσεως διετάχθη να επιστοέψη εις Αθήνας. Με την αναχώοησιν του ευσυνειδήτου αυτού υπαλλήλου εχ Θεσσαλονίχης χαι με την διαταχθείσαν απόλυσιν όλου του προσωπιχού της Υπηρεσίας Διαχειοίσεως Ισο. Πεοιουσιών Θεσσαλονίχης ως διορισθέντος χατά την περίοδο της κατοχής, η υπηρεσία παρέλυσεν εντελώς χαι τα γραφεία της έχλεισαν. Εν τω μεταξύ οι ολίγοι ισραηλίται οι οποίοι είχον την τύχην να διασωθούν από τον γερμανιχόν διωγμόν λιμοχτονούν και παραμένουν θεαταί της συνεχιζομένης εχματελλεύσεως των περιουσιών των από τους ελέω των Γερμανών διορισθέντας μεσεγγυούγους διαγειοιστάς χ.λπ. Νομίζομεν ότι είναι ζήτημα τιμής διά την Ελληνικήν Κυβέρνησιν όπως δόση το ταχύτερον ένα τέλος εις την ανυπόφορον αυτήν χατάστασιν. Δεν ασχεί η χαλή θέλησις η οποία αναμφισβητήτως υπάργει εις τους χόλπους της Κυβερνήσεως. Απαιτείται και έμπρακτος εκδήλωσις και ουσιαστική εφαρμογή των αγαθών διαθέσεων. Το τελευταίον δε τούτο αναμένομεν από τον Υφυπουργόν των Οικονομικών κ. Μ. Πεσμαζόγλου ο οποίος χειρίζεται το ζήτημα.

Ο εχτοπισμός τόσων χιλιάδων ισραηλιτών υπό των Γερμανών χαι η εξόντωσίς των εδημιούργησε ζήτημα εγχαταλελειμμένων ισραηλιτιχών περιουσιών. Αι περιουσίαι αυταί ετέθησαν ως γνωστόν χατά την περίοδον της εχθριχής χατοχής υπό την διαχείρισν του Ελληνιχού Δημοσίου. Κατά ποίον τρόπον έγινεν η διαχείρισις αυτή χατά την περίοδον της κατοχής είναι γνωστόν εις όλους μας. Εχείνο όμως που προξενεί χατάπληξιν χαι που εχθέτει τας Ελληνικάς Αρχάς είναι ότι και μετά την απελευθέρωσιν και την αποκατάστασιν του χρατιχού χύρους δεν ελήφθη χαμμία μέριμνα διά την συγχέντρωσιν, απογραφήν και συντήρησιν των περιουσιών τούτων. Εν τούτοις το Δημόσιον έγει αναλάβει νομιχάς χαι ηθιχάς ευθύνας δια την διαφύλαξιν αυτών των περιουσιών, ευθύνας τας οποίας θα είναι δύσχολον να αποσείση μίαν ημέραν. Το προηγούμενον Κεντριχόν Συμβούλιον των Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων της Ελλάδος είχεν υποβάλλει από του μηνός Ιανουαρίου εις Υπουργεία Οιχονομιχών χαι Παιδείας σχέδιον νόμου περί αναθέσεως της διαχειδίσεως των ελαταγέγειπμένων αυτών πεοιουσιών εις Ειδιχόν Οργανισμόν διοιχούμενον υπό Ισραηλιτών και λειτουργούντα υπό τον έλεγγον του Κράτους. Νομίζομεν ότι η πρότασις αντή απότελει την χαλλιτέφαν λύσιν χαι διά το Δημόσιον το οποίον θα παύση να έγει τας ευθύνας αλλά και διά την διάσωσιν των περιουσιών δια την οποίαν οι Ισραηλίται ως αμεσως ενδιαφερόμενοι είναι χαι οι αρμοδιώτεροι.

(6/24 Auyovotov 1945)

Η επαγγελματική αποκατάστασις

Ως είναι γνωστόν εις το πρόγραμμα περιθάλφεως και αποκαταστάσεως των διασωθέντων Εβραίων της Ελλάδος, το οποίον κατεστρώθη του παρελθόντα Μάρτιον μεταξύ του Κεντοικού Συμβουλίου των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων Ελλάδος και του αφιχθέντος τότε εις Αθήνας Διευθυντού διά την Ευρώπην της «Τζόιντ

Εβοαϊμίν Είδήσειν

Ντιστομμπούσιον Κόμιτυ» κ. Σβαφτς, πεφιελαμβάνετο και η ίδουσις ειδικού Οφγανισμού πφος υποβοήθησιν της επαγγελματικής αποκαταστάσεως των Ισφαηλιτών επαγγελματιών, βιοτεχνών και μικφοεμπόφων, οι οποίοι συνεπεία του γεφμανικού διωγμού έχασαν την επαγγελματικήν των εγκατάστασιν.

Ο οργανισμός ούτος συγχροτηθείς υπό τύπον αγαθοεργού ιδούματος του Νόμου 2089 του 1939 υπό την ονομασίαν «Ίδρυμα Επαγγελματιχής Αποχαταστάσεως Ισραηλιτών της Ελλάδος» ήρχισεν ήδη να λειτουργή και εγκατεστάθη εις ιδιαίτερα γραφεία εν Αθήναις επί της οδού Τσώρτσιλ 40α.

(6/24 Auyoúotov 1945)

* * *

Κρίσεις και σχόλια

Οι Εβραίοι όλης της Ευρώπης και μαζί με αυτούς και οι Εβοαίοι της Ελλάδος αναμένουν με διχαιολογημένην ανυπομονησίαν την απόφασιν της νέας Αγγλικής Κυβερνήσες περί άρσεως των περιορισμών που ετέθησαν διά της «Λευχής Βίβλου» του 1939 εις την εβραϊχήν μετανάστευσιν εις Παλαιστίνην και εις την δυνατότητα της εξαγοράς γαιών. Οι περιοοισμοί αυτοί είχον θεσπισθή τότε από την Κυβέρνησιν Τσάμπερλαιν ο οποίος επίστευεν ότι με την ταχτιχήν αυτήν των παραχωρήσεων και του κατευνασμού θα απετρέπετο ο απειλούμενος από τα φασιστικάς δυνάμεις δεύτερος παγκόσμιος πόλεμος. Τώρα που εξέλιπον οι λόγοι οι οποίοι είχαν οδηγήσει την Αγγλικήν Κυβέρνησιν εις την εισαγωγήν του περιορισμού αυτού είναι δίκαιον και επιβεβλημένον όπως η Αγγλία επανέλθη εις το προ της «Λευχής Βίβλου» χαθεστώς. 'Αλλως τε η δημιουργηθείσα από τον γερμανικόν

διωγμόν και από αυτήν ταύτην την «Λευκήν Βίβλον» κατάστασις του ιουδαίσμού της Ευρώπης επιβάλλουν και καθιστούν αναπότρεπτον την άμεσον άφσιν των περιορισμών αυτών. Χιλιάδες, Ιουδαίων ζουν αχόμη την απαισίαν ζωήν των στρατοπέδων συγκεντρώσεως διότι δεν έχουν την δυνατότητα να αναχωρήσουν εις Παλαιστίνην. Οι Εβραίοι της Ευρώπης και μαζί με αυτούς ολόκληρος η ελευθέρα ανθρωπότης αξιούν όπως δοθή οριστικόν τέρμα εις την ατιμωτικήν αυτήν κατάστασιν.

Ο νόμος ο προβλέπων την απόδοσιν των υπό την διαχείρισιν του Δημοσίου περιουσιών εις τους πρώην κατόχους των ισραηλίτας επιβάλλει παραχράτημα 5% επί της αξίας των αποδιδομένων περιουσιών προς χάλυψιν των δαπανών που ποσεχάλεσεν εις το Ελληνιχόν Δημόσιον η διαχείρισις των περιουσιών αυτών. Το παραχράτημα αυτό ενώ δεν έχη χαμμίαν πραγματιχήν δικαιολογίαν παρεμβάλλει σοβαράς δυσχεδείας εις την διαδιχασίαν της αποδόσεως. Διότι διά να γίνη ο υπολογισμός της παραχρατήσεως πρέπει να γίνη εχτίμησις όλης της αποδιδομένης περιουσίας και διά να γίνη η εκτίμησις αυτή απαιτείται ο διορισμός εχτιμητών, πραγματογνωμόνων κ.λπ. Είναι δε και αδικαιολόγητον το παραχράτημα αυτό, διότι δεν εφηριόσθη εις άλλας περιπτώσεις αποδόσεως περιουσιών κατασχεθεισών υπό των χυβερνήσεων της κατοχής, ως π.χ. των αξιωματικών και πολιτών που διέφυγον εξ Ελλάδος και κατετάγησαν εις τον στρατόν της Μέσης Αντολής, οι οποίοι και διχαίως απεχατεστάθησαν εις τα περιουσιαχά των διχαιώματα, χωρίς παραχρατήματα και γωρίς τύπους και διαδικασίας.

(7/7 Σεπτεμβρίου 1945)

Κρίσεις και Σχόλια

Ευχαρίστως διαπιστούμεν ότι το ζήτημα της αποδόσεως των περιουσιών εις τους διασωθέντας ισραηλίτας Θεσσαλονίχης βαίνει προς οριστικήν τακτοποίησιν. Ο διοοισθείς διευθυντής της ΙΔΥΠ Θεσσαλονίχης. ευρίσχεται ήδη εις την θέσιν του ο δε Διευθυντής της κεντρικής αρμοδίας υπηρεσίας του Γενιχού Λογιστηρίου ανεχώρησεν ήδη εξ Αθηνών μεταβαίνων εις Θεσσαλονίχην προς εγχατάστασιν των νέων υπηρεσιών. Ελπίζομεν ότι αυτήν την φοράν η λειτουργία της υπηρεσίας αυτής θα είναι ουσιαστική και θα ικανοποιήση τας ελπίδας των τόσων ταλαιπωρηθέντων ισραηλιτών οι οποίοι, περιμένουν από μηνών να αποχατασταθούν εις τα περιουσιαχά των διχαιώματα.

(8/21 Σεπτεμβρίου 1945)

* * *

Μια διάλεξις εις τον ροταριανόν

Κατά την συνάντησιν του Ροταοιανού Ομίλου Αθηνών της 6ης τρέχοντος, ο χ. Μίνως Κωνσταντίνης μέλος του ομίλου χαι Πρόεδρος της Ισφαηλιτιχής Κοινότητος Αθηνών ωμίλησε με θέμα «Η ανωτερότης της Ελληνιχής ψυχής».

Ο χ. Κωνσταντίνης εν αρχή είπεν ότι θεωρεί τον εαυτόν του ευτυχή διότι η Θεία Πρόνοια τον ηξίωσε, έπειτα από ένα διττόν διωγμόν τον οποίον υπέστη χαι ως Έλλην χαι ως Ισραηλίτης, να ομιλήση χαι πάλιν διά την ανωτερότητα χαι τον πλούτον της Ελληνιχής ψυχής τον οποίον χατέδειξεν αύτη χαι χατά τους τελευταίους διωγμούς του Ισραηλιτιχού στοιχείου. Αχολούθως παρουσίασε μίαν ζωηράν ειχόνα της αγριότητος χαι της εχτάσεως των διωγμών

Έβοαϊμίν Είδήσειν

τόσον εις την ποωτεύουσαν όσον χαι εις τας επαρχίας ως και τα μέσα τα οποία οι απαίσιοι εισβολείς εγοησιμοποίησαν διά την εξόντωσιν του εβοαϊχού στοιγείου χαι την λεηλασίαν των περιουσιών του. Εν συνεχεία ο ομιλητής εξιστόφησε την συμπάθειαν του χριστιανιχού στοιγείου κατά την τραγικήν αυτήν περίοδον από του Ανωτάτου νυν Άρχοντος τότε Μ. Αρχιεπισχόπου μέχοι του τελευταίου πολίτου και την συνδρομήν η οποία εδόθη εις. τους καταδιωχομένους άνευ της οποίας δεν θα ήτο δυνατόν να διασωθούν οι επιζήσαντες Ισραηλίται της Ελλάδος και προσέθεσεν ότι συνεχέντρωσεν επιμόνως πάμπολα συγχινητιχώτατα περιστατιχά ποοστασίας χαι φιλοξενείας ισραηλιτών εχ μέρους όλων των χοινωνιχών τάξεων τούθ' όπες αποδειχνύει την ανωτερότητα της Ελληνικής ψυχής χαι το αλτρουϊστιχόν πνεύμα το οποίον την διέπει.

Τεοματίζων την τόσον εμπνευσμένην ομιλίαν του ο κ. Κωνσταντίνης εχαιρέτισε την «Αιωνίαν Ελλάδα της οποίας το όνομα θα είναι πάντοτε το φωτεινόν σύμβολον των αρχών της ελευθερίας, της ηθιχής χαι της διχαιοσύνης». Αχολούθως ο χ. Μιχαήλ Πεσμαζόγλου Υπουργός των Οικονομικών και αντιπρόεδρος του Ομίλου, ωμίλησε δι' ολίγων και εξήσε την αλληλεγγύην και την αμοιβαίαν αγάπη του Ελληνικού Χριστιανικού και Εβραϊκού στοιχείου. Ο κ. Πεσμαζόγλου ανεχοίνωσεν επίσης και την απόφασιν του Υπουργικού Συμβουλίου, την οποίαν εδημοσιεύσαμεν εις το τελευταίον φύλλον, διά την τύχην των σχολαζουσών ισραηλιτιχών περιουσιών χαι ανέφερεν ότι η Κυβέρνησις είναι πρόθυμος να μελετήση ευνοϊχώς χάθε ζήτημα το οποίον θα αφεώρα το εβραϊχόν στοιγείον της χώρας μας.

(8/21 Σεπτεμβρίου 1945)

Κρίσεις και Σχόλια

Μία εβδομαδιαία εφημερίς της Θεσσαλονίχης ήσγισεν από τινων ημερών συστηματικήν εκστρατείαν εναντίον του ισοαηλιτιχού στοιγείου. Ως αφορμήν γρησιμοποιεί το ζήτημα της αποδόσεως των περιουσιών εις τους διασωθέντας χαι αναζητούντας αυτάς Ισοαηλίτας. Με τίτλους χτυπητούς χαι πολυχοώμους χοούει τον χώδωνα του χινδύνου και της αδικίας εκ της απειλουμένης συγχεντρώσεως χολοσσιαίων πεοιουσιών εις 500 μόνον ισραηλίτας οι οποίοι χατά την εφημερίδα αυτήν θα γίνουν... Κροίσοι. Ενώ δε αυτά γράφονται 7 μόνον (αριθμός επτά) ισραηλιτικά καταστήματα απεδόθησαν υπό της ΟΔΙΠ μέχοι σήμερον εις διασωθέντας ισραηλίτας, εχατοντάδες δε αιτήσεων αποδόσεως χαταστημάτων χαι οιχιών εχχοεμούν χωρίς αποτελεσματικήν ενέργειαν. Οι περίφημοι «μεσεγγυούγοι» οι οποίοι παφέλαβον ισφαηλιτιχά χαταστήματα εις αντάλλαγμα των υπηρεσιών των προς τα γερμανιχά στρατεύματα χατοχής εξαχολουθούν να νέμωνται τας ισφαηλιτιχάς περιουσίας χαι να έρχονται μάλιστα αρωγοί εις τα έξοδα εχδόσεως της λαθοοβίου αντισημιτικής εφημερίδος. Οι ισραηλίται και όλοι οι ανυστεροβούλως σχεπτόμενοι γνωρίζουν ποίοι χύχλοι χαι ποίοι σχοποί χούπτονται όπισθεν της δημαγωγικής αυτής εκστρατείας. Και το μόνον αποτέλεσμα της εχστρατείας αυτής είναι να δυσφημισθή η Ελλάς και ο αμέτοχος των χαχοβούλων αυτών διαθέσεων Ελληνικός λαός.

Συνεπληφώθη εν ολόχληφον έτος από της απελευθεφώσεως της χώφας χαι μετά λύπης διαπιστούμεν ότι δεν ελήφθη αχόμη από το Κφάτος χανέν απολύτως μέτφον διά την συντήφη-

σιν και διαφύλαξιν των υπό την διαγείοισιν του Δημοσίου χατά τόπους διατελουσών εγχαταλελειμμένων ισοαηλιτιχών πεοιουσιών. Κινηταί χαι αχίνηται περιουσίαι εχτοπισθέντων και εξοντωθέντων ισραηλιτων εξαχολοιθούν να μένουν πάντοτε εις γείρας παρανόμων και ανθαιρέτων χατόγων γωρίς αι χρατιχαί υπηρεσιαι, αι επιφορτισμέναι με την διαγειρισιν των περιουσιών αυτών, να λαμβάνουν οιανδήποτε μέριμναν διά την περισυλλογήν και συντήρησιν των. Εάν το Κράτος δεν είναι εις θέσιν να αναλάβη την αποστολήν αυτήν πρέπει να την εμπιστευθή εις ειδιχόν Οργανισμόν συμφώνως προς την από πολλού χρόνου γενομένην σγετιχήν υπόδειξιν εχ μέρους του Κεντοιχού Ισραηλιτιχου Συμβουλίου.

Η εις αλλην στήλην (Σημειωση Χοονιχών: Το σχετιχό χείμενο δημοσιεύεται αυτούσιο χατωτέρω) δημοσιευομένη απονομή εγγράφου ευαφεσπείας του Διοιπητικού Σύμβουλίου των Ταγ. Ταμιευτηριών προς τον Προϊστάμενον του Τυγ. Tameuthoiou za everegoodavelothφίου Κερχύρας διότι ουτος διέσωσε τα τιμαλφή άτινα είχον κατατεθή επ' ενεγύοιο υπό των ισραηλιτών Κερχύρας από τον χίνδυνον της χατασχέσεως υπό των ληστών επιδρομεων, αποτελεί μίαν πράξιν δικαιόσυνης η οποία τιμά και την αρχήν ήτις την απένειμε και εκείνον όστις προσέφερε μίαν πατριωτικήν και ηθικήν υπησεσίαν.

Η σύμπτωσις χαθ' ήν, η σχετική έκθεσις και η πρότασις βάσει της οποίας απενεμήθη η εν λόγω ευαρέσκεια συνετάγη παρ' ανωτάτου Κρατικού υπαλλήλου και επιλέκτοι μέλους της Ελληνικής Ισραηλιτικής οικογενείας, προφανώς συμβολίζει ότι ο εβραϊσμός χωρίς να επιδείξη μετά την πρόσφατον τραγωδίαν του ΔΕΛΤΙΟΝ Έβοαϊμων Είδήσειν

πνεύμα εχδιχήσεως και μνησιχαχίας εναντίον των ελαχίστων ευτυχώς, οίτινες επωφελήθησαν της δυστυχίας του διά να προσπορισθούν ωφέλη, απεναντίας εις πάσαν περίστασιν μεθοδιχώς και μετ' ευγνωμοσύνης αποδίδει την πρέπουσαν ιχανοποίησιν εις εχείνους οι οποίοι συνεμερίσθησαν τον πόνον του χαι τον εβοήθησαν εις την περιπέτειάν του.

(9/9 NOEµβgiov 1945) ·

Μία ηθική αμοιβή

Απόσπασμα Πρακτικών Συνεδριάσεως Διοικ. Συμβουλίου Ταχ. Ταμιευτηρίου

Συνεδρίασις 555

Εν Αθήναις σήμερον την 17ην Αυγούστου 1945, ημέραν Παρασχευήν ... αρξαμένης δ' είτα της συζητήσεως... γ) αναφοράν του Διευθυντού της Ανεξαρτήτου Επιθεωρήσεως της Κεντρικής Υπηρεσίας Τ.Τ.Τ. Κ. Κωνσταντίνη, δι' ης ούτος αναφέρει ότι η διάσωσις από του κινδύνου κατασχέσεως παρά των Γερμανικών Αρχών Κατοχής των επ' ενεχύρω κατατεθειμένων πολυτίμων αντικειμένων των Ισραηλιτών οφείλεται εις την αυτοθυσίαν και εντιμότητα του εν λόγω Προϊσταμένου.

Ιδόν και τας διατάξεις του Α.Ν. 2498/40, αποφασίζει όπως εκφρασθή ευαρέσκεια εις τον Προϊστάμενον του Ταχ. Ταμιευτηρίου και Ενεχυροδανειστηρίου Κερχύρας Ιωάνν. Μπούσην διότι, εκ της γενομένης τακτοποιήσεως των εν τω Θησαυροφυλακείω διαφυλασσομένων ενεχύφων ουδεμία απώλεια ή ουσιώδης ανωμαλία, παρετηρήθη, διότι διά καταλλήλων ενεργειών του εν λόγω Προϊσταμένου διεσώθη το αρχείον κ.λπ. του Γραφείου τούτου κατά γενόμενον βομβαρδισμόν και τέλος διότι κατ' αναφοράν του ιδίου τούτου Ποοϊσταμένου και ομοιαν του Διευθυντού της Ανεξαοτήτου Επιθεωφήσεως Κεντοικής Υπηφεσίας Τ.Τ.Τ. Κανάφη Κωνσταντίνη, διέσωσεν ούτος από του κινδύνου κατασχέσεως παφά των Γερμανικών Αφχών Κατοχής τα επ' ενεχύφω κατατεθειμένα εν τω Ενεχ/φίω τούτω πολύτιμα αντικείμενα των Ισφαηλιτών.

> Ο Ποόεδοος Ο Γραμματεύς Ι. Σαzελίων Θ. Σχιζάς (9/9 Νοεμβρίου 1945)

> > * * *

Οι Ισραηλίται και η 28η Οκτωβρίου

Το Κεντοιχόν Ισφαηλιτικόν Συμβούλιον Συντονισμού και Γνωματεύσεων εκποροσωπούν τας δέκα χιλιάδας των διασωθέντων Ισφαηλιτών της Ελλάδος συνελθόν εκτάκτως σήμεφον την 26ην Οκτωβφίου 1945 ημέφαν Παφασκευήν και ώφαν 4 μ.μ. επ' ευκαιφία του εοφτασμού της Εθνικής Επετείου της 28ης Οκτωβφίου απεδέχθη το κάτωθι ψήφισμα:

Ψήφισμα

Οι Ισφαηλίται της Ελλάδος αναμιμνησχόμενοι της Αλβανιχής εποποιΐας και της επί μίαν τετφαετίαν ηφωιχής αντιστάσεως ολοκλήφου του Ελληνιχού Έθνους κατά των βαφβάφων καταχτητών, και στφέφοντες ευλαβώς την σχέψιν των πφος τους ηφωικώς υπέφ πατφίδος πεσόντας, εοφτάζομεν την ιστοφικήν επέτειον της 28ης Οκτωβφίου εν στενοτάτη συναδελφωσύνη μεθ' ολοκλήφου του Ελληνισμού παφά το πλευφόν του οποίου συνεπολέμησαν και συνεδεινοπάθησαν.

Οι Ισφαηλίται της Ελλάδος έχοντες υπ' όψει τας τεφαστίας θυσίας και την εξαιφετικήν συμβολήν του Ελληνικού Έθνους εις τον όλον συμμαχιχών αγώνα ως και τας διακηφύξεις των μεγάλων συμμάχων πεφί ικανοποιήσεως των δικαίων πόθων του Έθνους, εκφφάζουν την ακφάδαντον πεποίθησίν των ότι ταχέως θέλουν πφαγματοποιηθή αι Εθνικαί διεκδικήσεις της Ελληνικής Πατφίδος.

* * *

(9/9 NOEµβoiov 1945)

Καταργείται το παρακράτημα 5% επί των αποδιδομένων περιουσιών

Ως γνωστόν διά του Νόμου 2/1944 πεφί αποδόσεως των υπό διαχείφισιν ισφαηλιτιχών πεφιουσιών χαθιεφώθη παφαχφάτημα υπέφ του Δημοσίου εκ 5% επί της αξίας των αποδιδομένων πεφιουσιών πφος χάλυψιν των δαπανών διαχειφίσεως του Δημοσίου. Το παφαχφάτημα τούτο εχτός του ότι ήτο άδιχον εδυσχέφαινε σοβαφώς το έφγον της αποδόσεως λόγω της ανάγχης αποτιμήσεως της όλης αποδιδομένης πεφιουσίας πφος υπολογισμόν του παφαχφατήματος, ήτις αποτίμησις προσέχφουε εις πλείστα τεχνιχά εμπόδια.

Κατόπιν εισηγήσεως των χ.χ. Ασέο Μωυσή χαι Αλφ. Κοέν αντιπροσώπων του Κεντριχού Ισο. Συμβουλίου παρά τη Γνωμοδοτιχή Επιτροπή της Κ.Υ.Δ.Ι.Π. η τελευταία αύτη απεφάσισε την χατάργησιν του παραχρατήματος τούτου χαι την αντιχατάστασίν του διά παραχρατήματος 10% επί των εισοδημάτων των υπό διαχείρισιν ισραηλιτιχών αχινήτων.

Η απόφασις της Γνωμοδοτικής Επιτροπής υπόκειται εις κύφωσιν εκ μέρους του κ. Υπουργού των Οικονομικών.

(9/9 Νοεμβρίου 1945)

Εβοαϊμίν Είδήσειν

Ειδοποίησις

Ποοχειμένου να συμπληφωθή η ανασύνταξις των μητφώων των μελών της ημετέφας Κοινότητος ως χαι η σύνταξις των εχλογιχών χαταλόγων διά τας επιχειμένας εχλογάς της Κοινότητος, παφαχαλούμεν χαι συνιστώμεν εις τα μέλη να πφοσέλθουν εις τα Γφαφεία της Κοινότητος χαι να συντάξουν το οιχογενειαχόν δελτίον απογφαφής εις όλας τας εφγασίμους ημέφας χαι ώφας μέχοι τις 25 Νοεμβφίου 1945.

Όσοι δεν ποοσέλθουν μέχοι της ως άνω ημέρας δεν θα έχουν διχαίωμα ψήφου ως μη εγγεγραμμένοι εις τους εχλογιχούς χαταλόγους χαι θα στερηθούν πάσης διευχολύνσεως εχ μέρους της Κοινότητος μη θεωρούμενοι μέλη αυτής.

> Εχ της Ισφαηλιτιχής Κοινότητος Αθηνών (9/9 Νοεμβρίου 1945)

Μία Ελληνοεβραϊκή εορτή εις τον «Παρνασσόν»

* * *

Την 2αν Νοεμβοίου και ώφαν 6 μ.μ. οργανώθη υπό της Ελληνοπαλαιστινειακής Ενώσεως εις την αίθουσαν του «Παρνασσού» επίσημος εορτασμός επί τη επετείω της 28ης Οκτωβρίου 1940 και της 2ας Νοεμβρίου 1917 ημέρας δημοσιεύσεως της Δηλώσεως Μπάλφουρ. Εις την εορτήν, στεφθείσαν υπό εξαιφετικής επιτυχίας, παφέστησαν εξέχοντα μέλη του επιστημονικού, πολιτικού, εμποφικού κόσμου των Αθηνών, πολλά μέλη της ισφαηλιτικής Κοινότητος και πλήθος άλλου κόσμου.

Ωμίλησαν οι Πρόεδρος και Αντιπρόεδρος της Ελληνοπαλαιστινειακής Ενώσεως κ.κ. Ευλάμπιος και Ασέρ Μωυσής, ο πρώην Υπουργός χ. Λέων Μαχάς, ο Πρόεδρος του «Παονασσού» χ. Ιπ. Καραβίας, ο Αρχηγός της εν Ελλάδι Αποστολής του Παλαιστινειαχού Εουθοού Σταυρού χ. Σαγνάι εβραϊστί, ο χ. Μίνως Κωνσταντίνης Πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητος Αθηνών και άλλοι φήτορες εξάραντες πάντες τους ιστοριχούς δεσμούς οι οποίοι από της αργαιότητος συνδέουν τον ελληνικόν και εβοαϊκόν λαόν και τας διανοιγομένας δυνατότητας ευουτάτης συνεργασίας μεταξύ Ελλάδος χαι Παλαιστίνης επί του πνευματιχού χαι οιχονομιχού πεδίου με την αναγέννησιν του εβοαϊχού έθνους εις την πατρώαν του γην και με την αναμενομένην πολιτικήν και κοατιχήν του αποχατάστασιν.

Η ωραία εορτή έληξε με άσματα Ελλήνων και Εβραίων συνθετών εκτελεσθέντα υπό χορωδίας δεσποινίδων του Ωδείου Αθηνών υπό την διεύθυνσιν της δος Βυζαντίου ως και με τον ελληνικόν και εβραϊκών Εθνικόν Ύμνον ψαλλέντας υπό της ιδίας χορωδίας λίαν επιτυχώς.

* * *

(9/9 Noeµβoiov 1945)

Μία αυστηρά διαταγή διά τας ιεροσυλίας

Υπουργείον Οικονομικών Αριθ. Πρωτ. 1371 Εν Αθήναις τη 28-9-45 Προς Τον κ. Εισαγγελέα των πρωτοδικών Κέρκυραν

Κατά τας δοθείσας ημίν προφοριχάς πληφοφορίας αι αυτόθι Συναγωγαί των Ισφαηλιτών, τα νεχροταφεία των, ως χαι άλλα φιλανθφωπιχά αυτών ιδφύματα υπέστησαν χατά την διάρχειαν των αντισημιτιχών των Γερμανών μέτρων, χαταστφοφάς διά της αφαιφέσεως χαι χρησιμοποιήσεως δι' άλλους σχοπούς διαφόρων αντιχειμένων και συγχεχοιμένως των επιτυμβίων πλαχών του νεχροταφείου.

Επειδή χατά τας αυτάς πληροφοοίας μας τα περί ων ο λόγος αντιχείμενα ευρίσχονται σήμερον εις γείρας διαφόρων προσώπων και δεν απεδόθησαν εις τα Ισραηλιτικά Ιδρύματα εξ ων αφηρέθησαν, έγομεν την τιμήν να παραχαλέσωμεν όπως επιληφθήτε, εν τη αφμοδιότητι υμών, της υποθέσεως ταύτης, και εφ' όσον αι ανωτέρω πληροφορίαι ανταποχρίνονται ποος την αλήθειαν ενεογήσητε, χατα το δυνατόν συντομωτερον, τόσον διά την ανεύσεσιν χαι απόδοσιν των περί ων ο λόγος αντιχειμένων εν συνεννοήσει μετά της αυτόθι Ισραηλιτικής Κοινότητος και της παρά τη οιχεία Νομαρχία υφισταμένης επιτοοπής αποδόσεως Ισοαηλιτικών περιουσιαχών στοιγείων, όσον χαι διά την ποινιχήν δίωξιν των δυαotoy.

> Ο Υπουογός Γ. Πεσμαζόγλου (9/9 Νοεμβρίου 1945)

* * *

Δεκαπενθήμερον ενεργειών του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου

Ως χαφαχτηφιστικό της δράσης του Κ.Ι.Σ. κατά το πρώτο διάστημα της λειτουργίας του, παφαθέτουμε τα πεπραγμένα του κατά το β' δεκαπενθήμεφο τον Νοεμβρίου 1945, όπως δημοσιεύθηκαν στο «Δελτίον Εβραϊκών Ειδήσεων» (τεύχος, 11, 7 Δεκεμβρίου 1945):

Τα πεπραγμένα του Κεντριχού Ισραηλιτιχού Συμβουλίου κατα το β΄ δεχαπενθήμερον του μηνός Νοεμβρίου 1945 περιλαμβάνουν τα εξής σημαντιχώτερα γεγονότα.

1) Καθορίσθησαν συγκεκριμένως

ΔΕΛΤΙΟΝ Έβοαϊμων Είδήσειν

αι αρμοδιότητες αι μεταβιβασθείσαι εις το ιδουθέν υπό του Κεντρικού Συμβουλίου Ειδικόν Συμβούλιον Περιθάλψεως ως και εκείναι αι οποίαι παραμένουν υπό την δικαιοδοσίαν του Κεντρικού Συμβουλίου. Ούτω εις το Ειδικόν Συμβούλιον Περιθάλψεως ανήκουν:

α) ο καθορισμός και η διάθεσις
βοηθημάτων εις απόρους.

β) ο χαθοφισμός χαι διάθεσις βοηθημάτων εις επιστοέψαντας ομήφους.

γ) η μέριμνα υπέρ των πολιννοστούντων εν γένει ομήρων και μη ισραηλιτών.

 δ) η μέριμνα υπέρ των αναπήρων πολέμου ισραηλιτών.

ε) η μέριμνα υπέρ απόρων σπουδαστών.

στ) η μέριμνα διά την στέγασιν απόρων.

ζ) η ιατοική και φαομακευτική πεοίθαλψις.

 η) η μέριμνα υπέρ ορφανών και γερόντων.

Ποοχειμένου όθεν πεφί των ανωτέφω ζητημάτων αι Ισφαηλιτικαί Κοινότητες της χώφας δέον να απευθύνωνται εις το ανωτέφω αφμόδιον δι' αυτά Ειδικόν Συμβούλιον Πεφιθάλψεως.

Υπό την δικαιοδοσίαν του Κεντοικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου παραμένουν τα εξής θέματα:

 α) Η μέριμνα διά την ανασυγχρότησιν, αναδιοργάνωσιν και λειτουργίαν των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της χώρας.

β) η μέριμνα διά την μισθοδοσίαν του διοιχητιχού, θρησχευτιχού χαι εχπαιδευτιχού προσωπιχού των Κοινοτήτων.

γ) η μέριμνα διά την ανδιοργάνωσιν των υπηρεσιών χηδειών χαι νεχροταφείων των Κοινοτήτων.

δ) η μέριμνα διά την αναδιοργάνωσιν και λειτουργίαν των συναγωγών. ε) η μέριμνα υπέρ της αποδόσεως των κατεσχημένων ισφαηλιτικών περιουσιών και της διαχειφίσεως των εγκαταλελειμμένων τοιούτων.

στ) Η παφαχολούθησις της διώξεως και τιμωφίας των υπευθύνων διά τα εγκλήματα του διωγμού.

ζ) Η μετά των Εβραϊχών Οργανώσεων περιθάλψεως του εξωτεριχού επαφή χαι συνεννόησις.

Διά τα ανωτέφω συνεπώς θέματα αι Ισφαηλιτικαί Κοινότητες της χώφας θα απευθύνωνται εφεξής εις το Κεντοικόν Συμβούλιον.

2) Το Κεντριχόν Συμβούλιον απεφάσισε επίσης όπως εχ των μηνιαίων χοηματικών βοηθημάτων των διατιθεμένων υπέο των ισραηλιτών της Ελλάδος υπό του Τζόιντ ποσοστόν 85% διατίθεται υπέο του Ειδιχού Συμβουλίου Περιθάλψεως προς εκπλήφωσιν των ανατεθέντων εις αυτό ως άνω χαθηχόντων γενιχής περιθάλψεως, το δε υπόλοιπον ποσοστόν 15% διατίθεται υπό του ιδίου Κεντοιχού Συμβουλίου προς εκπλήρωσιν του έργου αναδιοργανώσεως και λειτουργίας των Κοινοτήτων και των υπηρεσιών των κατά τα ανωτέοω.

Η ανωτέρω απόφασις ετέθη εις εφαρμογήν από του μηνός Νοεμβρίου.

3) Ανεχοινώθη εις το Κεντοιχόν Συμβούλιον ότι οι συνεργασθέντες μετά των Γερμανών χατά τον διωγμόν Ααρών Χασών χαι Πέπο Ρεχανάτη συλληφθέντες ευρίσχονται προφυλαχισμένοι ο μεν πρώτος εις τας φυλαχάς Θεσσαλονίχης ο δε δεύτερος εις τας φυλαχάς Καλλιθέας.

Το Κεντρικό Συμβούλιον υποβοηθεί τας Αρχάς διά την ανεύρεσιν και σύλληψιν και άλλων υπευθύνων.

4) Το Κεντρικό Συμβούλιον δι' εγγράφου του προς το Υπουργείον Εξωτερικών εξήτησε την ενέργειαν των καταλλήλων διαβημάτων παρά τη εν Σόφια Συμμαχική Επιτροπή Ελέγχου διά την ανεύρεσιν και απόδοσιν των τιμαλφών και άλλων περιουσιακών στοιχείων των κατασχεθέντων υπό των βουλγαρικών αρχών κατοχής παρά των Ισραηλιτών Ανατ. Μακεδονίας και Θράκης άτινα κατά τας πληροφορίας του Κεντ. Συμβουλίου είναι κατατεθειμένα παρά τη Εθνική Τραπέζη της Βουλγαρίας.

5) Το Κεντο. Συμβούλιον εις ειδιχήν συνεδοίασίν του ησχολήθη με το ζήτημα των εγχαταλελειμμένων ισο. πεοιουσιών χαι ήχουσεν εμπεριστατωμένην έχθεσιν του εχ των μελών του χ. Αλφοέδου Κοέν.

6) Συνεπληφώθη το Ειδικόν Συμβούλιον Περιθάλψεως διά του διορισμού ως μέλους αυτού του κ. Χαΐμ Πιζάντη.

7) Την Κυφιαχήν 22αν Νοεμβφίου το Κεντο. Συμβούλιον, το Ειδικόν Συμβούλιον Περιθάλψεως και το Συμβούλιον της Ισφ. Κοινότητος Αθηνών επεσκέφθησαν εν σώματι το εν Κηφησσιά ισφαηλιτικόν Οφφανοτφοφείον, τον επί της οδού Κύπφου «Οίκον της Ομήφου» και το Γηφοκομείον Αθηνών ίνα λάβουν πφοσωπικήν αντίληψιν του τφόπου της λειτουφγίας των εν λόγω ιδφυμάτων. Αι εντυπώσεις των επισκεπτών υπήφζαν εξόχως ικανοποιητικαί.

Πρόσκλησις

Παραχαλούνται άπαντες εν γένει οι ομόθρησχοί μας οι γνωρίζοντες ονόματα, επώνυμα χαι στοιχεία Ισραηλιτών υποβοηθησάντων ή συνεργασθέντων χαθ' οιονδήποτε τρόπον μετά των Γερμανών χατά τον ανθεβραϊχόν διωγμόν όπως υποβάλωσι το ταχύτερον σχετιχάς συγχεχοιμένας χαταγγελίας εις τας οιχείας Κοινότητας.

> Κεντοιχόν Ισραηλιτιχόν Συμβούλιον Συντονισμού χαι Γνωματεύσεως (11/7 Δεχεμβρίου 1945)

ΔΕΛΤΙΟΝ Έβοαϊμων Είδήσειν

Η διαμαρτυρία των Εβραίων των Αθηνών

Την 13ην Δεχεμβρίου εις την Καθεδοιχήν Συναγωγήν Αθηνών συνεχεντρώθησαν όλοι οι Εβοαίοι της πρωτευούσης διά να διαμαστυοηθούν εναντίον της αποφάσεως της Αγγλικής Κυβερνήσεως να επαναθέση υπό εξέτασιν χαι συζήτησιν το ζήτημα της ελευθέρας μεταναστεύσεως Εβραίων εις Παλαιστίνην και την ελευθέραν εξέλιξιν της Εθνικής Εβραϊκής Εστίας. Όλοι οι Εβοαίοι εγχατέλειψαν χατά την χαθοοισθείσαν ώραν τας εργασίας των, τα εβραϊκά καταστήματα έκλεισαν και εις τας θύρας των ανηοτήθησαν πιναχίδες με τας λέξεις: «χλειστόν διά την συμμετοχήν εις την εκδήλωσιν προς υποστήριξιν των εβοαϊχών διεχδιχήσεων επί της Παλαιστίνης».

Οι μη εβοαίοι συμπολίται μας συγχεντοωμένοι ποο των πιναχίδων τας εσχολίαζον με μεγάλην συμπάθειαν, συμπάθεια ήτις πάντοτε εχδηλούται εις όλας τας χοινωνιχάς τάξεις χαι όλα τα πολιτιχά χόμματα υπέο των εβοαϊχών απόψεων διά την λύσιν του Εβοαϊχού προβλήματος.

* * *

(13/25 Iavovaçiov 1946)

Αι Ισραηλιτικαί Οργανώσεις προς την Επιτροπήν «Δικαιοσύνη διά την Ελλάδα»

Όπως είναι γνωστόν εις την συγχροτηθείσαν εν Νέα Υόρχη επιτροπήν «Διχαιοσύνη διά την Ελλάδα» με πρόεδρον τον γερουσιαστήν κ. Κλωντ Πέππερ, συμμετέχει ως αντιπρόεδρος ο Αρχιραβίνος χαι εκ των ηγετών του Αμεριχανιχού Σιωνισμού Σοφολογιώτατος Στέφεν Ουάις. Επί τη ευχαιρία ταύτη απεστάλησαν προς αυτόν τα χάτωθι τηλ/τα:

«Οι Σιωνισταί της Ελλάδος γαισετίζουν την συμμετοχήν σας εις την Επιτροπήν «Διχαιοσύνης διά την Ελλάδα» με την μεγαλειτέραν ευγαοίστησιν και είναι ευτυχείς να σας μεταβιβάσουν μαζί με τα συγχαρητήοια και τας πλέον εγκαρδίους ευγάς των διά την επιτυγίαν του σχοπού σας - στοπ - είμεθα υπερήφανοι διότι σας βλέπομεν αναλαμβάνοντας εις τας χρισιμοτάτας αυτάς διά τον λαόν μας στιγμάς την υπεράσπισιν των διχαιωμάτων ενός άλλου αδυνάτου έθνους που προσέφερε μίαν μεγάλην ούτραν βασάνων και αίματος εις την μάχην διά την ελευθερίαν στοπ - πρέπει να θεωρήσωμεν την συμμετοχήν σας εις την υπεράσπισιν της ευγενιχής μας χώρας ως ένα ωραίον σύμβολον διά το μέλλον της ανθρωπότητος».

> Ποόεδοος Σιωνιστιχής Ομοσπονδίας Ροβέρτος Ραφαήλ

«Συγχαίφομεν εγχαφδίως δι' ανάληψιν υφ' υμών αντιπορεδρείας Επιτφοπής «Διχαιοσύνης διά την Ελλάδα» - στοπ - επωφελούμεθα ευχαιφίας ανανεώσωμεν ένθεφμον ευχήν Ισφαηλιτών Ελλάδος όπως συντελέσητε εις αναγνώφισιν θυσιών μαφτυφιχής ταύτης χώφας χαι ιχανοποίηοιν διχαίων εθνιχών πόθων της».

Πρόεδρος Κεντριχού Συμβουλίου Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων διά Ελλάδα Ασέρ Μωυσής

«Ισραηλίται Αθηνών συγχαίρουσιν υμάς ως αντιπρόεδρον της Επιτροπής «Διχαιοσύνης διά την Ελλάδα» χαι εύχονται εγχαρδίως την ευόδωσιν των προσπαθειών σας διά την ιχανοποίησιν των διχαίων διεχδιχήσεων του Ελληνιχού Έθνους, ως ελαχίστην απόδοσιν εχείνων τα οποία τούτο προσέφερε εις τον βωμόν του αγώνος της έλευθερίας και του πολιτισμού έναντι των σκοτεινών δυνάμεων της βίας και βαρβαρότητος».

> Ποδεδοος Ισφαηλιτικής Κοινότητος Αθηνών Μίνως Κωνσταντίνης

«Η Ελληνο-Παλαιστινειαχή Ενωσις συγχαίζει θερμώς τον μέγαν Σιωνιστήν ηγέτην επ' ευχαιρία συμμετοχής του εις την υπό τον γερουσιαστήν Πέππερ επιτροπην διχαιοσύνης διά την Ελλάδα - στοπ - Ελλάς ευγνωμωνεί εσάς χαι όλους τους Ισραηλίτας της Αμεοιχής.

> Ο Πφοεδφος Μ. Ενλάμπιος (13/1 Μαφτίου 1946)

Κρίσεις & Σχόλια

Κατάπληξιν επροξένησεν η στασις του Γενιχού Διοιχητού Μαχεδονίας κ. Μεφεντίτη επί του ζητήματος της εφαρμογής του νέου Νόμου 808 περί αποδόσεως των μεσηγγυημένων ισραηλιτιχών χαταστηματών. Αφού με τας προηγουμένας διατάξεις δεν είχε κατορθωθή η απόδοσις πλέον των 37 χαταστημάτων της Θεσσαλόνίχης εις τους διχαιούχους ισφαιρ.ιτας, εδημοσιεύθη επί τέλους ο Νόμος 808 που ουθμίζει οιζιχώτεοον το ζήτημα αυτό. Εν τούτοις μόλις εδημοσιεύθη ο νόμος αυτός ο χ. Μειεντίτης ημπόδισε παρανόμως την εφαρμογήν του. Διατί; Διότι εξη/ερθησαν οι περίφημοι μεσεγγιούχοι οι οποίοι έλαβον τα εβοαϊχά χαταστηματα εις ανταμοιβήν των υπηρεσιών που προσέφεραν εις τα γερμανικά στρατεύματα και εις την γερμανικήν μυστικήν αστυνομίαν. Και ενώ ο κ. Γεν. Διοιχητής συνεχινηθη τόσον πολύ από τας διαμαρτυρίας των υποχειμενων αυτών, ηρνηθη επιμόνως να δεχθή αντιπροσωπείαν της

Εβοαϊμίν Είδήσειν

Ισο. Κοινότητος Θεσσαλονίχης. Ποέπει εν τούτοις να γίνη νοητόν από όλους, ότι η παφέλχυσις του ζητήματος της αποδόσεως των ισοαηλιτιχών περιουσιών δεν ημποοεί να συνεχισθή επ' άπειρον, η δε Κυβέφνησις έχει υποχοέωσιν να αναχαλέση εις την τάξιν χαι εις το χαθήχον τους τοπιχούς εχπροσώπους της οι οποίοι παφά τον νόμον χαι παφά πάσαν ηθιχήν τάξιν παφεμβαίνουν εις ξένας αφμοδιότητας.

Πολλοί Ισραηλίται και μη, εκδηλώνουν την κατάπληξιν των και την αγανάχτησίν των συγχρόνως διά το γεγονός ότι ο άνθρωπος ο οποίος είχε διορισθεί υπό της γερμανικής υπηρεσίας διωγμού των ισραηλιτών ως Πρόεδρος της Ισραηλιτικής Κοινότητος Αθηνών και ο οποίος συνειογάσθη με τους δημίους μας επί μήνας εις την εχτέλεσιν του εξοντωτιχού των σχεδίου, εξαχολουθεί να περιφέρεται αχόμη ελεύθερος εις τους δρόμους των Αθηνών. Το Κεντριχόν Ισραηλιτιχόν Συμβούλιον εζήτησεν εγχαίρως δι' εγγράφου του προς τον Επίτροπον του Δικαστησίου Δοσιλόγων την δίωξιν του μοιραίου αυτού ανθρώπου ο οποίος εβοήθησεν εις το να οδηγηθούν εις τα χρεματόρια 900 περίπου ισραηλίται των Αθηνών και δικαιούμεθα να αναμένωμεν ότι η δικαιοσύνη θα χάμη το χαθήχον της.

(13/1 Magtiov 1946)

* * *

Η διέλευσις εξ Αθηνών της Αγγλο-Αμερικανικής Επιτροπής διά την Παλαιστίνην Αι γενόμεναι καταθέσεις

Την 27ην Φεβοουαοίου διήλθεν εξ Αθηνών εν τμήμα της Άγγλο Αμεριχανιχής Επιτροπής Ερεύνης διά την Παλαιστίνην (ήτις ως γνωστόν συνεστήθη υπό των Κυβερνήσεων της Αγγλίας και Αμερικής διά την υπόδειξιν λύσεως του Εβραϊκού προβλήματος) αποτελούμενον από τους κ.κ. Σίγλετον, Μακ Δόναλδ, Φίλιπς και Λέγκετ.

Η Επιτροπή εγχατασταθείσα εις το Μέγαφον της Αμεριχανιχής Πρεσβείας προσεχάλεσε προς εξέτασιν τους χ.χ. Ασέρ Μωυσήν Ποόεδοον του Κεντριχού Συμβουλίου των εβοαϊχών Κοινοτήτων της Ελλάδος, Ροβέρτον Ραφαήλ Ποόεδοον της Σιωνιστικής Ομοσπονδίας της Ελλάδος και την Δίδα Μαζούο ως αντιπρόσωπον του Joint λόγω απουσίας των κ.κ. Ζάχομπσον χαι Φίσον εξ Αθηνών, ήτις κατέθεσε σχετικά με το έργον περιθάλψεως των εν Ελλάδι εβραίων υπό της οργανώσεως την οποίαν αντιποοσωπεύει. Ο κ. Ηλίας Σαχναΐ προσχληθείς επίσης ως αντιπρόσωπος του Εβραϊχού Πρα**πτορείου**, περιωρίσθη εις το να χαιρετίση την επιτροπήν και να ευχηθή εις αυτήν ευόδωσιν του έργου της, δηλώσας ότι το Εβραϊχόν Πραχτορείον συμφώνως προς ληφθείσαν εσχάτως απόφασιν θα χαταθέση μόνον εις Παλαιστίνην.

Η κατάθεσις του κ. Ροβ. Ραφαήλ

Ο κ. Ροβέφτος Ραφαήλ Πρόεδρος της Σιωνιστικής Ομοσπονδίας εις εφώτησιν της επιτροπής «ποία η κατάστασις των Εβραίων της Ελλάδος» απήντησεν ως εξής:

«Το έτος 1923 ήσαν εγχατεστημένοι εις την Ελλάδα 90.000 Εβραίοι εν ω χατά την χήρυξιν του πολέμου τον Σεπτέμβριον του 1939 ο αριθμός των Εβραίων εις την Ελλάδα ανήρχετο περίπου εις 75.000. Η διαφορά των 16.000 ψυχών περίπου αποτελεί τον σημερινόν πληθυσμόν των εξ Ελλάδος εγκατεστημένων εις Παλαιστίνην Εβραίων...».

Η κατάθεσις του κ. Ασές Μωυσή

«Εχ των 75.000 Ισφαηλιτών της Ελλάδος απέμειναν πεφίπου 10.500. Εξ αυτών 4.500 επανήλθον είτε από ελληνιχά βουνά όπου έλαβον μέφος εις την αντίστασιν, είτε από τα στφατόπεδα συγχεντφώσεως της Πολωνίας χαι της Γεφμανίας όπου είχον εχτοπισθή. Διά τας 4.500 αυτάς χιλιάδας ελλείπουν χαι αι ψυχολογιχαί χαι αι υλιχαί πφοϋποθέσεις διά την οφιστιχήν των αποχατάστασιν εις την χώφαν...».

(13/1 Magtiov 1946)

Μία θλιβερά επέτειος

Την 9ην Ιουνίου συνεπλησώθη διετία από της ημέρας κατά την οποίαν αι ορδαί των Ες Ες συνέλαβον με την συνήθη εις αυτούς σχληρότητα, τους ισραηλίτας της Κερχύοας ανεργομένους εις 1800 περίπου ψυχάς, τους ενέχλεισαν εις το Φρού**φιον της Κεφχύφας, εχείθεν τους** μετέφερον εις το στρατόπεδον συγχεντρώσεως Χαϊδαρίου και αχολούθως εις Άουσβιτς ένθα, την 29ην ιδίου μηνός Ιουνίου εύρον τραγικόν θάνατον εις τα εχεί χρεματόρια. Εχ των 1800 συλληφθέντων περί τους 50 μόνον νέοι επανήλθον διά να διηγηθούν τα φοιχτά μαρτύριά των χαι τας τελευταίας στιγμάς των ατυχών συγγενών των.

Η καταστροφή της Ισραηλιτικής Κοινότητος Κερκύρας είναι ένα από τα μεγαλύτερα πλήγματα τα οποία επροξενήθησαν εκ της εξαφανίσεως του Ευρωπαϊκού εβραϊσμού, διότι ήτο η αρχαιοτέρα και πολυπληθεστέρα Κοινότης της Παλαιάς Ελλάδος ιδρυθείσα προ 700 περίπου ετών βαθέως προσηλωμένη εις την θρηΔΕΛΤΙΟΝ Έβοαϊμίν Είδήσειν

σχευτικήν παφάδοσιν και προσέφεφε μεγάλας και ιστοφικάς υπηφεσίας τόσον κατά την πεφίοδον της Ενετοκφατίας όσον και κατά την Ένωσιν της Επτανήσου εις την Ελλάδα.

Κατωτέοω δημοσιεύομεν διά την ιστορίαν την χυχλοφορήσασαν μετά την σύλληψιν των Εβραίων έντυπον εγχύχλιον την οποίαν παραδίδομεν εις την χοινήν χατάραν χαι περιφρόνησιν.

Αναχοίνωσις Προς τον Λαόν της Κερχύρας

Όπως εγένετο ήδη και εις την λοιπήν Ελλάδα ούτω και την νήσον της Κερκύφας συνεκεντρώθησαν οι Ισφαηλίται και αναμένουν την αποστολήν των προς εκτέλεσιν εργασίας.

Το μέτρον τούτο θα χαιρετισθή εκ μέρους του νομοταγούς γηγενούς πληθυσμού Κερκύρας, θ' αποβή δε προς όφελος της αγαπητής ωραίας νήσου.

Κεφχυφαίοι πατριώται,

Τώρα το εμπόριον ευρίσκεται εις τα δικά μας χέρια.

Τώρα θα θερίζωμεν ημείς οι ίδιοι τους καρπούς της εργασίας μας. Τώρα θα στραφή η επισιτιστική και οικονομική κατάστασις προς όφελός μας. Ολόκληρος η Ισραηλιτική περιουσία ανήκει εις το ελληνικόν κράτος επομένως εις όλους μας. Θα παφαληφθή παφά της Νομαρχίας και θα διαχειφίζεται παφ' αυτής. Πας όστις ήθελε σφετεφισθή την πεφιουσίαν αυτήν είναι εχθφός του λαού και θα τιμωφείται διά της ποινής του θανάτου. Η ιδία ποινή θα επιβάλλεται και εις πάντα όστις θα αποκφύψη κινητήν ή ακίνητον πεφιουσίαν ανήκουσαν εις Εβραίους.

Πας ο κατέχων είδη ανήκοντα εις Εβραίους δέον να παραδώση ταύτα μέχρι της 12ης τρέχοντος, καθώς επίσης και ο κατέχων κλείδας εβραϊκών οικιών ή καταστημάτων.

Όλοι οι Εβραίοι οι οποίοι δεν παρουσιάσθησαν την ημέραν της προσκλήσεως οφείλουν μέχρι της 20ής ώρας σήμερον να παρουσιασθώσιν εις την διεύθυνσιν της Αστυνομίας ή Διοίκησιν της Χωροφυλακής άλλως θα τυφεκίζωνται. Η αυτή ποινή θα επιβάλλεται και εις τον αποκρύπτοντα Εβραίον ή γνωρίζοντα το μέρος της διαμονής του και μη αναφέροντα εις τας αρχάς.

Κρατήσατε ησιχίαν και τάξιν Ζήτω η Κέρκυρα η ωραία μας Πατρίς Κέρκυρα 9-6-1944 Ο Νομάρχης Κομιανός Ο Δήμαρχος Κόλλας Ο Δ/ντής Αστυν. Δεδόπουλος (18/21 Ιουνίου 1946)

Ανακοίνωσις

Καθίσταται γνωστόν ότι παφά τη Λαϊχή Τφαπέζη φυλάσσονται οφισμένα τιμαλφή αντιχείμενα χουσά χαι αφγυφά παφαδοθέντα υπό των Γεφμανών χαι ανήχοντα εις Ισφαηλίτας Αθηνών, Κφήτης, Κεφχύφας χ.λ.π. άνευ χατονομασίας αυτών.

Ινα καταστή δυνατή η απόδοσις των τιμαλφών τούτων εις τους κυρίους των δέον όπως πάντες οι οπωσδήποτε απωλέσαντες τιμαλφή Ισφαηλίται, υποβάλωσιν ημίν (Κοφαή 5, 3ος όφοφος, γφαφ. 7 καθ' εκάστην) αίτησιν αναφέφουσαν απαφαιτήτως: 1) τα πεφιστατικά της αφαιφέσεως των τιμαλφών, 2) τον χφόνον και τφόπον της αφαιφέσεως, 3) τα χαφακτηφιστικά γνωφίσματα κεχωφισμένως ενός εκάστου των τιμαλφών ως και πάσαν άλλην σχετικήν πληφοφόφίαν.

Αι ως άνω αιτήσεις δέον να υποβληθώσι το συντομότερον.

Εχ της Κεντοιχής υπηρεσίας Διαχειοίσεως Ισραηλιτιχών περιουσιών Υπ. Οιχονόμιχών (18/21 Ιουνίου 1946)

ΧΡΟΝΙΚΑ ΙCΓΙΕΙΑ ΙC ΜΑΡΤΙΟΣ - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1996

ALLA

pias abras TO ENOIKIOTTATION 1) sic thy sagepoolty but

ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΑΠΟ ΤΗΝ «ΕΒΡΑΪΚΗ ΕΣΤΙΑ»

Η «Εβραϊχή Εστία»,

«15ήμερος επιθεώρησις της εβραϊκής ζωής εν Ελλάδι,

εις το Ισραήλ και εις την Διασποράν»,

εκδιδόταν κατά την περίοδο 1947 - 1963

(διευθυντής Ραφαήλ Κωνσταντίνης, γραφεία στην Αθήνα, οδός Αλιχαρνασσού 24).

Η «Εβραϊχή Εστία» δημοσίευσε στο φύλλο της αρ. 3 της 11ης Απριλίου 1947,

δηλώσεις της Κυβερνήσεως, των πολιτικών κομμάτων και πολιτικών προσωπικοτήτων, με τις οποίες συμφωνούσαν όπως οι εγκαταλελειμμένες εβραϊκές περιουσίες διατεθούν για την αποκατάσταση

των διασωθέντων θυμάτων του Ολοχαυτώματος.

Όλα τα ελληνικά πολιτικά κόμματα συμφωνούν όπως αι εγκαταλελειμμέναι λόγω του διωγμού εβραϊκαί περιουσίαι χρησιμεύσουν διά την αποκατάστασιν των διασωθέντων χιλιάδων θυμάτων του διωγμού

Όμοιον μέτρον ελήφθη εις όλην την Ευρώπην

Υπ. Οικονομικών - Υπουργός

Αριθ. Πρωτ. Υ. 648 Εν Αθήναις τη 29 Αυγούστου 1945 Προς το Κεντρικόν Συμβούλιον των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της Ελλάδος

Κύριοι,

Ο τεφματισμός του πολέμου εν Ευφώπη απεχάλυψεν εις όλην της την φρίχην την έχτασιν της εξοντώσεως του Εβραϊχού στοιχείου της χώρας μας. Επί 60.000 Ελλήνων Ισραηλιτών εχτοπισθέντων παρά των Γερμανών εις τα Στρατόπεδα θανάτου της Πολωνίας, εν ελάχιστον ποσοστόν επέζησεν το οποίον ήδη επαναπατρίζεται. Επί 6.000 δε Ελλήνων Ισραηλιτών εχτοπισθέντων παρά των Βουλγάρων από τας πόλεις της Ανατ. Μαχεδονίας χαι Δυτ. Θράχης, μόνον μεμονωμένα άτομα επέζησαν.

Τίθεται ούτω το ζήτημα της τύχης των εγκαταλειφθεισών περιουσιών δι' όσους δεν αφήκαν εν ζωή συγγενείς εις βαθμόν κληρονόμου και οίτινες είναι φανερόν ότι θα είναι πάρα πολλοί.

Ως γνωστόν χατά τον πεφί της εξ αδιαθέτου χληφονομιχής Νόμον εις τοιαύτην πεφίπτωσιν η χληφονομιαία πεφιουσία πεφιέφχεται εις το Δημόσιον. Εν τούτοις εις την πφοχειμένην πεφίπτωσιν η Κυβέφνησις έχουσα εις τούτο σύμφωνον χαι την λαϊχήν αντίληψιν, ήτις πάντοτε μετά τόσης συμπαθείας παφηχολούθησε το Εβφαϊχόν δφάμα, χατ' εισήγησιν ημών χαι εις την από 24 τφέχ. μηνός Συνεδφίασίν του το Υπουφγιχόν Συμβούλιον έλαβε την χάτωθι απόφασιν:

«Η Ελληνική Κυβέρνησις μη επιθυμούσα να ωφεληθή οπωσδήποτε εχ της διώξεως ην υπέστησαν οι Εβοαίοι υπό των εγθοιχών Αργών Κατοχής απεφάσισεν όπως παν περιουσιαχόν στοιχείον όπερ θα περιήρχετο εις το Ελληνικόν Κοάτος ως εξ αδιαθέτου χληρονόμου των Εβραίων οίτινες απεβίωσαν εις τα Στρατόπεδα συγχεντρώσεως άνευ νομίμων κληρονόμων, μη αποτελέση αντικείμενον της γενικής κρατικής περιουσίας, αλλά διατεθή τούτο υπέο ειδιχού φιλανθρωπιχού σχοπού, προβλεπομένης της υπό τούτου πληφώσεως χυρίως των αναγχών του εβραϊχού στοιχείου».

Αναχοινών όθεν υμίν ταύτα σας πληφοφοφώ ευχαφίστως ότι παφαλλήλως πφος τα ημέτεφα σχέδια πεφί διαθέσεως των άνω στοιχείων θα εμελέτων χαι οιονδήποτε σχέδιον το οποίον θα μοι υπέβαλεν το υμέτεφον Συμβούλιον.

> Ο Υπουργός των Οιzονομιzών (Τ.Σ.) Μιχ. Πεσμαζόγλου

Του Λαϊχού Κόμματος

Εν Αθήναις τη 12 Σ/βοίου 1945 Προς το Κεντριχόν Συμβούλιον των Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων της Ελλάδος

Ενταύθα

Κύριοι,

Είμαι ευτυχής δυνάμενος να σας πληφοφοφήσω ότι το Λαϊχόν Κόμμα επιδόχιμάζει ανεπιφυλάχτως την πφοσφάτως αναχοινωθείσαν απόφασιν της Κυβερνήσεως χαθ' ήν το Ελληνικόν Δημόσιον προτίθεται να παραιτηθή των βάσει της χειμένης Νομοθεσίας χληρονομιχών του διχαιωμάτων επί των σχολαζουσών χληφονομιών συνεπεία του χατά την διάφχειαν της εχθρικής κατοχής διωγμού των Ισραηλιτών. Θεωρούμεν πράγματι και ημείς ότι είναι ορθόν και δίκαιον αι περιουσίαι αύται να διατεθούν διά το έργον της περιθάλψεως και αποκαταστάσεως των διασωθέντων ομοθρήσχων σας. χαθ' όσον ούτοι επληγησαν όλως ιδιαιτέρως από τα πρωτάχουστα εις την ιστορίαν της ανθρωπότητος εναντίον των μέτρα των Γερμανών και Βουλγαρων.

Αισθανόμεθα ημείς βαφύτερον την απώλειαν του μεγαλυτέρου μέρους του Ισραηλιτικού στοιχείου της χώρας, καθ' όσον ως τυγχάνει γνωστόν το Λαϊκόν Κόμμα από της ιδρύσεώς του έτυχεν ευρείας υποστηρίξεως εκ μέρους των Ελληνών Ισραηλιτών, δι' ό και οι πλείστοι των κατά καιρούς εκπροσώπων των εις την Ελληνική Βουλην, υπήρξαν μέλη του κόμματος τούτου.

Ήδη η ευχή μας είναι οι επιζήσαντες ομόθοησχοί σας να συνέλθουν το ταχύτερον εχ των δεινών πληγμάτων άτινα υπέστησαν εις τρόπον ώστε να δυνηθούν ως και κατά το παρελθόν να συμβάλλουν εις την πρόοδον και αναδημιουργίαν της Ελληνικής Πατρίδος.

> Διά την διοιχούσαν επιτροπήν του Λαΐχού Κόμματος Κ. Τσαλδάρη; Ι. Θεοτόχη;

Του Κόμματος Φιλελευθέφων Εν Αθήναις τη 2 Σ/βφίου 1945 Πφος το Κεντφιχόν Συμβούλιον των

Ισοαηλιτιχών Κοινοτήτων της Ελλάδος Ενταύθα

Κύφιοι.

Το Κόμμα των Φιλελευθέσων εγχοίνει ανεπιφυλάχτως την χατ' αυτάς ληφθείσαν παρά της Κυβερνήσεως κατ' αρχην αποφασιν περί παραιτήσεως του Ελληνιχού Δημοσίου από των χατά τους χειμένους νόμους διχαιωμάτων αυτού επί των σχολαζουσών περιουσιών της χώρας, οίτινες απωλέσθησαν συνεπεία του γερμανιχού και βουλγαριχού διωγμού. Το υπ' εμέ Κόμμα θεωοεί ότι είναι επιβεβλημμένον αι πεοιουσίαι αύται να διατεθούν αποχλειστιχώς διά την περίθαλψιν και αποχατάστασιν των διασωθέντων Ισραηλιτών της Χώρας.

Πραγματι με τα περιορισμένα μέσα, άτινα διαθέτει μία χώρα ως η Ελλάς, ήτις υπέστη τας διώξεις και χαταστροφάς τετραετούς πολέμου και τοιπλής κατοχής και με απλήν ποοσδοχίαν της εξασφαλίσεως πολεμιχών αποζημιώσεων εχ μέρους των υπευθύνων διά τον πρωτοφανή εις την ιστορίαν της ανθρωπότητος διωγμόν, όν το στοιχείον σας υπέστη. δεν είναι δυνατόν ν' αντιμετωπισθή μία σοβαρά και αποτελεσματική προσπάθεια περιθάλψεως και αποκαταστάσεως των διασωθέντων ομοθοήσχων σας οίτινες χατά χανόνα εξήλθον εχ των στρατοπέδων συγχεντρώσεως ή των χρησφυγέτων των πραγματιχά ψυγιχά χαι σωματιχά χαι οικονομικά ράκη. Η χρησιμοποίησις των σχολαζουσών λόγω του διωγμού εβραϊχών περιουσιών δύναται να χαλύψη την ανάγχην τούτων. Εννοείται βεβαίως ότι το όλον πρόβλημα της επωφελεστέρας χρησιμοποιήσεως των εν λόγω περιουσιών διά τον εισημένον σχοπόν δέον να τύχη πολλής προσοχής και πλήρους μελέτης.

Θεωφώ επί τούτοις σχόπιμον να

υπομνήσω ότι το Κόμμα των Φιλελευθέφων εις παλαιοτέφαν εποχήν ότε ευφίσχετο εις την Αρχήν, εθέσπισε τινάς εχ των σημαντιχωτέφων Νόμων, οίτινες ενδιαφέφουν το Ισφαηλιτιχόν στοιχείον. Ο υπ' αφιθ. 2456/1920 χαταστατιχός Νόμος πεφί των Ισφαηλιτιχών Κοινοτήτων, όστις εθέσπισε την ευφείαν αυτοδιοίχησιν των Κοινοτήτων σας χαι χαθόφισε τας αφμοδιότητας χαι πφονόμια αυτών, είναι έφγον της Κυβεφνήσεως των Φιλελευθέφων.

Ενθυμούμαι επί τη ευχαιοία ότε ετύγχανον ο ίδιος Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων ότι αμέσως μετά την ιστοριχήν δήλωσιν Μπάλφουο, του Νοεμβρίου 1917, η Κυβέονησις του Ελευθερίου Βενιζέλου, του μεγάλου ιδουτού του Κόμματος ημών, εξέφοασεν από του βήματος της Βουλής την ειλιχρινεστέραν αυτής συμπάθειαν και την πρόθεσιν της να υπόβοηθήση εν πλήσει συμφωνία μετά των μεγάλων Συμμάχων μας την πραγματοποίησιν του ονείσου της Ιουδαϊχής φυλής, την δημιουργίαν Εβραϊκής Εθνικής Εστίας εν Παλαιστίνη.

Είμαι βέβαιος ότι διεφμηνεύω τα αισθήματα ολοχλήφου του Ελληνιχού Λαού εχφράζων την πεποίθησιν ότι την φοράν ταύτην μετά τας τεφαστίας θυσίας του Εβραΐσμού και την μεγάλην συμβολήν του εις την Συμμαχικήν Νίκην, θα εξευφεθή δικαία και ικανοποιητική λύσις εις το εβραϊκόν πρόβλημα.

> Μετά πλείστης τιμής Θεμιστ. Σοφούλης

Του Δημοχρατιχού Σοσιαλιστιχού Κόμματος

Εν Αθήναις τη 5 Σ/βρίου 1945 Προς το Κεντριχόν Συμβούλιον των Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων της Ελλάδος

Ενταύθα

Κύριοι,

Το Δημοχρατικόν Σοσιαλιστικόν Κόμμα, εγκρίνει ανεπιφυλάκτως

όπως αι παραμένουσαι άνευ νομίμων χλησονόμων Ισοαηλιτιχαί περιουσίαι. των χατά την διάσχειαν της χατογής διωχθέντων και εξαφανισθέντων ομοθρήσχων σας, διατεθούν διά σχοπούς περιθάλψεως και αποκαταστάσεως των διασωθέντων Ισραηλιτών της Ελλάδος. Ελπίζομεν ότι η επί του θέματος τούτου ποοσφάτως ληφθείσα παφά της Κυβερνήσεως απόφασις θα γίνη τάχιστα Νόμος του Κράτους ουθιιζομένων διά τούτου, εν ταις λεπτομερείας όλων των αναχυπτόντων συναφών ζητημάτων. Είμαι βέβαιος ότι επί του ζητήματος τούτου είναι ομόφωνος η γνώμη του Πολιτιχού Κόσμου χαι της Ελληνικής χοινής Γνώμης, εις τρόπον ώστε παν ό,τι διεσώθη εκ των σχολαζουσών εβραϊχών περιουσιών να χαταστή δυνατόν να διατεθή διά την ανόρθωσιν του τόσον δεινώς πληγέντος Ισραηλιτιχού στοιχείου της Ελλάδος παρά των Γεομανών και Βουλγάρων εχθρών της ανθοωπότητος.

Εάν η αφιθμητική δύναμις των ομοθφήσχων σας εμειώθη όντως μεγάλως, η ζωτικότης των διασωθέντων παφέμεινεν εν τούτοις ανέπαφος, πιστεύω δε ότι χάφις εις την ενίσχυσιν ήτις τοις παφέχεται θ' αποβούν εκ νέου στοιχείον πφοόδου διά την χώφαν μας.

> Μετά τιμής Γεώργ. Παπανδρέου

Του Εθνιχού Κόμματος

Εθνικόν Κόμμα Ελλάδος Πανεπιστημίου 16 Τηλέφ. 35.181 Αθήναι Ας. πρωτ. 6698 Αθήναι τη 25 Σεπτεμβρίου 1945 Προς το Κεντρικόν Συμβούλιον των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της Ελλάδος

Ενταύθα

Κύριοι,

Η πρόσφατος απόφασις της Κυβερνήσεως χαθ' ήν το Ελληνικόν Κράτος δεν θα ζητήση να ωφεληθή

οπωσδήποτε εχ των Ισφαηλιτιχών πεφιουσιών, αίτινες συνεπεία του πφωτοφανούς διωγμού των ομοθφήσχων σας θέλουσι παφαμείνη άνευ νομίμων χληφονόμων χαι ότι αύται θέλουν διατεθή χυφίως διά σχοπούς πεφιθάλψεως των διασωθέντων εν τη Χώφα Ισφαηλιτών, τυγχάνει της απολύτου επιδοχιμασίας του υπ' εμέ Κόμματος.

Φοονώ πράγματι ότι το μέτρον τούτο είναι απολύτως δίχαιον χαι ελπίζω ότι η χατ' αρχήν ληφθείσα παφά της Κυβερνήσεως ως άνω απόφασις θα εχφρασθή ταχέως εις χείμενον Νόμου όστις θα ρυθμίζη πλήρως το όλον ζήτημα.

Θα σας είναι βεβαίως γνωστόν ότι ποο έτους περίπου, την επομένην της απελευθερώσεως των Ιωαννίνων παρά των Εθνικών Ομάδων Ελλήνων ανταρτών των οποίων ηγούμην, εξέδωκα την από 21ης Οκτωβρίου 1944 Διαταγήν διά την διαφύλαξιν των εν τη περιοχή Ισραηλιτικών περιουσιών.

Εις την διαταγήν ταύτην ήτις είναι το πρώτον μέτρον το οποίον ελήφθη μετά την απελευθέρωσιν εν σχέσει με τας Εβραϊχάς περιουσίας έλεγον:

« Ο αποχωρών κατακτητής εκτός της καταστροφής και ερημώσεως που επέφερε εις τον τόπον μας, έλαβε ιδιαίτερα σκληρά μέτρα κατά του Ισραηλιτικού στοιχείου το οποίον κυριολεκτικώς εξερρίζωσε από τας εστίας του.

Οι Ισραηλίται εις την Ελλάδα απετέλεσαν πάντοτε στοιχείον προόδου, συνεμερίσθησαν πάντοτε τας τύχας μας και επολέμησαν πάντοτε και κατά τον τελευταίον πόλεμον εναντίον των κατακτητών. Η διαβίωσίς των με τους Έλληνας υπήρξεν πάντοτε αρμονική και αδελφική.

Εν αναμονή επιστοοφής Ισραηλιτών εις τας εστίας των επιβάλλεται να ληφθούν ιδιαίτερα μέτρα ώστε να διαφυλαχθή ανέπαφος η περιουσία των και τους αποδοθή κατά την επιστροφήν των. Διά τούτο ενόψει των γενικοτέφων μέτφων που θα λάβη η Εθν. Κυβέφνησις άμα εγκατασταθή εις την Ελλάδα, λαμβάνομεν τα κάτωθι ποσσωφινά μέτφα ώστε να πφαγματοπιοηθή μετά μεγάλης επιμελείας η διαχείφισις και να μην επέλθη ουδεμία βλάβη εις τας Ισφαηλιτικάς πεφιουσίας».

Δυστυχώς τα επαχολουθήσαντα γεγονότα μετά την αποχώφησίν μας εξ Ηπείφου εματαίωσαν τας πφοσπαθείας ημών χαι ούτω αι εις τας πόλεις της Ηπείφου διατηφούμεναι χινηταί Εβφαϊχαί πεφιουσίαι εξηνεμίσθησαν.

Απευθύνων την παφούσαν εις Υμάς αναμιμνήσχομαι της ηφωικής δφάσεως του εις το πεδίον της τιμής πεσόντος ομοθφήσχου σας Συνταγματάφχου Μοφδοχαίου Φφυζή, εξασφαλίσαντος εις την αφχήν του πολέμου με την Ιταλίαν μίαν από τας πφώτας Ελληνικάς νίχας εις τα βουνά της Πίνδου. Διά της θυσίας ταύτης εις τον χοινόν βωμόν της Πατφίδος εσφφαγίσθησαν χαι πάλιν οι μαχφαίωνες Ελληνο-εβφαϊχοί θεσμοί.

Ήδη η ευχή μου είναι το Ισφαηλιτιχόν στοιχείον της χώφας μας, το οποίον τόσον βαθειά επλήγη από τον απηνή διωγμόν Γεφμανών χαι Βουλγάφων, ν' αναλάβη ταχέως την πφοτέφαν του θέσιν μέσα εις τους χόλπους του Ελληνιχού συνόλου.

> Μεθ' ολοχλήφου της εχτιμήσεως χαι συμπαθείας μου Ο Αρχηγός του Εθνιχού Κόμματος Ελλάδος Ναπολέων Ζέρβας

Του Εθνιχού Ενωτιχού Κόμματος

Εθνικόν Ενωτικόν Κόμμα Έτος Ιδούσεως 1935 Εν Αθήναις τη 5 Σ/βοίου 1945 Προς το Κεντρικόν Συμβούλιον των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της Ελλάδος

Ενταύθα

Κύριοι,

Είμαι λίαν ευτυχής δυνάμενος εξ ονόματος του Εθνιχού Ενωτιχού Κόμματος ουχί απλώς να επιδοχιμάσω αλλά χαι να επιχοοτήσω ανεπιφυλάχτως την χατ' αυτάς παρά της Κυβερνήσεως ληφθείσαν χατ' αρχήν απόφασιν εν σχέσει με τας σχολαζούσας εβραϊχάς περιουσίας αίτινες δεν θα θεωρηθούν ότι αποτελούν μέρος του Δημοσίου Πλούτου.

Η συμφορά ήτις έπληξε το Ισραηλιτιχόν στοιχείον εις όλην την υπό χατοχήν Ευρώπην χαι ιδιαιτέρως εν Ελλάδι είναι από τας μεγαλυτέρας που η Ιστορία μνημονεύει· εν πλήρει 20ω αιώνι Γερμανοί και Βούλγαροι επεδίωξαν χατά τον απηνέστερον τρόπον την πλήρη και συστηματικήν εξωλόθρευσιν της φυλής του Ισραήλ ποος την οποίαν τόσα οφείλει η ανθοωπότης και ο πολιτισμός. Ευτυγώς οι εχθοοί ούτοι του ανθοωπίνου γένους δεν ηδυνήθησαν να ολοχληοώσουν τα χαταγθόνια σχέδια των χαι ούτω δυναμεθα ήδη ν' αντιμετωπίσωμεν το ζήτημα της αποχαταστάσεως των διασωθέντων.

Οι συμπατοιώται μας Ισφαηλίται αφού συνεμεφίσθησαν μετά των λοιπών Ελλήνων όλα τα δεινά και όλας τας καταστφοφάς του πολεμού και της κατόχής είχον ν' αντιμετωπίσουν και αυτήν ταύτην την φυλετικήν των επιβίωσιν.

Ως εκ τούτου οι διασωθέντες κατα κανόνα πλην των περισσοτέφων συγγενών των έχασαν τας περισυσίας των, τας εργασίας των, την στέγην των και συχνά την υγείαν των. Πιστεύω όμως ότι χάρις εις την αξιοθαύμαστον ζωτικότητά των ταχέως θ' αναλάβουν από τα φόβερα πλήγματα που υπέστησαν. Προς τούτο είναι καθήκον του Κράτους να υποβοηθήση διά των μέσων άτινα διαθέτει την ταχυτέραν αποκατάστασίν των.

Προφανώς εις τον σχοπόν τούτον αποβλέπει η προ ημερών αναχοινώθείσα απόφασις της Κυβερνήσεως εν σχέσει με τας σχολάζουσας εβραϊκάς περιουσίας: έχω εν τούτοις την γνώμην ότι διά μόνης της δημιουργία;

ΕΒΡΑΤΚΗ ΕΣΤΙΑ

νέων φιλανθοωπικών ιδουμάτων δεν επέρχεται εις τας πλείστας των πεοιπτώσεων η οικονομική, επαγγελματική και κοινωνική αποκατάστασις.

Φουνώ όθεν ότι ποέπει τόσον αι Ισφαηλιτιχαί Κοινότητες όσον χαι η Πολιτεία να μελετήσωμεν επισταμένως το όλον ζήτημα διά να εξευφεθή ο χαλλίτεφος χαι επωφελέστεφος τφόπος χφησιμοποιήσεως των Ισφαηλιτιχών πεφιουσιών αίτινες χατ' εμήν γνώμην δέον αποχλειστιχώς να διατεθούν υπέφ της Ισφαηλιτιχής ολότητος της χώρας μας.

> Μετά τιμής Παν. Κανελλόπουλος

Του Πολιτιχού Συνασπισμού Ε.Α.Μ.

Ε.Α.Μ, Πολιτικός Συνασπισμός Κομμάτων Κεντφική Επιτφοπή Αφιθ. Πφωτ. 356 Αθήναι 9 Οκτωβφίου 1945 Πφος το Κεντφικόν Ισφαηλιτικόν Συμβούλιόν των Κοινοτήτων της Ελλάδος Ενταύθα

Κύριοι,

Ο Πολιτικός Συνασπισμός των Κομμάτων του Ε.Α.Μ. επιδοχιμάζει απόλυτα την υπ' αριθ. 648/29.8.45 απόφασιν του Υπουργείου Οικονομικών της Ελλάδος που αφορά την διάθεσιν υπέρ Εβραϊκού Φιλανθρωπικού σκοπού των περιουσιακών στοιχείων των Εβραίων εκείνων που πέθαναν χωρίς νομίμους κληρονόμους και τα οποία θα περιερχότανε σύμφωνα με τους Ελληνικούς Νόμους στο Κράτος.

Το έμπραπτο ενδιαφέρον του E.A.M. διά τους Έλληνες Ισραηλίτες, που τόσα υπέφεραν από τον ξένον παι εγχώριο Φασισμό είναι γνωστό. Πάρα πολλοί Ισραηλίτες πατέφυγαν παι φιλοξενήθηπαν παι αυτήν την διάρπειαν της εχθριπής πατοχής στις ελεύθερες περιοχές που προστάτευε ο Ε.Λ.Α.Σ. Και επίσης είναι γνωστόν ότι πολλοί Ισραηλίτες πήφαν μέφος στην Εθνική Αντίσταση όχι μόνον από τις τάξεις του Ε.Α.Μ. αλλά και του Ε.Α.Α.Σ., δίνοντας παλληκαρίσια το αίμα τους.

Δι' αυτό όχι μόνο θεωφούμε δίχαιη την παφαπάνω απόφαση του Υπουφγού των Οιχονομικών αλλά χαι πιστεύομεν ότι η ενίσχυση πφος τους Έλληνες Εβφαίους που απέμειναν θα έπφεπε να είναι αχόμα ουσιαστιχότεφη.

> Με τιμή Διά την Κεντοικήν Επιτοοπήν Του Πολιτικού Συνασπισμού των Κομμάτων του Ε.Α.Μ. Ο Γραμματέας

Ο κ. Ν. Πλαστήρας

Εν Αθήναις τη 17 Σ/βρίου 1945 Προς το Κεντρικόν Συμβούλιον των Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της Ελλάδος

Ενταύθα

Κύριοι,

Με απόλυτον ικανοποίησιν επληοοφορήθην ότι η Κυβέρνησις προήλθεν εις την απόφασιν να θεωρήση όλας τας εν τη χώρα μας περιουσίας των άνευ νομίμων κληρονόμων αποβιωσάντων εις τα στρατόπεδα συγκεντρώσεως ομοθρήσκων σας, ως μη αποτελούσας μέρος της Κρατικής περιουσίας ίνα αύται διατεθούν διά τας πολλαπλάς ανάγκας των δεινώς πληγεισών και αποδεκατισθεισών Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της Ελλάδος.

Θα ενθυμείσθε βεβαίως ότι προ μηνών ότε ως Πρόεδρος της Ελληνικής Κυβερνήσεως εδέχθην μίαν αντιπροσωπείαν Σας επωφελήθην της ευκαιρίας ήτις μοι παρείχετο διά να Σας είπω ότι το Ελληνικόν μας Κράτος είναι φτωχόν αλλά τίμιον, ότι δηλαδή δεν ήτο νοητόν το Κράτος μας οσονδήποτε φτωχόν και αν ήτο να δεχθή ν' απολαύση οιανδήποτε ωφέλειαν από την επιδιωχθείσαν από τους εχθρούς του ανθρωπίνου γένους Γερμανούς και Βουλγάρους καταχτητάς εξολόθρευσιν του Ισφαηλιτιχού στοιχείου της Ελλάδος. Είχον τότε υπ' όψιν μου ότι εν ευθέτω χοόνω η Κυβέρνησίς μου θα ελάμβανε τα δέοντα νομοθετιχά μέτρα ώστε να συντελεσθή και τυπιχώς η παφαίτησις του Δημοσίου από των δικαιωμάτων του επί των περιουσιών τούτων και να προβλεφθή η διάθεσις αυτών υπέρ ειδιχών σχοπών περιθάλψεως και αποκαταστεάσεως των διασωθέντων Ισραηλιτών.

Ήδη μετά την κατ' αρχήν ληφθείσαν παρά της νυν Κυβερνήσεως απόφασιν ελπίζω ότι δεν θα βραδύνη η λήψις του αναγκαίου Νομοθετικού μέτρου.

Διά του μέτρου τούτου θα παρασχεθή μία νέα έμπρακτος απόδειξις της συμπαθείας μετά της οποίας περιβάλλεται το Ισραηλιτικόν στοιχείον εν Ελλάδι και συγχρόνως εν τω μέτρω των πενιχρών μας δυνάμεων θα έχωμεν ως Κράτος συμβάλη εις το έργον της οικονομικής ανορθώσεως και αποκαταστάσεως των ομοθρήσκων σας.

> Μετά φιλικωτάτων αισθημάτων Νίκος Πλαστήρας

Του κ. Ιω. Σοφιανόπουλου

Εν Αθήναις τη 12 Ν/βρίου 1945 Προς το Κεντρικόν Συμβούλιον των Ισραηλιτιτών Κοινοτήτων της Ελλάδος

Ενταύθα

Κύριοι,

Η προσφάτως αναχοινωθείσα απόφασις της Κυβερνήσεως περί διαθέσεως διά σχοπούς περιθάλψεως των διασωθέντων εν Ελλάδι ομοθρήσχων σας όλων των άνευ νομίμων χληρονόμων περιουσιών των εξαφανισθέντων Ισραηλιτών συνεπεία των διαρχούσης της εχθριχής χατοχής της χώρας διωγμών με ευρίσχει απολύτως σύμφωνον· φρονώ μάλιστα ότι αι σχολάζουσαι αύται περιουσίαι δέον να διατεθούν ουχί απλώς διά την περίθαλψιν αλλά διά την οιχονομιχήν ανόρθωσιν των διασωθέντων.

Παφηχολούθησα εις όλας τας τφαγικάς των λεπτομεφείας τα κατά τα έτη της κατοχής μαφτύφια των ομοθφήσκων σας. Οι εν Ελλάδι ζώντες Ισφαηλίται οι οποίοι εις το παφελθόν ουδέποτε εκ του σύνεγγυς είχαν γνωgίσει υπό ηπιωτέφαν έστω μοφφήν το φυλετικόν μίσος ή τας αντισημιτικάς διώξεις ευφέθησαν εκ του λόγου τούτου ολιγότεφον πφοετοιμασμένοι διά να αντιδφάσουν εις τα επιμελώς πφοπαφασκευασθέντα γεφμανικά και βουλγαφικά μέτφα εξοντώσεώς των.

Ούτος είναι εις εχ των χυρίων λόγων οίτινες εξηγούν την μεγάλην αναλογίαν των απωλειών τών. Οπωσδήποτε εχείνο το οποίον ήδη προέχει είναι η ταχυτέρα οιχονομιχή και επαγγελματιχή αποχατάστασις των διασωθέντων.

Γνωρίζω ότι ειδική προς τούτο βοήθεια παρέχεται έξωθεν αλλά πρέπει και το Κράτος να ενδιαφερθή διά την τύχην της κατηγορίας ταύτης των πολιτών του, ήτις ως σύνολον λαμβανομένη είναι ίσως η δεινότερον πληγείσαν εκ του πολέμου και της Κατοχής. Το πρόσφατον κυβερνητικόν μέτρον πρόκειται αναμφιβόλως να συμβάλη ουσιωδώς εις το έργον της αποκαταστάσεως των ομοθρήσκων σας.

Δράττομαι της παρουσιαζομένης μοι ευχαιρίας διά να σας είπω ότι χατά την διάρχειαν της προσφάτου αποστολής μου εις το εξωτεριχόν μοι εδόθη η ευχαιρία να επιχοινωνήσω μετά σημαινουσών Ισραηλιτιχών προσωπιχοτήτων, τρέφω δε αχράδαντον την πεποίθησιν ότι την φοράν ταύτην εν τω πλαισίω της γενιχής οργανώσεως της Ειρήνης εν τω Κόσμω θα εξευρεθή πλήρης χαι ιχανοποιητιχή λύσις διά το Εβραϊχόν πρόβλημα.

> Μετ' εξαιρέτου τιμής Ι. Σοφιανόπουλος

Δήλωσις του κ. Κ. Τσαλδάρη ως Πρωθυπουργού

Μετά από ένα χρόνο ο χ. Κ. Τσαλδάρης, ως Πρωθυπουργός της χώρας, απέστειλε για το ίδιο θέμα το παραχάτω έγγραφο:

Ο Ποόεδοος της Κυβεονήσεως Εν Αθήναις τη 10 Μαΐου 1946 Κύοιον Ασέο Μωυσήν

Ποόεδοον Κεντοιχού Συμβουλίου Ισραηλιτιχών Κοινοτήτων της Ελλάδος

Ενταύθα

Κύφιε Μωυσή, Ευγαριστών Υμά

Ευχαφιστών Υμάς διά τα εκφφασθέντα συγχαφητήφια επί τω σχηματισμώ της νέας Ελληνικής Κυβεφνήσεως, επωφελούμαι της ευκαιφίας όπως εκδηλώσω διά μίαν επί πλέον φοφάν την βαθείαν οδύνην τόσον εμού όσον και του Ελληνικού λαού γενικώς διά την τφομακτικήν συμφοφάν, η οποία έπληξε το ισφαηλιτικόν στοιχείον της Ελλάδος εξαιτίας του υπό των Γεφμανών ενεφγηθέντος αποτφοπαίου διωγμού. Η γενομένη εκ μέφους σας υπόμνησις του ιδιαιτέφου ενδιαφέφοντος, το οποίον επέ-

δειξα χατά τας σχοτεινάς ημέρας του Μαρτίου 1943, διά την αποτροπήν ή τον περιορισμόν της καταστροφής ταύτης, αποτελεί επίσης την χαλλιτέραν απόδειξιν των φιλιχών αισθημάτων της υπ' εμέ Κυβερνήσεως προς το Ισραηλιτικόν στοιχείον. Γνωρίζω ότι οι διασωθέντες Ισραηλίται έρχονται εις την πρώτην γραμμήν μεταξύ εχεινων, οίτινες έχουν ανάγχην αποχαταστάσεως και δύνασθε να διαβεβαιώσητε τους ομοθρήσχους σας ότι η νέα Ελληνική Κυβέρνησις θα πράξη ό.τι δυνατόν όπως υποβοηθήση και επιταχύνη την αποχατάστασιν ταύτην. Οι νόμοι υπ' αριθ. 2/1944, 337 χαι 803/1945 περί αποδεσμεύσεως και αποδόσεως των Ισραηλιτικών περιουσιών θα εφαρμοσθούν εν πνεύματι διχαιοσύνης, ο δε υπό του νόμου 846 προβλεπόμενος Οργανισμός Περιθάλψεως και Αποκαταστάσεως των Ισραηλιτών της Ελλάδος θα ιδουθή το ταχύτερον διά την αναχούφισιν των έχ του διωγμού πληγέντων Ισραηλιτών.

Ο Πρόεδρος της Κυβερνήσεως και επί των Εξωτερικών Υπουργός Κ. Τσαλδαφης

זכרונות אססאואס

ΟΡΓΑΝΟ ΤΟΥ ΚΕΝΤΡΙΚΟΥ ΙΣΡΑΗΛΙΤΙΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο:

Ο Πρόεδρος του Κ.Ι.Σ. ΝΙΣΗΜ ΜΑΊΣ Σουφμελή 2 • 104 39 ΑΘΗΝΑ

Διανέμεται Δωρεάν

ΧΡΟΝΙΚΑ . ICCILIC · MAPTIOE - ΑΠΡΙΛΙΟΣ 1996

A.N.846/1946

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Έν 'Αθήναις τῆ22 'Ιανουαρίου 1946. Τεύχος πρῶτον ἀριθ.φύλλου 17.

Περί καταργήσεως τοῦ κληρονομικοῦ δικαιώματος τοῦ Κράτους ἐπί τῶν ἐκκειμένων 'Ισραηλιτικῶν περιουσιῶν.

ΓΞΩΡΓΙΟΣ Β΄

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ποιτάσει τοῦ 'Ημετέρου 'Υπουργικοῦ Συμβουλίου ἀπεφασίσαμεν καί διατάσσομεν.

"Αρθρον μόνον

1.- Ἐπί κληρονομιῶν Ἱσραηλιτῶν Ἐλλήνων Ὑπηκόων ἀπολεσθέντων κατά τήν διάρκειαν τοῦ πολέμου συνεπεία τῶν φυλετικῶν διωγμῶν ἐκ μέρους τοῦ ἐχθροῦ ἐφ ὅσον οὖτοι δέν κατέλιπον ἐκ διαθήλης κληρο-νόμους ἤ συγγενεῖς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονόμους δέν ἐφαρμόζεται τό ἄρθρον 12 τοῦ Νόμου 2310/1920 "Περί τῆς ἐξ ἀδιαθέτου κληρονομικῆς διαδοχῆς" αἰ δέ σχολάζουσαι κληρονομίαι περιέρχονται εἰς ἰδρυθη-σόμενον διά Β.Δ/τος Νομικόν πρόσωπον ὅπερ θά ἕχη ὡς σκοπόν τήν Πε-ρίθαλψιν καί ἀποκατάστασιν τῶν Ἱσραηλιτῶν τῆς Ἐλλάδος.

2.- Διά Β.Δ/των ἐκδοθησομένὤν προτάσει τῶν Υπουργῶν Οἰκονομικῶν, Παιδείας καί Θρησκευμάτων κανονισθήσονται αἰ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

Η ίσχύς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπό τῆς δημοσιεύσεώς του εἰς τήν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.-

Έν 'Αθήναις τῆ 18 'Ιανουαρίου 1946 'Εν 'Ονόματι τοῦ Βασιλέως 'Ο 'Αντιβασιλεύς 'Ο 'Αθηνῶν Δαμασχηνός

Τό Ύπουργικόν Συμβούλιον 'Ο Πρόεδρος ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΗΣ ΣΟΦΟΥΛΗΣ

TA MEAH

56

Γ.ΚΑΦΑΝΤΑΡΗΣ, ΗΡ.ΠΕΤΙΜΕΖΑΣ,Κ. ΕΝΤΗΣ, Γ.ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗΣ-ΝΟΒΑΣ, ΑΛ.ΜΥΛΩΝΑΣ, Θ.ΧΑΒΙΝΗΣ, Γ.ΜΠΟΥΡΔΑΡΑΣ, Δ.ΜΑΧΑΣ, Χ.ΕΥΕΛΠΙΔΗΣ, Ε.ΜΑΛΑΜΙΔΑΣ, Θ.ΜΑΝΕΤ-ΤΑΣ, Κ.ΓΚΟΤΣΗΣ, Π.ΕΥΡΙΠΑΙΟΣ, Γ.ΜΑΥΡΟΣ, Δ.ΜΑΡΣΕΛΛΟΣ, Ν.ΚΡΑΣΑΔΑΣΗΣ, Γ.ΠΑΠΠΑΣ, Α.ΖΑΚΚΑΣ, Χ.ΠΑΠΑΣΤΑΥΡΟΥ. 'Εθεωρήθη χαί ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραφίς. 'Εν 'Αθήναις τῆ 18 'Ιανουαρίου 1946. 'Ο ἐπί τῆς Διχαιοσύνης Υπουργός ΚΩΝΣΤ.ΡΕΝΤΗΣ

Ο Αναγχαστικός Νόμος 846/1946 περί χαταργήσεως του χληρονομικού διχαιώματος του Κράτους επί των εχχειμένων ισραηλιτικών περιουσιών.

1945: Επιμνημόσυνη δέηση των διασωθέντων Εβραίων στο ερειπωμένο εβραϊκό νεκροταγείο της Θεσσαλονίκης.

Η επαναλειτουογία της Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης

Από το βιβλίο του Ιωσήφ Νεχαμά «In Memorian» παραλαμβάνουμε τα παραχάτω στοιχεία που αφορούν την επαναλειτουργία της Ισραηλιτικής Κοινότητος Θεσσαλονίκης, αρχικά στην Αίγυπτο και στη συνέχεια στη Θεσσαλονίκη μετά το Ολοκαύτωμα:

 Εβραίοι φαίνεται σαν να τα έχουν χαμένα. Δεν έχουν χατευ- θύνσεις, οδηγούς, συνοχή. Απο- φασίζουν να ξανασυστήσουν την παλαιά χοινοτιχήν ενότητα. Γίνεται μια προληπτιχή δοχιμή αναδιοργανώσεως, στην Αίγυπτο, από μεριχές προσωπιχότητες της Θεσσαλονίχης χαι των Αθηνών, που είχαν χατορθώσει να δραπετεύσουν κατά την κατοχή. Κανείς, όμως, ως την ώφα εκείνη δεν μποφούσε να συλλάβη το μέγεθος της καταστφοφής. Συνεστήθησαν, με πφωτοβουλία του δικηγόφου Αλφφέδου Κοέν, δύο συμβούλια: το ένα εξεπφοσώπει την Κοινότητα Θεσσαλονίκης και το άλλο την Κοινότητα Αθηνών. Επικεφαλής του πφώτου ήτο ο αφχιτέκτων Εντουΐν Σαλτιέλ, ο Ελί Κοέν κι ο Αλμπέφ Μόλχο, ο πφοικισμένος πολύγλωσσος, δημοσιογφάφος, γνωστός με το ψευδώνυμο Ναπουλιτάν (πέθανε στην Αθήνα τον Απφίλιο του 1945). Του δευτέφου ο Χαΐμ Πιζάντι και ο Ζακ Μπενζονάνα. Τόσον η Ελληνική Κυβέφνηση που ήδφευε τότε στην Αίγυπτο, όσον και το εβφαϊκό στοιχείο

του Καΐgου και της Αλεξανδρείας, έκαμαν πολύ καλή υποδοχή σε τούτη την υπολογίσιμη προσπάθεια. Όμως, ο Αλφρέδο Κοέν, ο εμψυγωτής αυτών των επιτροπών, δεν κατόρθωσε να φθάση στην Ελλάδα, παρά στις αρχές Δεκεμβρίου 1944. Τότε πια τοπικές προσπάθειες είχαν, ως ένα σημείο, αναχόψει την αναρχία των πρώτων ημεοών. Παντού, σε όλους τους αναγεννώμενους εβραϊχούς χύχλους, στην Αθήνα, τη Θεσσαλογίκη, τη Λάρισα, τον Βόλο, τα Γιάννενα, την Κέρχυρα, ανθίζει και αναπτύσσεται η επιθυμία να νοιποπυσευτή το σπίτι, να συσπεισωθούν οι άνθρωποι χαλής θελήσεως, να συντονισθούν για μια εργασία μεθοδική και πειθαρχημένη, αλληλοβοηθείας και συνεργασίας. Όταν τα ήθη, οι συνήθειες της Αντιστάσεως, η ανυπαχοή και το θοάσος της παρανομίας, η αυθαιρεσία και η βία αγνοούσαν κάθέ νόμο, τα πλέον ανυπότακτα. φαινομενικά, στοιχεία, μέσα από τους διασωθέντας, υπαχούουν θεληματιχά σ' έναν χανόνα, σε μίαν αρχή συντονισμού και διακυβερνήσεως, που μόνοι τους, τα επεξεργάζονται. Η Χαλκίδα, η Λάρισα, ο Βόλος, τα Τρίκκαλα, αποκτούν, γρήγορα, έναν εβραϊκό πληθυσμό. Η Αθήνα έγει τώρα περισσοτέρους Εβραίους, παρ' όσους προ του πολέμου. Ποτέ τόσο πλήθος δεν πήγαινε στη Συναγωγή. Δεν συμβαίνει όμως το ίδιο και στη Θεσσαλονίκη, τα Γιάννενα, την Κέρκυρα. Τούτες οι Κοινότητες, άλλοτε πολυάνθρωπες και ευημεοούσες. είναι τώρα σχελετώδεις χαι σαν ραγιτικές» (σελ. 341).

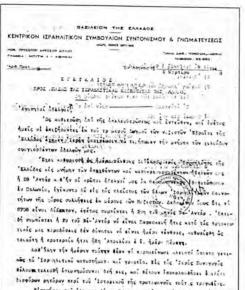
«Η Θεσσαλονίκη αργεί κάπως να οργανωθή. Την 1ην Δεκεμβρίου 1944, μερικοί νέοι παραβιάζουν τις σχουριασμένες θύρες της Συναγωγής των Μοναστηριωτών, που ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός είχε χρησιμοποιήσει σαν αποθήχη. Χάρις σε τούτο το γεγονός, απέφυγε την χαταστρεπτική μανία των Ναζί. Μια πρώτη γενική συνέλευση πραγματοποιήθηκε με εκατόν τριάντα επτά παρόντες. Διατηρούνται αχόμη χάποιες συνήθειες της Αντιστάσεως. Μέσα στον ιερό χώρο, μερικά μυδραλλιοβόλα, καθρεφτίζουν τις χλωμές αχτίδες του ήλιου που εισδύουν από τα θολά παράθυρα. Παρά ταύτα συζητούν με πολλήν ησεμία. Ποιν από χάθε τι, πρέπει να συγχροτηθή ένα αντιποοσωπευτικό όργανο, ένα συμβούλιο που θα έχει εξουσία να ομιλή εξ ονόματος όλων των διασωθέντων. Πρώτη φροντίδα αυτού του Συμβουλίου θα είναι να προβή στα χατάλληλα διαβήματα για να δοθή στον καθένα ένα «δελ-

τίον άφτου». Το Συμβούλιο εκλέγεται διά βοής. Έτσι, τοποθετήθηκε το πρώτο οφόσημο.

Χοειάζεται τώρα, σε τούτη την Κοινότητα που προσπαθεί να ξαναζήση, ένας τόπος συγχεντρώσεως, μια στέγη για τα γραφεία, τις υπηρεσίες μητρώου, περιθάλψεως, λατρείας. Δεν ήτο δυνατό να γίνη λόγος να χρησιμοποιηθή για ένα τέτοιο σχοπό η Συναγωγή που μόλις είγε παραληφθή. 'Αλλωστε, την κατέλαβον εξ εφόδου οι λογής άστεγοι, που κατόρθωναν, επί τέλους, κάπου να στεγασθούν, στα πλάγια του κτιρίου και στο ανώγειο. Με μύριες δυσχέρειες, παρά τις ισχυρές αντιδράσεις, κατόρθωσαν να ελευθερώσουν τον χώρο ενός θρησκευτικού κοινοτικού κέντρου, μέσα στην πόλη, όπου είχε εγκατασταθή το καμπαρέ «Μινέρβα». Από τότε, η κοινοτική δραστηριότης κατορθώνει ν' αναπτυχθή προς όλους τους τομείς» (σελ. 344).

«Η Υπηφεσία της Στεγάσεως, φιλοξενεί καμιά εικοσαφιά μεμονωμένες κοπέλλες, που δεν είναι όλες από τις άλλοτε εκτοπισθείσες. Ζουν σε μιαν οικογενειακήν ατμόσφαιφα. Οι κοπέλλες αισθάνονται σαν στο σπίτι τους. Το ίδφυμα κατευθύνει μια διευθύντφια και ένα συμβούλιο κυφιών. Οι κοπέλλες διδάσκονται φαπτική, οικιακές εφγασίες, μαγειφική. Ταυτόχφονα, συμπληφώνουν τη γενική μόφφωσή τους και μαθαίνουν εβφαϊκά και αγγλικά, καθώς και ελληνικά, που είναι και η γλώσσα του ιδφύματος.

Από την απελευθέρωση κι εδώ, λειτουργεί στην Αθήνα ένα χρατιχό δημοτιχό σχολείο, με 80 μαθητές (53 αγόρια και 27 κορίτσια), υπό την διεύθυνση δύο διδασκάλων. Τα παιδιά παίρνουν ένα πλούσιο μεσημβρινό φαγητό. Το καλοκαίρι, χάρις στη φροντίδα του Πατριωτιχού Ιδρύματος παραθερίζουν σε κάμπιγκ. Στη Θεσσαλονίκη, ένα «Παιδικό Κέντρο», συγκεντρώνει τα περισσότερα παιδιά χαι των δύο φύλων, όταν δεν πάνε σχολείο. Το κέντρο διευθύνει η αγαθοεργός Κυρία 'Αννυ Κοέν, βοηθούμενη για μαχρύ χρονικό διάστημα από την Κυρία Λιλή Σιακή, αξιόλογη παιδαγωγό. Καταβάλλονται επίσης επαινετές προσπάθειες που αποτελεσματικά ενισχύονται από την Ζόιντ, για την ανανέωση της εβραϊκής πίστεως και των λατρευτικών παραδόσεων. Η Ζόιντ βοηθεί επίσης τους απόgous Εβραίους σπουδαστάς. Κλινικές, πλούσια εφοδιασμένες, παρέχουν τα αγαθά των στη Θεσσαλονίκη και την Αθήνα. Όλα τούτα τα έργα, καταργούνται ποοοδευτικά» (σελ. 355).

Εξοηγήσει του "Αφτισμοδίνου Εγτου μ. Ερίτατορ ή Φρισκιντακή τιλετή πλήν των είς Ισίστην Κοινότητα (διαιτέρα, απότερα έναν δέον Ιαίορς δτος - Ισολουδήση και τό Ιζής αρόγραμμος:

Ημέρα πένθους για τα θύματα του Ολοκαυτώματος

Με την υπ' αφιθμ. 9 της 2.3.1948 εγκύκλιό του το Κεντφικό Ισφαηλιτικό Συμβούλιο Ελλάδος αναφέφεται στην καθιέφωση για τις Εβφαϊκές Κοινότητες της Ελλάδος Ημέφας Πένθους, με οφισμένο τυπικό, για τα θύματα του Ολοκαυτώματος:

ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ

Αγαπητοί Αδελφοί,

Ως καθιερώθη από της απελευθερώσεως και εντεύθεν, και εφέτος ημείς οι επιζήσαντες εκ του τρομερού διωγμού των ναζιστών Εβραίοι της Ελλάδος έχομεν ιεράν υποχρέωσιν να τιμήσωμεν την μνήμην των χιλιάδων σφαγιασθέντων αδελφών μας.

Έχει καθορισθή ως ημέρα πένθους δι' όλους τους Ισραηλίτας της Ελλάδος εις μνήμη των απαχθέντων και κατακρεουργηθέντων αδελφών μας η 29η Αντάρ, καθ' ην οι πρώτοι αδελφοί μας εκ Θεσσαλονίκης εθανατώθησαν εν Πολωνία, εγένοντο δε εις τας πλείστας των άλλων Ισραηλιτικών Κοινοτήτων της χώρας συλλήψεις εκ μέρους των Ναζιστών. Δεδομένου όμως ότι το 5708 είναι δίσεκτον, εφέτος συμπίπτει η 29η του μηνός Βε-Αντάρ. Επειδή συμπίπτει η 29η του Βε-Αντάρ να είναι Παρασκευή ήτις κατά τας θρησκευτικάς μας παραδόσεις δεν δύναται να είναι ημέρα πένθους, καθορίσθη ως τοιαύτη η προτεραία, ήτοι η 8η Απριλίου ε.έ., ημέρα Πέμπτη.

Καθ' όλην την ημέραν ταύτην δέον να παραμείνωσι

κλειστά άπαντα γενικώς τα Ισραηλιτικά καταστηματα και γραφεία. Εις τας Ιεράς Συναγωγάς θέλουσι τελεσθή επιμνημόσυναι δεήσεις και θέλουν επακολουθήσει ομι λίαι διαφόρων ρητόρων περί του ιστορικού της πρωτοφανούς ταύτης τραγωδίας.

Εισηγήσει του Αρχιραββίνου Σ/του κ. Σράιμπερ η θρησκευτική τελετή πλην των εις εκάστην Κοινότητα ιδιαιτέρως καθιερωμένων δέον επίσης όπως ακολοιθήση και το εξής πρόγραμμα:

- 1. Θα διαβασθή ο Ψαλμός 16.
- 2. Ομιλίαι.
- 3. Μεγάλη Ασχαβά.

Εις το τέλος της λειτουργίας Ψαλμός 91. Το απόγευμα, πριν από το Μινχά, θα διαβασθούν οι Ψαλμοί 119 και 16.

> Ο Πρόεδρος Κανάρης Κωνσταντίνης

Από το Σέδεο του Πέσαχ για τα παιδιά του σχολείου της Ισραηλιτικής Κοινότητας Αθηνών, στη Συναγωγή.

Από τη διανομή εφοδίων της Joint, μπροστά στη μισοχατεστραμμένη Συναγωγή της Λάρισας. Λεχαετία 1950.

Από το χορό του Χανουχά στο Πνευματιχό Κέντρο της Ισραηλιτιχής Κοινότητας Λάρισας. Δεχέμβριος 1953.

Μια σπάνια φωτογραφία από μία από τις πρώτες συνεδριάσεις του Δ.Σ. του Κ.Ι.Σ. σε πλήρη σύνθεση. Στο χέντρο ειχονίζεται ο πρόεδρος του Κ.Ι.Σ. Κανάξης Κωνσταντίνης ενώ διαχρίνονται επίσης η Αμεριχανίς εχπρόσωπος της Joint, ο Ζαχαρίας Βιτάλ, ο Χαΐμ Μπενρουμπή, ο Καλεφεζράς, ο Μωΰς Καράσσο

Από την επίσχεψη στο Ισφαήλ του Μητφοπολίτη Δημητφιάδος Δαμασχηνού το 1964. Αφιστεφά ο πφόεδφος της Ισφαηλιτιχής Κοινότητας Βόλου Ιωσήφ Σαμουήλ.

ΑΠΟ ΔΕΙΠΝΟΝ ΤΟΥ ΧΑΝΟΥΚΑ

Ο βιομήχανος ×. Ανσέλμος Ζ. Μουφτζούνος, Επίτιμος Πφόεδφος του Κέφεν Καγιέμετ, ανάπτει την "Χανουνίγια" διαβάζων τον ναθιεφωμένον Ύμνον "Ανεφότ-Αλάλου". Παφαπλεύφως του οι ×.×. Ραφ. Κωνσταντίνης, Πφόεδφος του Κέφεν Καγιέμετ και Ηλίας Ναχμάν της Οφγανωτικής Επιτφοπής.

> (Από την «Εβραϊκή Εστία», τεύχος 105, 4 Ιανουαρίου 1952)

Το φωτογραφικό υλικό του τεύχους προέρχεται από το αρχείο των:

- Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Ελλάδος
 - Εβραϊκού Μουσείου Ελλάδος
 - Μωυσή Κωνσταντίνη
 - Εσδρά Μωυσή

Επίσης από τα βιβλία των:

Ν. Σταυρουλάκη: «Jewish Sites and Synagogues in Greece», Ραφ. Φρεζή: «Η Ισραηλιτική Κοινότητα Βόλου», και Ιωσήφ Νεχαμά «In Memoriam»

Πόλεις με Εβοαϊχό πληθυσμό προπολεμιχά

Αγρίνιο, Αθήνα, Αλεξανδρούπολη, Άρτα, Βέροια, Βόλος, Διδυμότειχο, Δράμα, Ζάχυνθος, Ηράχλειο, Θεσσαλονίχη, Ιωάννινα, Καβάλα, Καρδίτσα, Καστοριά, Κέρχυρα, Κομοτηνή, Κως, Λαγκαδάς, Λάοισα,

Νέα Οφεστιάδα, Ξάνθη, Πάτφα, Πφέβεζα, Ρέθυμνο, Ρόδος, Σέρρες, Τρίκαλα, Φλώρινα, Χαλκίδα, Χανιά,

[Σύμφωνα με την ελληνική νομοθεσία Ισραηλιτικές Κοινότητες υπάρχουν σε. πόλεις όπου κατοικούν πάνω από 20 εβραϊκές οικογένειες. Στην απαρίθμηση των παραπάνω πόλεων πεοιλαμβάνουμε όμως και τις πόλεις όπου βάσει της νομοθεσίας οι Εβραίοι δεν συνιστούσαν Κοινότητα].

Πόλεις με εβοαϊχό πληθυσμό μετά τον πόλεμο

Αγοίνιο (δεν ήταν Κοινότητα διότι απαφτιζόταν μόνο Καφδίτσα, Καστοφιά, Κατεφίνη, Κέφχυρα, Κομοτηνή, από 32 μέλη), Αθήνα, Άρτα, Βέροια, Βόλος, Διδυμότειχο, Δοάμα, Ζάχυνθος, Θεσσαλονίκη, Ιωάννινα, Καβάλα,

Λάοισα, Νέα Ορεστιάδα, Ξάνθη, Πάτρα, Πρέβεζα, Τρίχαλα, Φλώρινα, Χανιά (ελάχιστα μέλη), Χαλκίδα.

Κοινότητες εν αδρανεία

(χοονολογία κατά την οποία τέθηκαν σε αδράνεια)		(χρονολογία χατά την οποία τέθηχαν σε αδράγεια)		
Καβάλα	1970	Ρόδος	1970	

Διαλυθείσες Κοινότητες

(χοονολογία κατά την οποία		Ζάκυνθος	1970	Ξάνθη	1958
	διαλύθηχαν)	Ηράκλειο	1968	Πάτρα	1991
Αγρίνιο		Καστοριά	1972	Ποέβεζα	1958
Αλεξανδοούπολη	1972	Κομοτηνή	1958	Ρέθυμνο	1958
Άφτα	1959	Κως	1970	Σέροες	1957
Διδυμότειχο	1987	Λαγκαδάς	1958	Φλώοινα	1970
Δοάμα	1970	Νέα Οφεστιάδα	1970	Χανιά	1958

Κοινότητες που υπάρχουν σήμερα (1996)

Εν ενεργεία: Αθήνα, Βόλός, Θεσσαλονίχη, Ιωάννινα, Κέρχυρα, Λάρισα, Τρίχαλα, Χαλχίδα. Εν αδρανεία (αριθμούν λιγότερο από 20 οιχογένειες): Βέροια, Καβάλα, Καρδίτσα, Ρόδος.

Τα μέλη των Δ.Σ. του Κεντριχού Ισραηλιτιχού Συμβουλίου χατά την περίοδο 1944-1951

Το Κεντρικό Συμβούλιο Ισραηλιτικών Κοινοτήτων Ελλάδος (συσταθέν διά της υπ' αφιθμ. 40741 της 20.11.1944 πφάξεως του Υπουργού Παιδείας και Θρησκευμάτων) αποτελείτο από τους: Ασέο Μωυσή (πρόεδρο), Δανιήλ Σ. Αλχανάτη (αντιπρόεδοο), Ηλία Νεγοίν (γεν. γραμματέα), Μωύς Καράσσο, Κανάρη Κωνσταντίνη, Μωυσή Λεβή, Μωύς Μάτσα, Μωύς Μπενβενίστε, Ροβέστο Ραφαήλ, Ιούλιο Ταζάστες, Εμμανουήλ Φόρνη. Έδοα: οδός Ηπίτη 1 - Αθήνα.

Το πρώτο Διοικητικό Συμβούλιο του Κεντρικού Ισραηλιτικού Συμβουλίου Συντονισμού και Γνωματεύσεως (ιδουθέντος διά του Α.Ν. 367/45) διορίσθηκε με την υπ' αριθμ. 33535/17.7.1945 απόφαση του Υπουογού Εθνικής Παιδείας και Θοησκευμά-TOV.

Συγκροτήθηκε σε Σώμα στις 23.7.1945, με μυστική ψηφοφοοία και αποτελείτο από τους: Μίνω Λεβή (πρόεδρο), Πέπο Μπενουζίλιο (αντιπρόεδοο), Αλφρέδο Κοέν (γεν. γραμματέα), Βίχτωο Λεβή (ταμία), Δανιήλ Σ. Αλχανάτη, Σαλβατώο Εζρατή, Κανάρη Κωνσταντίνη, Μίνω Κωνσταντίνη, Ανσέλμο Μουρτζούχο, Ασέφ Μωυσή, Ηλία Νεγρίν, Ροβέρτο Ραφαήλ.

Από της ιδούσεως του ΚΙΣ μέχρι και τον Ιανουάριο του 1951, οπότε και δημοσιεύθηκε ο νόμος 1657 με τον οποίον το ΚΙΣ χατέστη μόνιμον όργανον εχπροσωπήσεως του Ελληνιχού Εβραϊσμού, μέλη του Δ.Σ. του ΚΙΣ διετέλεσαν χατ' αλφαβητική σειρά οι εξής:

Εμμανουήλ Αβδελάς, Δανιήλ Σ. Αλγανάτης, Ίνο Άντζελ, Εμμανουήλ Αφούχ, Ζαχαφίας Βιτάλ, Ηλίας Γκανής, Σαλβατώρ Εξρατής, Ισαάχ Εμμανουήλ, Μωύς Καράσσο, Αλφρέδος Κοέν, Σαμουήλ Κοέν, Φρειδερίχος Κόρνιχερ, Κανάρης Κωνσταντίνης (πρόεδρος), Μίνως Κωνσταντίνης, Βίχτωρ Λεβής, Ισαάκ Λεβής, Μίνως Λεβής (πρόεδρος), Ισαάκ Ματαράσσο, Μίνως Μάτσας, Μωυσής Μάτσας, Μωύς Μπενβενίστε, Χαΐμ Μπενρουμπή (πρόεδρος), Ανσέλμος Μουρτζούχος, Πέπο Μπενουζίλιο, Σολομών Μπίτη, Ασέρ Μωυσής (πρόεδρος), Ηλίας Νεγρίν, Ροβέρτος Ραφαήλ, Σαμ Σαλφατής, Αβραάμ Σαρφατής, Ιούλιος Ταζάρτες, Βιτάλ Τωβίλ, Αλβέρτος Φάις, Εμμανουήλ Φόρνης, Ερρίχος Φόρτης, Σολομών Χαγουέλ.

ENGLISH SUPPLEMENT

ISSUE No 142

March - April 1996

The 50th Anniversary of the Central Board of Jewish Communities in Greece

«The gap that was opened by the earthquake and was immediately filled with flowers» D. Solomos

The YEAR 1995 marked the 50th Anniversary of the foundation of the Central Board of Jewish Communities in Greece, established with Act 367 of 1945.

(The present form of this coordinating organ which represents the Greek Jewry was finalised in 1951, with Act 1657).

The Greek Jewry celebrates this year this fifty-year period, by honouring the Greek State for the significant assistance it has always offered, as well as the coreligionist leaders who performed the fundamental work.

The issue of our magazine that you have in hand, discusses through its articles the first six years of operation of the Central Jewish Board of Greece (1945-1951), and reveals the laborious endeavour undertaken for the re-establishment of the Greek Jews, literally from the ashes of the crematoria.

We honour those who assisted in the re-establishment of the Greek Jewry

The PROCEEDINGS of the board meetings of the Central Jewish Board of Greece dated August 2nd, 1949, Asher Moissis, of blessed memory, then President of the Board, made a brief report on the action taken in the previous four years and mentioned, among other things, the following: «When the first board of the Central Jewish Board of Greece assumed its duties, the Communities were broken and our coreligionists were for the most part, in a desperate situation. Immediately the Central Jewish Board worked towards the re-organisation of the Communities and recommended the passing of relevant laws to the government... It founded Foundations and Organisations and brought relief to the survivors of the persecution, and finally, instituted awareness of the fact that the deserted Jewish property should belong to all the surviving Jews of Greece».

WHEN THE ABOVE WAS BEING REPORTED ON, only four years had passed since the end of the World War II, which found the Jews of Europe diminished by 6 whole million souls. In this hecatomb of martyrdom the Greek Jewry has the sad privilege to be among the first in number of victims, since 86% of its total was lost. «Heavy terror has become for me the function of memory / I lose heart at my every memory», writes the poet Dialechti Zevgoli-Glezou.

WE WILL RECALE 1945 to the memory of the older ones of us. The period of the national time of death, of the dark years of the Occupation, has passed. Greece is free, but almost completely destroyed. Whole towns and villages have been deserted, the largest part of the population has congregated to the big cities in search of the daily bread, extended areas of the country are not controlled by the government, the public services are not fully functional, communications are not functioning at all. Food shortages present a major problem for the authorities and a daily worry for every citizen, properties have been destroyed or have changed ownership, a divided society seeks ways not to develop, but to survive.

Within this biblical chaos, we the Jews also exist. Others are returning from the camps of death, others emerging from the hiding places where we had been kept safe by our Christian compatriots, others yet, are coming down from the mountains of the National Resistance. We find our families broken, we seek our relatives and can find no one, and nobody can give^{*}us information as to their fate. We seek our belongings: they are also seized, lost. We ask for the help of our communities: they are also broken, vitrually non-existent. We seek refuge in our Lord: but our synagogues are destroyed, our rabbis have also been lost at the camps of shame. There is no light, no help from anywhere.

THEN A GROUP OF OUR CORELIGIONISTS, trully and literally of blessed memory, undertake the effort for the re-organisation of the Greek Jewry. From the beginning, from minus zero, from scratch.

IN THIS DESPERATE EFFORT to awaken hope, two factors assisted us: The first, is the Jewish Organisations abroad, and mainly in the USA, since those of Europe found themselves in much the same circumstances as we did. But we had a further serious problem: the Jews of Greece, apart from the great and flourishing community of Thessaloniki, were not in any way connected with Jewish Organisations abroad before the War.

We have always lived so assimilated with our Christian brethren, that we never had particular relations with Jewish organisations in other countries. Therefore, at the end of World War II, we had to explain to them that before the War there used to be in Greece 31 Jewish Communities in corresponding towns, from which, others had disappeared from the face of the earth, and others had lost their human content and material resources.

In that hour, within the ruins of the total European destruction, it was difficult to attract their attention. We are grateful to these Jewish Organisations abroad for all their help.

HOWEVER, THE MAIN FACTOR which assisted us, and without which nothing would have been achieved, was the Greek Government.

The actions the government undertook on behalf of the Greek Jews, recommend it very highly, given the fact that among the major significant problems it was faced with, it had the honourable volition to occupy itself with the problems of its Jewish citizens. In the proceedings of the board meetings of the then newly founded Central Jewish Board of Greece stand recorded frequent meetings of its leaders with the Prime Ministers at the time Constantine Tsaldaris, Themistoklis Sofoulis, Sofoklis Venizelos, Alexandros Diomidis, with various ministers and general directors of ministries. And above all, the life-giving protection of Archbishop Damaskinos, the Head of the Greek Christian Orthodox Church, has been recorded, a protection which had begun in the dark years of extermination of the Holocaust and continued until the hour of his death, honouring thus his human nature as well as his religious capacity.

WITHIN THE FRAMEWORK OF ITS INTEREST for its Jewish citizens, the Greek Government voted for laws unique in Europe concerning the restitution of Jewish properties and our rehabilitation. These laws did not reflect any favouritism towards Jews. They were laws of humanity and factual recognition of the sacrifices to which a productive part of the greek people had been subjected. They were laws founded on drops of blood, which in their turn became the foundation based on which we obtained once again our human identity, our lives, our homes. As the well known Greek author Costas Tsiropoulos writes: *«The home is the root of the tribe and man's root. With the home, through the home he gets to know his first world, he allows it to take root inside him and becomes aware of the first step of History which is the conciousness of the family and its own course as a generation through time».* This is the home we have found, thanks to the greek government.

IN THE FIFTY YEARS which have passed since then, the Greek Jews were granted many opportunities to honour from the innermost recesses of their heart all those, organisations and individuals, well-known people or simply the people next door, who stood by us in the hour of Persecution and Pain. The recognition owed to them is eternal.

TODAY WE HONOUR THE GREEK STATE. The state and civil leadership, the public administration, the authorities, the state officials, the local government who assisted us. Without them, what is left of the Greek Jews would have been lost in the sea of desperation. The fact that the few remaining Jews managed to be reborn, is owed to all of them.

IN CASES SUCH AS THESE any word beyond a simple thank you, is inappropriate. It diminishes the size of the beneficence.

1945-1951: The first six crucial years

Review of the proceedings of the sessions of the Central Jewish Board of Greece

The Central Board of Jewish Communities in Greece was founded after the World War II, in 1944 by the Minister of Religions and Education and later the Central Jewish Board for Co-ordination and Advice was officially founded in 1945 by an Obligatory Law. The proceedings of their sessions, as the first Pan-Hellenic collective organisation of Jews, constitute the document that best describes the endeavour immediately after the liberation of Greece, in October 1944, in order to reorganise the representatives of Greek Jewry, as well as the problems that these organs were forced to deal with.

The epigrammatic phrasing of the proceedings gives them the advantage of being impersonal, therefore objective and in any case official, since their recording is commonly accepted by all participants in the collective activity.

Thus, the proceedings of the sessions of the administrative organs of Greek Jewry in the crucial sixyear period 1945-1951, result in certain basic facts concerning main issues dealt with during this period of time:

 a) Close co-operation between factors of Greek Jewry and the Greek government in order to provide essential. and efficient care for survivors (whether they were in Greece or they had returned from the German concentration camps). The Greek Government showed genuine interest and did not fail – just like during the prewar period – to give moral and material support to assist the function of the Jewish Communities of the country. In addition, the Greek Church co-operated efficiently, just like it had held an excellent attitude towards the Jews during the Occupation.

b) A pile of immediate and long-term problems were awaiting the representatives of Greek Jewry of the time and they had to be dealt with all at once. They included issues such as settlement and re-housing of families, caring of elderly prisoners and other categories of people who were destitute and unable to earn a living, securing the real estate properties of Jews who survived or who perished of disappeared during the war, restoring communal and private properties that had been seized or transgressed. passing a law in relation to general Jewish issues of rehabilitation, etc. At the same time, daily life issues had to be taken care of immediately, for instance, finding rabbis to carry out ceremonial services, Jewish Hebrew teachers to ensure the continuation of Jewish education, housing families that returned from the death camps or from the National Resistance. In order to carry out this huge project, resources had to be found, and since the ruined national economy could not provide such resources, they had to be obtained abroad. In other words, these were issues concerning the rehabilitation of persons. families, groups, collective organs to social survival.

c) The immediate undertaking of collecting information about Jews from various provincial towns. Greece had just come out of a triple enemy occupation - Italian, German and Bulgarian - and the Jewish communities were geographically located in areas where all of these three enemy forces had ruled. In addition, immediately after the liberation, many of these areas of the country were ruled by guerrilla groups and not by the Greek Government, furthermore it was difficult to register and to reconstruct the Jewish Communities. The Central Board of Jewish Communities in Greece had great difficulty and limited resources with which it had to assist the communities to reconstruct their religious life and to rebuild synagogues and cemeteries which had been destroyed during the persecution. Some of the cemeteries which belonged to Jewish Communities where there were no longer any living members, were donated to the State or to local Municipalities.

d) As a result of the events which took place during and after the War, occupation and post-occupation, the entity of Jewish survivors as well as a large portion of the Greek people, was concentrated in Athens where the Jewish Community faced the greatest problems concerning the development of communal life and the care for the immediate needs of survivors. Besides the biological and professional issues, there were problems with Jews, who, during the Occupation, had to convert to Christianity against their inclination, or who participated in the National Resistance and now had to be «declassified» according to the procedure of «social beliefs», and problems with those few who collaborated or were accused of having collaborated with the enemy. The problems with such individuals were also pressing and required legal settlement.

e) Interstate relations problems had to be dealt with, for example the plot of land owned by the family of the diplomat-secretary of state, Ioannis Politis, in Tel Aviv. A newly-born state - that of Israel, and a newlyliberated one - that of Greece - were asked to solve personal differences connected to property involving a great amount of economic resources. Representatives of Greek Jewry had to mobilise international Jewish organisations in order to find the necessary sums of money.

f) Greece came up with unique solutions concerning certain Jewish issues, for example the principle that properties owned by Jews who had been annihilated by nazis belong to surviving Jews. In honour of the Greek Government and of the four year-struggle of Greek Jewish leadership this principle became widespread in other countries too and became part of the term requested for Peace Treaties with satellite countries-allies to Germany. Of course, according to the remarks of Frangiski Abatzopoulou in her book «The Holocaust in the testimonies of Greek Jews» (p. 230) and to the remarks of Is. Nehama in his book «In Memoriam» (p. 374), plain figures prove that the laws of Greek State beneficial to Jews were not fully observed. «In Salonica, for example, out of 11.000 «requisitioned» apartments only 600 were claimed by their legal owners (the rest had died in the crematoria). Only thirty were returned back, while 270 legal owners were given back only one or two rooms. Only 299 shops out of 2.300 were given back».

g) Personal matters concerning the lives of coreligionists were brought to the attention of the Central Jewish Board of Greece, the only communal organ which could help since then (e.g. someone from Trikala applied for assistance in order to study at a Secondary Technical School, pupils of a Radio Technical School requested the purchase of equipment in order to practice their profession, young women needed to be provided with a dowry). These people requested assistance in order to practice their most basic right: The right of living.

 h) The following committees were formed in order to deal with problems which needed an immediate solution:

 Relief from Egypt, 2) Provision of medical aid and food supplies, 3) Allocation of financial aid to students, 4) Allocation of scholarships, 5) Searching for deportees, 6) Housing, 7) Orphanage.

Following this, after the legal foundation of the Central Jewish Board, the Central Relief Committee was established and functioned. With the assistance of the American Joint Distribution Committee, the following institutions were established: «Esther» Orphanage in Kifissia (which sheltered a total of 250 children over 2 years old), the Home for the Unprotected Girl in Athens, the Home for the Working Girl, the Home for Professional Rehabilitation, Ahsharah (a place of temporaty residence and preparation of Jews immigrating to Israel, first in Galatsi and later on in Frangoklissia). In addition, 40-50 elderly Jews were hospitalised in the Athens Home of the Aged, those suffering from tuberculosis were hospitalised in various sanatoria, a general health centre functioned in the Athens Community and finally, Benot Brit founded a convalescent home. ORT in Athens was providing technical education.

h) The Central Jewish Board of Greece was involved in **collecting data about collaborators** (Jews who had collaborated with the Occupation Authorities) and followed their cases in order to assist Justice. Special criminal lawyers were hired for this purpose.

i) At the same time the Central Jewish Board, through the Ministry of Foreign Affairs, took action in order to **prosecute war criminals and to collect data concerning their activity**, data which was brought to the attention of the judges during the Nuremberg Trial.

j) Data was collected on Greek Gentiles who contributed in the rescue of Jews during the Occupation, and after a thorough procedure a special organisation in Israel, «Yad Vashem», honoured them with the title of «Righteous Among the Nations».

k) The basic mission of the Central Jewish Board of Greece for the development of Jewish education was important. It loooked for and found Hebrew teachers, rabbis and prayer books from abroad, given that they did not exist in Greece.

1) Although the reorganisation of Greek Jewry presented great problems the Central Jewish Board was equally zealous over national problems. It addressed foreign Jewish organisations in order to repeatedly present issues of national claims such as the mass kidnapping of children by the guerillas, Greece's demands for war reparations, etc.

For example, the following resolution of condemnation against the mass kidnapping of children was sent abroad:

«C.J.B. (K.I.S.) represents all Jewish Communities of Greece and shares in the national pain for the ongoing illegal detention of thousands of Greek children away from parents, families and homes. It addresses an urgent and warm request towards all Jews and Jewish Organisations of the world to take an interest and to participate in the highly human task of the repatriation of the expatriated Greek children». m) Greek Jewry was equally interested in the formation of a Jewish Homeland in Palestine. At the same time, Greek Jewry participated in national events which were organised in the country proper, i.e. a monthly contribution in the «Civil Mobilisation» in 1948, a contribution in the fund drive during the «Work and Victory» Week, and the reformation of the «Greek Scout Corps» (the 13th chapter of Scouts in Athens).

The following foreign Organisations and Institutions which are being gratefully acknowledged, contributed in the hard effort of the Central Jewish Board of Greece to reorganise the Greek Jewry:

- The American Joint Distribution Committee (A.J.D.C.)
- The American Jewish Committee
- -UNRA
- The Association for Greek Jews from Ioannina residing in New York
- The Jewish Community of Argentina and the Organisation «Commite pro Socorso»
- The Jewish Community of London
- The Organisation «Hermador» of Salonica Jews residing in New York
- The chief rabbi of London, Dr Ers, who sent a mobile synagogue in a vehicle in order to cover religious requirements
- The British Jewish National Fund
- The World Jewish Congress
- The Greek Jews of Egypt
- Corfu Jews residing in Egypt
- The Jewish Community of New York
- The Jewish Community of Sweden and Mosaiska Forsamlignene of Stockholm
- Jannina Relief Fund
- The Jewish Community of Baltimore
- The National Council of Jewish women in the USA
- The Sephardic Community of the USA (Central
- Sephardic Jewish Committee).
- The Jewish Agency (Sohnout Hayeoudit: A Jewish Representation which was founded by the Mandatory Powers, article 22 of San Remo Treaty, according to which the Society of Nations granted Britain the government of Palestine).
- Magen David Adom (i.e. Israel's Red Cross)
- The Technical Professional School, ORT (Organisation for Rehabilitation through Training)
- Keren Kayemet Leisrael (Jewish National Fund)
- The Youth section of the Zionist Organisation of Israel
- Ole Yavan (Union of Greek Jews in Palestine)

[The proceedings were indexed by Ms Bella Aaron]

θα μπορούσατε να θαυμάσετε τη συλλογή Γαΐτη, ενώ περιμένετε στην ουρά... αλλά στη EUROBANK δεν υπάρχουν ουρές.

Γιατί εδώ, η ταχύτατη εξυ-

πηρέτηση των πελατών και η εργονομία του χώρου δεν επιτρέπουν τη δημιουργία συνωστισμού. Και βέβαια αυτό δεν είναι το μοναδικό πλεονέκτημα του καταστήματος της Eurobank στην οδό Όθωνος 8, στην πλατεία Συντάγματος.

Αν δεν προσέφερε τις πιο πρωτοποριακές και αποδοτικές τραπεζικές υπηρεσίες, θα μπορούσε να είναι ένα μικρό μουσείο σύγχρονης τέχνης.

Γιατί τους χώρους του κοσμεί μια αυθεντική έκθεση έργων του Γιάννη Γαΐτη. Άλλωστε η διάδοση της τέχνης και η σύνδεσή της με την καθημερινή ζωή είναι ένας από τους σημαντικότερους πολιτιστικούς στόχους κάθε εξελιγμένης κοινωνίας. Είναι ο στόχος μιας Τράπεζας Αξιών, της Eurobank.

ΚΑΤΑΣΤΗΜΑ ΑΘΗΝΩΝ: ΟΘΩΝΟΣ 8, 105 57 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 3237000, FAX: 3222095

ins

Kif yea